

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 55

Presidència de la Molt Honorable Sra. María Consuelo Huertas i Calatayud

Sessió celebrada dia 2 de novembre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 14929/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la internalització dels informatius d'IB3... 3027
 - 2) **RGE núm. 14918/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desplegament de la Llei de mecenatge cultural... 3028
 - 3) **RGE núm. 14919/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de 200.000 euros del fons de pobresa a entitats col·laboradores... 3029
 - 4) **RGE núm. 14932/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a servei d'ambulàncies amb accidentats de trànsit. (**Decaiguda**)... 3030
 - 5) **RGE núm. 14933/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a peatge de les autopistes d'Eivissa... 3030
 - 6) **RGE núm. 14934/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a comissió sobre el TTIP, CETA i TISA... 3031
-

- 7) **RGE núm. 14920/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració amb els ajuntaments de Menorca per assegurar el subministrament d'aigua potable. (**Ajornada**)..... 3033
- 8) **RGE núm. 14921/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació com a ingressos del pressupost d'un protocol d'intencions signat amb el Govern de l'Estat..... 3033
- 9) **RGE núm. 14922/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts generals de la comunitat autònoma..... 3034
- 10) **RGE núm. 14923/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a influència del Brexit en les previsions de creixement del Govern..... 3035
- 11) **RGE núm. 14936/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a procediment de contractació..... 3037
- 12) **RGE núm. 14935/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a futur de la comunitat autònoma.. 3038
- 13) **RGE núm. 14930/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a estratègia davant el govern del PP a l'Estat.. 3039
- 14) **RGE núm. 14931/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a polítiques del Govern d'Espanya.. 3041
- 15) **RGE núm. 14924/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació dels pressuposts sobrants de la renda social garantida..... 3042
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 6262/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació a la coordinació amb els ajuntaments..... 3044
- III. MOCIÓ RGE núm. 14810/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'infraestructures educatives, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6259/16.. 3049
- IV. Proposta de creació d'una comissió d'investigació** sobre el procés de reestructuració bancària de la Caixa d'Estalvis de Balears Sa Nostra, escrit RGE núm. 10968/16, presentat pel Grup Parlamentari Mixt..... 3060
- V. Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 11960/16**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears... 3071
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 14929/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a la internalització dels informatius d'IB3.

Primera pregunta, RGE núm. 14929/16, relativa a la internalització dels informatius d'IB3, que formula el diputat Sr. Josep Melià i Ques del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom, el vicepresident del Govern el 2012 deia que al problema dels informatius d'IB3 una de les solucions era la internalització del personal d'Informatius; el programa electoral de Podemos deia que el personal d'Informatius d'IB3 s'havia de contractar a través de convocatòria pública, i la Sra. Esperança Camps, consellera de l'actual govern, va dir que el compromís del Govern era la internalització d'aquest personal d'Informatius d'IB3.

Nosaltres, des d'El Pi mai no ens hem manifestat amb aquesta contundència a favor de la internalització perquè pensam que és una qüestió complexa i no ens agrada fer demagògia, com es veu que a alguns sí que els agrada, però és clar, aquí varem presentar una iniciativa perquè es creàs un consell assessor en un termini determinat i perquè en un termini determinat que acabava el maig d'enguany s'hagués definit el model de gestió d'IB3.

I la realitat és que aquest govern no està impulsant aquest procés de definició d'un model d'IB3, la veritat és que haurà passat la legislatura i vostès hauran tirat pilotes fora i no hauran complert ni amb els compromisos electorals ni els compromisos parlamentaris de definició del model i això ens preocupa molt i per això feim aquesta pregunta, sobre si pensen o no internalitzar aquest personal.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, Sr. Melià, aquesta qüestió, com vostè sap, és una qüestió molt debatuda des del dia en què es va crear l'ens de radiotelevisió públic, a principi d'aquesta legislatura es va parlar d'un model d'Informatius d'IB3, per això es va modificar la llei de l'ens, per preveure a l'article 5.2 aquesta possibilitat quan s'hagués definit el nou model.

No obstant açò, és cert, es va fer una pròrroga al mes de gener del contracte existent i ara fa unes poques setmanes es va licitar un nou contracte, però sobretot el que li volia dir jo és que aquest govern defensa la ràdio i la televisió independents i per açò -i ho he dit i ho torn a dir i ho reiteraré les vegades que facin falta- no és aquest govern ni aquesta consellera la que ha de decidir el nou model de ràdio i televisió públiques, és el Parlament i la Comissió parlamentària del Consell Assessor, o sigui vostès juntament amb la direcció i el Consell de Direcció els que han de definir les línies de futur del nou model de la nostra ràdio i televisió públiques. Crec que açò és el que s'havia aprovat, crear una comissió parlamentària que, com diu vostè, tenia el mandat de definir aquest nou model.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. La resposta ens preocupa més, de com havíem formulat la pregunta perquè vostè no sap ni quina naturalesa té la comissió que s'ha creat. Vostè, responsable de l'ens, no sap ni què s'està fent.

Vostè... pens que el Sr. Gabriel Barceló deu ser el seu cap de files, això què vol dir, que vostè renuncia al compromís electoral del Sr. Biel Barceló de la internalització?, o vostè diu que el Sr. Barceló no tenia ni idea del que feia quan deia que s'havia d'internalitzar perquè no era feina seva? Vostès renuncien al compromís de la seva consellera anterior que deia que s'havia d'internalitzar?

Vostès haurien de definir-se i el que no han de fer és el que fan, que és no dir res, ens conta el que ha passat, però vostès no estan fent res, l'únic que fan és prorrogar i fer nous contractes d'externalització. Senyors de Podemos, aquest és el Govern al qual donen suport, això és el que estan fent i nosaltres volem que parlin clar, a veure si ho aconseguim en aquesta segona resposta seva.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies. No sé si més clar li ho podré explicar, però no hi ha més..., si no es vol entendre també a vegades no s'entén.

És a dir, la independència de l'ens vol dir que no sigui la consellera competent la que dirigeixi l'ens ni la que digui com ha de ser aquest ens, entenc jo. Es va definir que seria una comissió parlamentària com... el Consell Assessor juntament amb la direcció i el Consell de Direcció els que havien de definir aquest nou model de ràdio i televisió, però a part li dic que encara... el que vostè m'ha dit a mi, quin seria el model ideal?, segurament seria el d'internalitzar els serveis d'informatius d'IB3, però jo el que li dic a vostès és que no...

a la pròrroga era imprescindible i necessari treure una nova licitació perquè el que és clar és que no podem deixar de donar un servei de ràdio i televisió públiques.

Aquesta feina és una feina que es podrà dur a terme si es decideix a nivell de Parlament el nou model d'IB3 i aquest nou model du implícita aquesta internalització i durem un temps que serà necessari per poder construir en aquests dos anys aquest nou model, però açò crec que hauria de ser un consens que hauria de sortir d'aquest parlament, no d'una conselleria determinada.

I.2) Pregunta RGE núm. 14918/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desplegament de la Llei de mecenatge cultural.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta, RGE núm. 14918/16, relativa a desplegament de la Llei de mecenatge cultural, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom, a veure si aquesta vegada la resposta és un poc més clara, la pregunta crec que és un poc més fàcil.

A la passada legislatura el Partit Popular va aprovar la Llei de mecenatge cultural per a les nostres illes, i dic el Partit Popular perquè ni el Grup Socialista ni el Grup MÉS no varen votar a favor d'aquesta llei per la cultura, no sé si se'n recorden.

La regulació d'aquesta llei estableix tres modalitats de consum cultural i deduccions a aquestes modalitats, a l'impost d'IRPF, al patrimoni, a successions i donacions i a les transmissions patrimonials. A dia d'avui no tenim constància que el Govern del pacte hagi fet cap passa per desplegar aquesta llei de mecenatge cultural, ni ha donat cap informació, ni ha donat cap publicació, ni ha donat cap informació a la ciutadania ni al Parlament, ni sabem com està. Per tant, moltes paraules a favor de la cultura, però poques feines.

Voldríem saber, Sra. Consellera de Cultura, si té intenció o si ha començat a fer alguna feina per desplegar la Llei de mecenatge cultural. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Riera, la Llei de mecenatge, com deia vostè, va ser aprovada a la recta final de l'anterior legislatura pel Partit Popular. Jo... just vàrem arribar vàrem analitzar aquesta llei i vàrem veure que era inviable el seu desplegament més que res perquè era una llei que havia sortit

des d'un punt de vista un poc, no diré electoralista, però quasi, sobretot, bàsicament per dos motius: pel seu feble encaix dins la llei estatal de 49/2002, de règim fiscal d'entitats sense ànim de lucre i d'incentius fiscals de mecenatge, que no dona resposta a l'atracció d'inversions culturals dins l'Estat; però a part també li demanaria a vostè... vostè em demana a mi què farem des d'aquí per la cultura, jo dic: què farà el Govern espanyol que va pujar l'IVA cultural en un 21% i així pretén enfortir les empreses culturals i creatives i que siguin competitives. Jo crec que no i a més li dic que aquesta normativa que vostès varen desenvolupar no és capaç ni d'atreure finançament ni fomentar la col·laboració publicoprivada.

En segon..., també la llei autonòmica, molt guapa perquè va venir sense dotar d'un finançament, es tracta, idò, d'un brindis al sol amb l'únic objectiu de contactar amb la part més especulativa, jo crec, de les arts plàstiques. Tenim molt clar que haurem de fer una revisió d'aquesta normativa i un desenvolupament d'aquesta, però cal revisar-la primer per adaptar-la a la realitat actual.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, sembla que actuen a resposta o a impuls del que nosaltres li anam demanant, que vostè ara, un any i mig després d'estar governant, movent tantes paraules, dient tantes expressions a favor de la cultura, que ara ens digui que la llei era inviable, què esperava?, que li demanàssim per dir que era inviable?, fins ara no hem sabut res que no era viable aquesta llei. Sap què passa, Sra. Consellera?, que moltes paraules, però després fan poques feines com li deia abans.

Sap quantes vegades han demanat a la seva pàgina de participació ciutadana per la cultura?, zero. Sap quan es va aprovar aquesta llei?, a principis de l'any 2015, estam a finals, quasi, de 2016, quan pensa vostè fer qualche cosa a favor d'aquesta llei o a favor del sector cultural que sigui positiu, que beneficiï la gent que vulgui invertir en el consum cultural? És vostè que ha de lluitar per la cultura a Madrid, no som jo. Aquí la feina del Parlament, dels diputats, és controlar l'acció del Govern no el Govern controlar l'acció del Parlament perquè faci la feina de Govern a Madrid, vull dir, que això seria una perversió del que és el Parlament. És vostè que ha de lluitar perquè es rebaixen els impostos a la cultura, perquè es promocióni la cultura i fer passes i dotar la cultura. No em digui que no ve dotada o que no està dotada, doti-la del seu departament, no som jo qui l'ha de dotar. Ara no em toca, li toca a vostè.

Una altra cosa, fan estudis per veure l'impacte de la cultura, o no saben que té impacte econòmic la cultura? A mi em sembla molt bé fer estudis, però facin qualche coseta més, contesti amb un poc més de concreció. Si ara han descobert que la llei és inviable, a part de repensar, com fan a altres sectors, digui'ns qualche cosa més del que faran, si modificaran la llei, quin full de ruta farà, què canviarà perquè hi hagi aquesta

col·laboració, quina participació pressupostària li afegirà si considera que ve mal dotada. En definitiva, respongui una mica al control del Govern i no es limiti a dir que com que *Madrid nos mata*, idè, per la cultura aquí, a Balears, no podem fer res.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Ruth Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Sra. Riera, tenc clar que no és el Parlament de les Illes Balears que ha de demanar a Madrid, però sí que, com que ardran el nou govern de Madrid, el seu partit popular podria almenys defensar la cultura. I sí que és important el 21% de l'IVA cultural, perquè és la cultura en cap moment no un luxe sinó que és una necessitat, a no ser que vostès només la vulguin fer arribar a segons quins indrets de la població.

Ja li dic, dins l'any que ve tendrem una modificació d'aquesta llei i tendrem un desenvolupament reglamentari clar. Aquest any hem tengut moltes altres coses les quals hem prioritzat a l'hora de treballar des de la conselleria, i no li diré que aquesta ha estat una de les coses que hem posat damunt la taula de les primeres, perquè en teníem moltes altres que creïem que eren prioritàries. Però sí que hi treballarem i dins l'any que ve tendrem aquesta nova legislació.

I.3) Pregunta RGE núm. 14919/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a pagament de 200.000 euros del fons de pobresa a entitats col·laboradores.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 14919/16, relativa a pagament de 200.000 euros del fons de pobresa a entitats col·laboradores, que formula la diputada Sra. Sandra Fernández i Herranz, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sr. Conseller, en enero de este mismo año el Govern anunció la creación del fondo autonómico de rescate energético por valor de 200.000 euros, se decidió también que se tramitaría a través de las entidades sociales, como usted nos comentó, y el 4 de octubre, ese mismo día, usted reconoció aquí en el Parlament que no se había realizado el pago a las entidades colaboradoras asegurando también que se coordinaría con la Conselleria de Hacienda y que habría un acuerdo del Consell de Govern durante este mes, a finales de mes -dijo- para hacer efectivo el pago.

No tenemos conocimiento de los acuerdos publicados en el Consell de Govern que se hayan tramitado estas subvenciones

o estas ayudas a las entidades colaboradoras y nos gustaría saber y nos gustaría que nos aclarase si es cierto que no se han pagado y en el caso que no se hayan pagado, cuándo piensan pagar a las entidades. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Fernández, el pagament que el Govern fa a les entitats que col·laboren en la lluita contra la pobresa va sempre i està lligat sempre a contrafactura, s'han de justificar aquestes despeses per tal que es puguin abonar. Aquest és un requisit necessari per poder-ho fer.

Aclarida aquesta qüestió, aclarida aquesta qüestió, la seva pregunta té dues respostes. Si parlem de l'hivern aquest que entrem ara, després del que va ser la Mesa de la lluita contra la pobresa energètica, hi haurà una convocatòria que sortirà ara, en breu, açò és tot just aprovats els pressuposts; si miram cap enrere, aquest hivern passat, les entitats, tant Creu Roja com Càritas varen aconseguir fons externs, privats en alguns casos, que presentant ells les factures han rebut tots els diners que eren necessaris per fer front a aquests pagaments. No es pagaran dues vegades les factures, evidentment, són recursos que ens hem pogut estalviar en aquest cas. Aplaudim la feina que ha fet tant Càritas com Creu Roja. A ningú no se li ha tallat la llum. Per tant, tenim recursos per poder destinar a altres objectius.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Sandra Fernández.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidenta. Sr. Conseller, ya pensaba que ustedes me podrían sorprender, pero lo puedo decir que me ha dejado ahora mismo helada. Ustedes anuncian un fondo de pobreza energética de 200.000 euros, dicen que lo van a gestionar a través de las entidades sociales y ahora usted me dice que las entidades sociales han buscado fondos privados para hacer efectivos estos pagos que ustedes anunciaron que iban a pagar y que, como no se van a pagar dos veces, es dinero que ustedes se han ahorrado.

O sea, su mayor medida, que eran los 200.000 euros del fondo de rescate energético, ahora resulta que las entidades lo han adelantado, han conseguido el dinero por otra vía y ustedes se han ahorrado este dinero. ¿Nos está reconociendo esto, cuando hace un mes nos dijo que a finales de este mes el Consell de Govern iba a pagar a estas entidades?, ¿estaba mintiendo en ese momento o es que usted desconocía cómo se estaba tramitando?

O sea, nos está diciendo que tiene que ir a pago por factura, después nos dice que no porque ya se han pagado estas facturas y hace menos de un mes nos dice que iba a haber un acuerdo del Consell de Govern. Ya no existe ese acuerdo del Consell de Govern para pagar a estas entidades porque las entidades han tenido fondos propios. Y mi pregunta es, ¿también para el 2017 este anuncio que han vuelto a hacer de los 200.000 euros del fondo de pobreza lo van a hacer efectivo o también las entidades van a tener que buscarse la vida para conseguir fondos privados? Porque además nos llama mucho la atención que ustedes convocan la Mesa de Pobreza el día 19 de enero de 2016 y la vuelven a convocar, un año después sin haber hecho absolutamente nada, como ya quedó claro con la comparecencia que hizo aquí, el 24 de octubre de 2016, y si vemos el contenido es exactamente el mismo. Lo que anunciaron ustedes a principios de año es exactamente lo mismo que están anunciando que van a hacer ustedes ahora, y durante este año no han hecho absolutamente nada y además tiene usted aquí, no sé como decirlo porque estamos en el Parlament, pero usted nos reconoce que las entidades se han tenido que buscar la vida y que estos 200.000 euros...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Fernández, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

... se los han ahorrado. Sr. Conseller, desde luego...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Parlam d'un fons on pot haver-hi recursos públics i també privats. Era molt important que també hi hagués el compromís privat. Aquesta part d'aquí vostè no la vol escoltar. I és bo que sigui així. A més, s'han aconseguit aquests fons privats. Això és una bona notícia, és bona o és dolenta? Jo crec que és bona, perquè això ajuda a implicar-nos a tots. Quin era l'objectiu? No, l'objectiu no és pagar, l'objectiu és que no hi hagi cap ciutadà a qui se'l talli la llum com a conseqüència d'estar en situació de pobresa energètica, i a cap ciutadà no se li ha tallat la llum com a conseqüència d'estar en situació de pobresa energètica. Hi ha hagut fons privats que han estat disposats a posar recursos per açò, i açò és una bona notícia.

Jo li dic, tornarem a treure una segona convocatòria, què succeirà quan la preparem? Si resulta que les entitats ens diuen que també tenen fons per poder fer açò, nosaltres no ho tornarem a treure. Crec que açò té tota la lògica del món. Crec que és un bon plantejament que demostra que escoltam, que coordinam les coses entre tots, que les parlam en el si de la Mesa de la lluita contra la pobresa energètica i que optimitzam els recursos.

Vostès ens varen deixar un forat de 9.000 milions d'euros. Per tant, sí, tenim la capacitat de gestionar i utilitzar al màxim els recursos...

(Remor de veus)

... i tant que sí, i ho feim de manera conjunta entre la cosa pública i la privada. Aquest és l'objectiu.

Moltes gràcies.

(Se sent de fons la Sra. Fernández i Herranz que diu: (...) 200.000 euros, més los 18 millones, 300.000 personas en riesgo de pobreza. Esto es, es una tomadura de pelo.)

I.4) Pregunta RGE núm. 14932/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Montserrat Seijas i Patiño, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a servei d'ambulàncies amb accidentats de trànsit.

LA SRA. PRESIDENTA:

La quarta pregunta es retira per absència de la diputada que l'hauria de formular.

I.5) Pregunta RGE núm. 14933/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a peatge de les autopistes d'Eivissa.

Cinquena pregunta, RGE núm. 14933/16, relativa a peatge de les autopistes d'Eivissa, que formula el diputat Sr. Aitor Morrás i Alzugaray, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, no sufra, el Partido Popular gestiona de esa forma. Una de las herencias que ha recibido usted ...

(Algunes rialles i rumor de veus)

... de su antecesora, la consellera Mabel Cabrer, es que debido a como, entre otras cosas, no quería generar deuda, aunque no figurase como deuda, dentro de la comunidad autónoma, inventarse lo que es el peaje en la sombra, un peaje en la sombra para pagar unas autopistas de Ibiza y con estos sobrecostes que ha tenido, y que quería disimular a través de esos peajes en la sombra, se han pasado de frenada. Mientras que aquí se preocupan por esos 200.000 euros lo que no dicen es que ese peaje en la sombra nos cuesta a la comunidad 70.000 euros diarios. O sea, que con tres días teníamos pagados esos 200.000 euros, que con estos 70.000 euros diarios podríamos tener 2.100.000 al mes, que con eso tendríamos 500 profesionales de medicina y de educación más. Eso es lo que no dicen.

(Algunes aplaudiments)

Bien, uno de los conceptos por los que se paga ese peaje, ese peaje en la sombra, son los puntos de control de paso de

vehículos. Mientras que en los pliegos de condiciones ponía que, y la adjudicataria, la que finalmente resultó adjudicataria, decía que tendría que haber uno en cada tramo de los trece que tenía la autopista, finalmente se contabilizan durante años, en estos diez años que llevan construidas las autopistas, mediante un solo punto de control que está precisamente, casualidad de la vida, otra de las tantas que hay en estas autopistas, en el sitio... en el punto kilométrico donde más tráfico hay y sobre eso se está pagando en la comunidad autónoma. Creemos que es una situación que hay que revertir y por eso le preguntamos, ¿cuál es el criterio actual del Govern para el cálculo del peaje en la sombra a las concesionarias de las autopistas de Ibiza?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. El peatge de les autopistes d'Eivissa, Sr. Morrás, és una verdadera bomba de relotgeria, dissenyada per gent que sabia exactament què és el que feia i en el qual de forma perversa es va aconseguir que el Govern pagàs moltíssim més, que pagui moltíssim més del cost real d'aquestes obres. Quan acabi la concessió els ciutadans de Balears haurem pagat un total de 598 milions d'euros, només per a unes obres que en van costar 172, 426 milions d'euros més com a conseqüència d'una fórmula vertaderament perversa.

A partir d'aquí hi ha els criteris de càlcul, aquests criteris de càlcul vénen fixats per dos documents: el plec de condicions que ve a ser la multiplicació del trànsit real amb els aforaments per les tarifes; i després la sentència judicial de l'octubre de l'any passat, que fixa el cost màxim, el que suposaria el límit màxim de pagar. I a partir d'aquests dos es fixa la quantitat final.

Respecte dels punts d'aforament, aquí tenim dues autopistes, la que fa referència als accessos a l'aeroport, hi ha cinc punts de recompte i per la feina que hem fet nosaltres entenem que està ben detectat i, per tant, es mesuren bé; però a l'autopista d'Eivissa-Sant Antoni hi ha un sol punt de recompte, i açò distorsiona. Què vam fer des de la conselleria? El que vam fer va ser encarregar un estudi que ens va permetre mesurar en vuit punts d'aforament quin era aquest trànsit i si s'ajustava o no a l'aforament i vam detectar que hi havia un 19% manco de trànsit del que realment computa. Açò suposa, per tant, un replantejament obligatori que hem de tenir compte, que està lligat al plec de condicions i que, per tant, hi ha d'haver acord amb la concessionària i si no hi és, acabarem amb litigis judicials. I en aquests moments ara estam acabant de valorar i de mesurar exactament quin ha de ser la millor actuació per defensar sempre i per damunt de tot els interessos d'aquesta comunitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Aitor Morrás.

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

Gràcies, Sr. Conseller. Reconocemos que es una labor difícil luchar contra todo el *desgavell* que ha dejado como herencia la Sra. Mabel Cabrer. Le pedimos por favor que actúe cuanto antes para posibilitar el reequilibrio económico de esas adjudicaciones para que se recupere en cierta medida el dinero. Y si no, por lo menos, para que por lo menos minimice lo que ha supuesto un atraco...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor! Silenci!

EL SR. MORRÁS I ALZUGARAY:

...lo que está suponiendo un atraco, al Partido Popular le gustarán las indemnizaciones en diferido, pero también le gustan los atracos en diferido. Y, por lo tanto, ahora estamos sufriendo las consecuencias de ese tipo de contratación...

(Alguns aplaudiments)

Por favor, le instamos a que minimice los efectos de ese atraco que estamos sufriendo por culpa de la gestión de la Sra. Mabel Cabrer y del Sr. Jaume Matas.

(Aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Pons i Pons):

Farem aquesta feina amb la màxima diligència, amb la màxima transparència. És una bomba de relotgeria, una bomba de relotgeria, efectivament, 426 milions d'euros de sobrecost i demana la màxima transparència...

(Remor de veus)

No hem estat capaços amb totes les dificultats, de treure realment què hi ha hagut aquí darrera. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 14934/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura i León, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a comissió sobre el TTIP, CETA i TISA.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 14934/16, relativa a comissió sobre el TTIP, CETA i TISA que formula el diputat Sr. Carlos Saura i León del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, diputats, diputades, públic assistent, treballadors i treballadores de la cambra. Parlam ara d'una altra bomba de rellotgeria, els tractats de lliure comerç TTIP, CETA i TISA. El 3 de maig ja li vaig fer una pregunta, sobre en quin estat es trobava la comissió d'estudi d'aquest tractat, en concret del TTIP. Fa molt poc es varen afegir a aquest tractat el CETA i el TISA. Com sabem i si no ho saben els ho torno repetir, aquests tractats de lliure comerç suposaran una pèrdua de llocs de feina, una major exportació de productes i pesticides, antibiòtics prohibits a la Unió Europea, una minva de les condicions laborals, més prospeccions petrolíferes, més *fracking* i tot un seguit de pràctiques que aniran en contra dels Tractats de París. En resum, aquests tractats són un atac a la sobirania i a la democràcia de les nostres illes.

Aquests dies hem tingut una esperança, l'esperança valònia, ja que el govern federal, el Parlament Federal de Valònia a Bèlgica, s'oposava a la signatura del CETA, però finalment s'ha cedit als poders fàctics, aquells que Sánchez fa mesos no reconeixia, però que aquest cap de setmana va reconèixer que existien i que pressionaven molt.

Bé, el Govern espanyol vol signar el tractat CETA sense consultar la ciutadania, sense fer un referèndum, sense consultar les comunitats autònomes que estam en contra d'aquest tractat. Pensam que si hi hagués un govern espanyol, un govern de canvi al Govern d'Espanya, el CETA, el TISA i el TTIP tindrien molts més obstacles.

En tot cas anam a la pregunta, voldria saber quins avanços s'han fet en aquesta comissió d'estudi que s'ha creat en aquesta comunitat autònoma?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Presidenta. Sr. Saura, lo hemos discutido en más ocasiones, sobre el CETA por fin hay un texto, por lo menos para poder estudiarlo, aunque el resultado no es el que a muchos nos hubiese gustado. El resto de documentos, es difícil trabajar sobre documentos secretos, todavía no tenemos una unidad de inteligencia que sea capaz de acceder a determinados documentos que ni siquiera los eurodiputados tienen en muchos casos.

Por tanto, en lo que nos hemos puesto a trabajar es el 16 de junio se crea la comisión a la que usted me hacía referencia, para estudiar el análisis del impacto en nuestra economía. Se hace un encargo al Centro Balears Europa, para que recopile toda la información posible de Bruselas sobre los citados tratados. Se produce una nueva reunión el 28 de octubre, donde el Centro Balears Europa presenta un documento sobre la situación actual de los tratados. En todo caso, de la reunión del

16 de junio hay una acta que ponemos a disposición de todos los partidos.

Del CETA señalar, que como usted bien ha resumido, las negociaciones acaban en diciembre de 2015, julio del 2016 los diversos textos, ha superado recientemente el bloqueo valón y en pocas semanas la Eurocámara dará su visto bueno. Con ese documento, es un documento sobre el cual se pueden trabajar desde las distintas direcciones generales para evaluar el impacto económico en cada uno de nuestros entornos, no sólo en el medioambiental, también en el comercial, de una forma importante el sector agrícola y por supuesto también en el nivel del empleo a través de lo que entendemos que se articulan los tratados internacionales, fundamentalmente los de la OIT y qué impacto genera en los derechos de los trabajadores.

Respecto al TTIP y al TISA, el TTIP públicamente sabemos exactamente lo mismo que ustedes, que es que ahora mismo está en un impás, tanto por las elecciones norteamericanas, como también por las presiones francesas al respecto, por lo tanto, está en ese impás. En todo caso mostramos también nuestra preocupación por un tratado que puede afectar gravemente al derecho de los trabajadores, también al derecho medioambiental y a nuestro pequeño y mediano comercio, a las pequeñas y medianas empresas de nuestro territorio.

En todo caso, seguiremos teniendo..., -bueno el TISA exactamente se encuentra en la misma situación-, seguiremos teniendo esos encuentros a través de la comisión creada, ponemos a disposición las actas para que las puedan consultar y seguiremos analizando ya con documentos públicos, el impacto que puede tener.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Carlos Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, fa molt de temps que s'estan filtrant coses d'aquests tractats i fan molta por. Crec que hi ha nervis a les elits per les dificultats per aprovar aquests tractats. En tot cas crec que a part d'aquesta comissió d'estudi, el Govern de Balears ha d'exigir al Govern espanyol que no aprovi el CETA sense que el Congrés dels Diputats no pugui dir res. Hem d'exigir un referèndum perquè les conseqüències poden ser desastroses. Els territoris resistents a aquests tractats, els territoris contraris a aquests tractats hem de fer tots els esforços, tota la pressió al Govern espanyol, tota la pressió a les institucions europees, tota la pressió també al carrer perquè aquests atacs no puguin signar-se finalment.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Yo creo que se ha hecho un trabajo positivo, también desde esta cámara, se ha aprobado una PNL que va en la línea de esa dirección y con la cual estamos plenamente de acuerdo y por lo tanto, yo creo que el trabajo es ese, el trabajo es exigir ahora al Gobierno de España que dé la máxima transparencia, que permita la opinión acerca de estos tratados y cómo pueden afectar al conjunto de la ciudadanía y, por tanto, nosotros seguiremos reivindicando poder conocer en primer lugar el alcance de los tratados, que en ningún caso sean secretos y después poder pronunciarnos sobre la trascendencia de los mismos. Muchas gracias.

I.7) Pregunta RGE núm. 14920/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a col·laboració amb els ajuntaments de Menorca per assegurar el subministrament d'aigua potable.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setena pregunta. La pregunta RGE núm. 14920/16, relativa a col·laboració amb els ajuntaments de Menorca per assegurar el subministrament d'aigua potable, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, és ajornada, atesa la sol·licitud del Govern presentada mitjançant l'escrit RGE núm. 15047/16.

I.8) Pregunta RGE núm. 14921/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a incorporació com a ingressos del pressupost d'un protocol d'intencions signat amb el Govern de l'Estat.

Vuitena pregunta, RGE 14921/16, relativa a incorporació com a ingressos del pressupost d'un protocol d'intencions signat amb el Govern de l'Estat, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, ara que parlàvem de bombes de rellotgeria, allò que realment és una bomba de rellotgeria és aquest govern, vistes un poc les trifulgues que hi ha hagut últimament en el si de les seves reunions. En qualsevol cas la pregunta que faig a la consellera d'Hisenda és: creu vostè que els pressuposts de 2017 presentats divendres passat compleixen el principi de prudència?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Bon dia. Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que la pregunta no era exactament aquesta, però contestaré igualment. Clar que

sí, Sr. Camps. Els pressuposts presentats en el Consell de Govern... aprovats pel Consell de Govern i presentats a la cambra dia 31 d'octubre estan fets amb tot el rigor i la prudència amb què s'han de fer, i per tant amb tot convenciment li dic que els pressuposts estan fets amb prudència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, creu que és prudent fer uns pressuposts en base a un creixement econòmic d'un 3,7% quan ja hi ha informes que diuen que aquest creixement no serà així?, com per exemple el darrer que s'ha publicat, l'informe FUNCAS, que preveu un creixement econòmic d'un 2,5%. Creu que açò és prudent?

Creu que és prudent, Sra. Cladera, fer una previsió d'ingressos de 6,6 milions d'euros per la recaptació de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient?, quan vostè de forma insistent ha dit que no aplicaria més impostos. A qui hem de creure, Sra. Cladera, a vostè o a la Sra. Armengol, que es van negar de forma insistent que hi hauria nous impostos? O hem de creure el que posen els pressuposts que vostè ha presentat, que diuen que hi haurà un impost d'instal·lacions que incideixen sobre el medi ambient i que recaptarà 6,6 milions d'euros? Creu vostè... a qui hem de creure, Sra. Cladera?

Sra. Cladera, creu que és prudent posar com a ingrés una partida de 120 milions d'euros en aplicació d'un protocol d'intencions firmat entre el Govern i el Ministeri d'Hisenda? Sap la diferència que hi ha entre un protocol d'intencions i un conveni? Sap que un protocol d'intencions no té una aplicació immediata sobre els pressuposts?, sap que aquest protocol d'intencions s'ha de desenvolupar mitjançant convenis que a la vegada han de contemplar nous projectes de millores a la xarxa viària? Sap que les competències de carreteres estan transferides als consells insulars?

Sra. Cladera, açò no és prudència, açò és imprudència. En els pressuposts de 2016 vostè s'haurà passat en més de 100 milions d'euros sobre els pressuposts que vostè va aprovar. En els pressuposts de 2017 el forat serà encara més gros. Ha fet una previsió d'ingressos imprudent, ha posat partides d'ingressos que no pot assegurar que realment arribin, i no són 4 euros, Sra. Cladera, són 120 milions d'euros més. Posa uns ingressos per un impost que ens assegura que no aplicarà, i per tant són uns doblers que no tindrem. Vostè, Sra. Cladera, ha inflat de forma temerària els ingressos, i ho ha fet per poder justificar una apujada bestial de la despesa. El problema és que al final aquesta desmesura seua acabarà repercutint sobre els ciutadans; aquesta alegria en la despesa d'avui seran les retallades i l'impagament als proveïdors de demà, i serà també l'apujada d'impostos de demà passat.

Sra. Cladera, hauria de rectificar. Està duent aquesta comunitat cap a un carreró sense sortida. No segueixi la

calamitosa gestió del Sr. Manera, rectificui; ens anirà millor a tots, Sra. Cladera.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Camps, jo crec que el primer exemple que podem posar és que el pressupost 2016 acaba amb una gestió bona: estam amb superàvit en el mes d'agost, en el mes de juliol, en el mes d'agost, i tenim previsió de tancar amb superàvit, amb superàvit o complir el dèficit a final de 2016. Per tant..., el 0,7, evidentment, el que pertoca a les comunitats autònomes. Per tant no posi en dubte que el pressupost de l'any passat, igual que estava ben fet, també estarà ben fet el de 2017.

Li concretaré la resposta a allò que deia la pregunta escrita, els 120 milions pel protocol de carreteres. Evidentment està firmat en comissió mixta bilateral, i aquest govern no renuncia a aquest conveni o a aquest protocol. No és paper banyat el que firma l'Estat amb les comunitats autònomes, perquè nosaltres ens basam en un principi molt important, que és el principi de lleialtat institucional -coneix aquest principi vostè?-, el principi que ha de complir l'Estat amb les comunitats autònomes i ha de complir aquest protocol talment el va signar. Li recordaré que l'any 2015 el pressupost del Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

...de l'any 2015 va preveure precisament 80 milions per aquest concepte, que no hi havia cap document signat, per tant res de prudència en aquest sentit, que varen anar directament a dèficit. No podrà dir el mateix de nosaltres, perquè això sí que està basat en un document escrit.

Per tant jo crec que el que sí s'ha de replantejar vostè, Sr. Camps, és que no ha de menysprear els acords que hi ha entre l'Estat i les comunitats autònomes, acords que beneficien els ciutadans de les Illes Balears. Per tant de qui està vostè a favor?, dels ciutadans o de qui està a favor?, per a qui fa feina el Partit Popular? Vostè hauria d'encapçalar la delegació cap al Partit Popular, cap al Govern de Madrid, per reclamar el que correspon als interessos de Balears, el protocol de carreteres o el conveni de carreteres que va deixar perdre la passada legislatura el govern de Bauzá; és la reforma del sistema de finançament que va deixar perdre el govern del Sr. Bauzá, són les inversions estatutàries, etc., un caramull d'ingressos que es

varen perdre i que ara nosaltres no estam disposats a renunciar. Per això he presentat el millor pressupost possible amb els millors ingressos prudents que es poden contemplar, i hem complit, a més, en temps i en forma; uns bons pressuposts dia 31 d'octubre han estat presentats a la cambra.

(*Alguns aplaudiments*)

I.9) Pregunta RGE núm. 14922/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts generals de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta, RGE 14922/16, relativa a participació ciutadana en l'elaboració dels pressuposts generals de la comunitat autònoma, que formula la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Aquesta setmana hem estat testimonis d'un *paripé* per part del govern de la ciutadania, una burla a la transparència i a la participació, que és fer creure a la gent que participa en alguna cosa quan realment no és veritat, perquè han dit, (...) manera que compleixen la Llei de bon govern i de bona administració: "Donam participació a la ciutadania per una sèrie de dies".

Els pressuposts de la comunitat s'havien de publicar perquè la gent formulàs les seves propostes a inversions, que és el que es diu pressuposts participatius, i la consellera de Transparència, que veig que ara ens ha fugit -potser no li han agradat les preguntes anteriors, però bé, supòs que qualcú del pacte em contestarà-, la consellera de Transparència en aquesta cambra va mentir el mes passat perquè ens va dir que dia 15 d'octubre estarien publicats els pressuposts perquè la gent participàs. Ha donat d'aquesta manera un marge de 48 hores, des de dia 25 a dia 27 d'octubre, que si comptam el dia que ho publica a la pàgina web i el dia que incorpora les propostes als pressuposts idò queda un poc marge de més de 48 hores, tenint en compte a més que dins aquestes 48 hores han fet roda de premsa amb Podemos presentant que ja havien fet els acords... sobre les 5 de l'horabaixa, crec que era, del darrer dia, amb la qual cosa mig dia menys perquè la gent participàs, per tant han donat pràcticament un dia, 24 hores, perquè la gent participàs.

No els pareix, senyors del pacte, que això és una burla a la ciutadania? Això són uns pressuposts participatius? On és el canvi d'aquest govern de la gent que havia de canviar tantes coses mal fetes pel Partit Popular? Esper que qualcú em pugui contestar.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la consellera Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, l'elaboració dels pressuposts 2017... amb aquesta elaboració el Govern ha donat compliment a la Llei 4/2011, de bona administració i bon govern, perquè ha posat a l'abast dels ciutadans, a través del Portal de participació ciutadana, abans de l'aprovació de l'avantprojecte pel Consell de Govern, ha posat a l'abast la informació corresponent a inversions de l'administració de la comunitat autònoma, de l'ib-salut i de l'ATIB.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Núria Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Consellera. Sra. Consellera, pareix que ens està llegint l'articulat de la llei. Sabem que la Llei 4/2011, de març, diu que s'han de publicar els pressuposts per a participació ciutadana; el que passa és que la gent ha de tenir temps de poder trobar aquests pressuposts participatius dins la pàgina amagada de la direcció general, no tan sols la varen posar a la *home* o a la pàgina web de la conselleria, com vàrem fer nosaltres, i per un parell de dies.

Sra. Consellera, ara vostè en el torn de rèplica supòs que farà allò previsible, que és donar les culpes al Partit Popular, "vostès també varen començar pocs dies, després varen anar ampliant a altres dies", però, Sra. Consellera, on és el canvi?, on és el govern de la gent?, on són els pressuposts participatius, senyors de Podemos? O és que realment ja varen fer l'acord amb el Govern i varen presentar abans que la gent pogués participar? A mi el que m'agradaria en el torn de rèplica, Sra. Consellera, perquè per això són les preguntes del Parlament, no és que vostè digui el que va fer o va deixar de fer el Partit Popular perquè es varen trobar (...) en marxa que se suposava que haurien d'anar millorant, sinó que ens digui realment quines propostes de la ciutadania han incorporat en aquest pressupost, quines propostes concretes ha fet la gent en aquest termini.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Sra. Riera, per molt que no li agradi li he de recordar el que va passar en els anys anteriors, l'any 2013 un dia d'exposició pública; l'any 2014, un dia d'exposició pública; a l'any 2015 ja varen ser sis, varen millorar, l'any 2016 el pacte ja va fer set dies, però li recordaré les circumstàncies de l'any 2014 o les de 2016, han estat molt diferents i això crec que ho entén tothom.

Normalment el pressupost, el Govern d'Espanya ens comunica el sistema de finançament que és el 65% dels ingressos del nostre pressupost el mes de juliol, enguany va arribar aquesta comunicació dia 7 d'octubre,...

(*Remor de veus*)

... de dia 7 d'octubre a dia 28 d'octubre aquest govern ha fet el pressupost, en tres setmanes hem fet el pressupost, Sra. Núria Riera, perquè som un govern responsable i hem procurat que el pressupost estigui en temps i forma a la cambra dia 31 d'octubre.

Per tant, entendrà que la prioritat d'aquest govern és tenir el pressupost fet, abans que poder donar més termini a la participació ciutadana i evidentment ens hagués agradat tenir més termini, però entenc i crec que vostè ho entén i crec que tothom ho entén, que amb el poc temps que hem tengut i les circumstàncies que han estat no hem pogut fer més. El sostre de despesa l'any passat s'aprovava dia 4 de setembre, enguany dia 7 d'octubre. Per tant, calculi vostè mateixa, que ha estat anys al Govern, quant de temps quedava per fer el pressupost i poder complir tots els requisits.

Però a més li vull dir que aquest govern, és clar que creu en la participació ciutadana i en la transparència, precisament avui, dia 2 d'octubre, el director general de Participació i el director general de Pressuposts presentaran una eina nova informàtica per donar millor publicitat dels pressuposts. És una eina... -escolti, que això li interessa, Sra. Riera-, és una eina feta amb la fundació ciutadana Civio, una organització sense ànim de lucre que treballa per fomentar la transparència i lliure accés a les dades públiques, que permetrà accedir a la informació del pressupost d'una forma molt més clara i molt més transparent per als ciutadans a partir d'ara.

Per tant, sí que treballam i creim en la participació ciutadana, anirem avançant, però crec que les circumstàncies d'enguany són molt distintes a les d'altres anys i l'important és el que hem fet: complir amb temps i forma un bon pressupost, presentar uns bons pressuposts a la cambra abans de dia 31 d'octubre.

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 14923/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a influència del Brexit en les previsions de creixement del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta, RGE núm. 14923/16, relativa a influència del Brexit en les previsions de creixement del Govern, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller, estamos en la pregunta número 10, tiene la oportunidad de no mirar hacia atrás, de no criticar a Madrid

ni a los gobiernos del Partido Popular, que eso además, le diré, sólo demuestra la ineficacia, la ineptitud de este govern porque si cada semana lo único que tienen que hacer o pueden hacer es mirar hacia atrás y no mirar hacia el futuro y decimos y contestar las preguntas que hacemos demuestra sencillamente esta inactividad y esta parálisis que tiene este gobierno.

Sr. Conseller, cierto es que durante... muchas veces le hemos estado diciendo el tema de la inercia que ustedes tienen en estos momentos, que viene de la pasada legislatura de las reformas que han hecho gobiernos del Partido Popular y también de la situación coyuntural que existe alrededor de las islas y alrededor también del sector turístico, un sector turístico, por cierto, que ustedes no creen y basta ver que en unos presupuestos que suben un 10% la única partida que disminuye es el tema de la promoción turística, supongo que por aquello de la saturación y que quieren también menos turistas que vengan a Baleares y que dejen su dinero aquí.

Teniendo en cuenta estas circunstancias, ¿qué valoración hace o cómo cree puede afectar el crecimiento... al crecimiento económico de nuestras islas el efecto del Brexit?, teniendo en cuenta que el crecimiento económico genera puestos de trabajo; y si venimos de una buena temporada turística, que hemos quedado con cuarenta y pico mil... 43.000 o 46.000 parados, delante de esta circunstancia y que hay informes que dice que va a afectar incluso a las... y habiendo diferencias con lo que es el crecimiento que pone el Govern en los presupuestos queremos saber la valoración que hace en este sentido y cómo va a afectar al mercado laboral.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Tadeo, hay algunos que pensamos que es mejor a veces dar un paso hacia atrás para después coger impulso, hay otros que sólo miran hacia adelante y lo arrasan todo, con lo cual buscaremos ese punto intermedio, créame, Sr. Tadeo.

Hay distintos estudios ahora mismo sobre la mesa, muchos, el último al que hace referencia usted es al de Funcas, que es el último estudio, es el penúltimo estudio que conocemos, no ha dicho nada del de AIREF del lunes, como tampoco dijo nada antes el Sr. Camps que dijo "el último estudio" y el último estudio es de hace dos días de la propia AIREF, creo que la AIREF tiene bastante credibilidad, es la autoridad independiente de responsabilidad fiscal y creo que ustedes la citan mucho salvo cuando no les interesa.

El citado estudio de Funcas, nosotros lo valoramos, lo valoramos desde la responsabilidad que tenemos que dar a un estudio como el de Funcas, pero sí decir dos cosas: para 2015 predijo un 2,4 para 2016, es decir en 2015 predijo un 2,4, lo ha corregido ya dos veces y lo seguirá corrigiendo a lo largo de este año; no coincide con la mayoría de los análisis de impacto

de Brexit hecho por el resto de estudios, ustedes solo citan el de Funcas.

Le voy a decir que creo que ya conoce que ya hay un número importante de paquetes turísticos contratados por el mercado británico para el año que viene, que la ATB acaba de publicar un informe donde para abril y mayo 2017 en la isla de Menorca sitúa un crecimiento de un 17% del mercado británico, también en todo caso sabrá que el gasto del bolsillo británico es el 6% del gasto total del bolsillo británico en nuestro mercado, con lo cual eso genera un impacto relativo en el PIB.

Hacemos un balance muy positivo de la temporada actual, de la temporada a nivel de empleo. Creo que la semana pasada lo señalamos cuando presentamos la EPA. Hoy preguntan por un estudio de una organización, es raro, hoy no preguntan por la EPA, hay veces en las que preguntan, hay veces que no, hoy no tocaba preguntar por la EPA, me imagino que porque es positiva y no les alegra, pero en todo caso lo más preocupante para Baleares en lo que se refiere a la pregunta que me ha hecho y del Brexit es cómo se produce la desconexión y cuál es el impacto que puede tener en el sistema económico y financiero a nivel europeo, a nivel mundial que es la principal preocupación nuestra, no los análisis pormenorizados a los que usted ha hecho referencia.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, los últimos cuatro segundos, precisamente era lo que le preguntaba yo y usted no ha contestado en su intervención. Es cierto que la situación ha mejorado económicamente, etc., pero la realidad es que tenemos 43.000 o 46.000 parados en nuestras islas después de una de las mejores temporadas turísticas y no se preocupe que la semana que viene le pediré por las cifras de paro cerradas al mes de octubre. Esta pregunta ya la va a tener.

Ustedes no contestan, usted dice que si arrasamos y no arrasamos. Mire, ustedes están actuando tal cual el primer pacto de *progrés* y el segundo, desde inversiones silenciosas que no se llegaron a hacer, a parar la economía, a enfriar la economía y la prueba la tenemos con lo que hacen en esos presupuestos que pese a subir un 10% bajan lo que es la promoción turística que ni siquiera sé cómo van a hacer la transferencia de la promoción turística a los consells insulares de cada una de las islas.

Sr. Conseller, lo que hay que hacer es dar empleabilidad a las empresas para que puedan generar puestos de trabajo y esto es lo que ustedes no están haciendo.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Iago Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, presidenta. Sr. Tadeo, ¿del Brexit no le he escuchado ni una palabra y era el objeto de la pregunta?, me sorprende.

En todo caso, le señalaré que la AIREF prevé un 3,7 para el año que viene para Baleares, que las previsiones del Govern, de la Dirección General de Economía y de Empleo de este gobierno son de un 3,7 de crecimiento para el año que viene. No son los parados que ha señalado usted, son más, es el paro... pasa 67.900 personas las que están desocupadas en nuestra isla porque a nosotros también nos preocupan los no registrados, cosa que con ustedes no sucedía, y esta es la importancia. Lo que a nosotros nos preocupa es cómo transformamos este crecimiento en bienestar de lo cual tampoco...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Negueruela,...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...le he escuchado ni una vez en esta cámara.

LA SRA. PRESIDENTA:

...el seu temps s'ha exhaurit.

I.11) Pregunta RGE núm. 14936/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a procediment de contractació.

Onzena pregunta, RGE núm. 14936/16, relativa a procediment de contractació, que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Sr. Conseller, el curso pasado su conselleria contrató a dedo, por enchufe, a 147 asesores docentes, 83 interinos y 64 funcionarios, docentes escogidos por afinidad política en unos puestos de trabajo opacos y polémicos que en la mayoría de los casos realizan funciones del personal de Servicios Generales, un gasto de unos 6 millones de euros a los que hay que añadir las nóminas de los docentes substitutos.

Usted se comprometió, hoy hace un año y tras una pregunta de control de Ciudadanos, a, según sus palabras, definir las plazas que son estrictamente pedagógicas las cuales se otorgarían a través de un concurso de méritos y con la máxima transparencia.

Sr. Conseller, para este nuevo curso, ¿cuál ha sido el procedimiento de contratación que ha seguido la conselleria para los puestos de asesor docente? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el conseller Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputades. Sra. Olga Ballester, moltes gràcies per la seva pregunta. Miri, jo sé que evidentment aquest és un tema que a vostè li preocupa, però a nosaltres també i, a més, nosaltres actuam d'una forma clara.

Miri, l'any 2014 hi havia 194 assessors docents, actualment hi ha 132. Per tant, el primer element que nosaltres treballam és per disminuir de forma progressiva el nombre d'assessors docents i que, de qualque manera, aquests assessors docents vagin a fer classe als instituts o centres als quals estan adscrits. Per tant, primera qüestió, hem d'intentar de qualque manera que això vagi disminuint de forma progressiva.

Miri, nosaltres com a govern tenim, com a govern i també com a Conselleria d'Educació, tenim un objectiu, un dels objectius que tenim, és intentar l'estabilitat del sistema escolar a nivell polític, Illes per un pacte; a nivell educatiu, amb plantilla d'inspecció, plantilla orgànica de centres, el tema d'inspecció; i després el tema funcional. Volem una conselleria d'educació cada vegada més estable i més funcional en tots els aspectes. Per això, treballam.

El primer element que hem fet, és evident, aquest que li he dit, baixar de forma progressiva el nombre d'assessors docents. Segona cosa, el que feim també és treure a concurs de trasllat places de cap de departament i cap de serveis que en aquests moments s'ocupaven per determinats docents i no docents i que han sortit a concurs de trasllat.

Per tant, nosaltres estam dins un procés progressiu per intentar que a poc a poc hi hagi una estabilitat i màxima transparència en un tema que a tots ens interessa per intentar que la Conselleria d'Educació sigui cada vegada més estable, independentment del canvis polítics que hi puguin haver.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias. Mire, conseller, 132 asesores docentes ha comentado, pero no me ha dicho el proceso, el procedimiento de contratación. Mire, me gustaría comentarle que ésta es la lista de adjudicación de plazas de profesores interinos de este 27 de julio, donde se presupone que a cada plaza le corresponde un docente adjudicado según puntuación. Sin embargo, nos hemos encontrado con algo sorprendente y raro, y es que en un gran número de ocasiones una misma plaza ha sido adjudicada a dos personas, una de ellas está trabajando en

el centro educativo, ¿y la otra, dónde está?, ¿dónde se ha colocado?

Esta sorprendente doble adjudicación ha ocurrido en 92 ocasiones, conseller, ¿dónde están colocados estos 92 profesores interinos? Nos preguntamos si estarán en puestos de trabajo adjudicados por enchufe en los diferentes departamentos de la conselleria, puestos de trabajo opacos, otra vez, que no han salido a concurso público para el resto de aspirantes. Si esto es así, nos parece muy grave, conseller.

Mire, conseller, ¿cómo puede explicar que en julio durante el mismo proceso automático de adjudicación de plazas que realiza un ordenador, la máquina sepa que de los miles de interinos hay 92 con nombre y apellidos que son especiales?

Conseller, ¿nos puede explicar estas sorprendentes dobles adjudicaciones? Gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Martí March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Ballester, vostè veu moros on només hi ha cristians. Aquí realment nosaltres el que feim és intentar que la Conselleria d'Educació funcioni adequadament i si vostè considera que realment hi ha qualque qüestió que realment s'ha fet mal feta, denunciï-ho. Nosaltres intentam que de forma progressiva hi hagi menys docents dins la Conselleria d'Educació. Hem fet el que en aquest moment ja li he dit de concurs de trasllat, hem tret les places de CEP i les continuarem traient, places de camp d'aprenentatge sortiran a concurs de mèrits, i aquest és l'objectiu que nosaltres tenim, de forma progressiva intentar que dins la Conselleria d'Educació hi hagi places CAIB, que de qualque manera facin funcions concretes que li pertanyen a la Conselleria d'Educació, i aquelles places docents necessàries i que de qualque manera es vagin adjudicant de forma adequada.

Miri, dins el tema d'ADE hi ha molts de tipus de situacions, hi ha l'IAQSE, hi ha dins la Universitat de les Illes Balears, hi ha GestIB, hi ha distintes actuacions. Nosaltres el que volem, i en aquest moments acabam de fer, és una relació de totes les places que tenim, les que són estrictament CAIB i les que són estrictament pedagògiques. Quan tenguem les estrictament pedagògiques i les estrictament CAIB donarem una sortida progressiva perquè això es faci amb la màxima transparència.

Miri, jo crec que realment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. March, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

... estam intentant que hi hagi la màxima estabilitat dins la Conselleria d'Educació.

I.12) Pregunta RGE núm. 14935/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a futur de la comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 14935/16, relativa a futur de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Xavier Pericay i Hosta, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern. Senyores i senyors diputats. Bon dia a tothom.

Ara que la situació política espanyola podríem dir que ja ha romput aigües -si em permet l'expressió-, ja tenim investidura i demà mateix supòs que tindrém nou govern, m'agradaria saber, i això és el motiu de la meua pregunta, com veu el futur d'aquesta comunitat en relació, evidentment, amb aquest nou escenari. Li deman per la comunitat perquè vostè és, evidentment, la presidenta d'aquest govern, per tant ens representa a tots, i, com li recordava aquí mateix fa quinze dies, el que vostè pensa i pensa fer ens interessa i ens afecta a tots.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Pericay, per la seva pregunta. Sí, evidentment, ara ja hi ha president de Govern a Espanya, a veure si s'afanya una miqueta a fer feina i té un govern després d'un any d'estar en funcions i, per tant, no tenir interlocutor en el Govern d'Espanya, evidentment no és el Govern que a mi personalment m'hagués agradat, però és el Govern que hi haurà. A partir d'ara, què li puc dir jo? Miri, els antecedents són, hem tengut uns anys de govern de Partit Popular Illes Balears a nivell d'Espanya coincidint amb el mateix símbol polític i els antecedents són... han estat terribles per a aquesta comunitat autònoma: hem quedat els darrers en els pressuposts generals de l'Estat, no s'han complit les inversions estatutàries, no s'ha fet el nou règim especial per a les Illes Balears, no s'ha fet el nou sistema de finançament autonòmic, ... En definitiva, no ens han col·locat en bona situació per als ciutadans d'aquestes illes.

Aquest any i mig que duim aquí un govern diferent de color polític del Govern d'Espanya, és veritat que han tengut l'excusa d'estar en funcions, però també és veritat que hem avançat en algunes coses. Com veuré jo aquesta comunitat autònoma? Miri, nosaltres som un govern que continuarem lluitant pels interessos dels ciutadans de la comunitat autònoma, ho hem dit moltes vegades, governi qui governi a Madrid nosaltres estarem sempre defensant els interessos dels ciutadans i negociarem

políticament i si no políticament, jurídicament tot allò que sigui necessari per als ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Sí, moltes gràcies, presidenta. Gràcies, Sra. Armengol. Tots sabem que vostè hi hauria volgut un govern diferent, ho ha dit i ho ha repetit moltes vegades, un govern, imagin, format per Podemos, confluències nacionalistes diverses i els independentistes. Ara sabem que aquest és el govern que estava negociant el seu exsecretari general durant aquests mesos que han passat, però no ha pogut ser, efectivament, i tenim un govern de Mariano Rajoy i, per tant, un govern del Partit Popular.

La impressió que jo tenc és que la postura que aquí té el seu govern i representants també del seu partit és una postura d'enfrontament permanent, d'enfrontament permanent que ja prefigura, fins a cert punt, quina serà la seva actitud durant els anys a venir, durin el que durin aquests anys, efectivament. Jo tampoc no sé quant durarà aquesta legislatura, no?

El que jo li volia demanar és si creu que es bo realment tancar-se en banda, és a dir, utilitzar, per dir-ho de qualque manera, aquesta manera de fer, aquest enfrontament perpetu quan s'ha de negociar un nou sistema de finançament, i això està damunt els papers; quan s'ha d'arribar a un pacte d'Estat per l'educació, són compromisos, compromisos que té aquest govern damunt la taula; quan s'han d'abordar mesures transcendents també com és una nova llei electoral; una reforma del mercat laboral o un nou sistema de pensions, que són també compromisos reconeguts.

El seu partit, el PSOE, a més hi haurà de ser en aquestes decisions, d'una forma o altra hi haurà de ser. I a mi també em preocupa que vostè estigui enfrontada amb el seu propi partit perquè, evidentment, això no prefigura res de bo, com a mínim amb la gent que comanda ara en el seu partit.

Per tant, jo li tornaria a demanar, creu que és bo per als ciutadans de Balears -a mi l'actitud reivindicativa em sembla perfecte, eh!, li parl d'una altra estratègia, una estratègia d'enfrontament- li demanaria si creu que és bo que aquest enfrontament perpetu i aquesta actitud més aviat bel·ligerant...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pericay, el seu temps s'ha exhaurit.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

... es mantengui durant aquest legislatura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. El veig encantat amb Rajoy de president, Sr. Pericay, no sé si és al partit que li pertoca. En tot cas, jo quan vaig entrar de presidenta del Govern el primer que vaig fer va ser demanar una reunió amb el Sr. Rajoy i des d'allà reunions de tots els consellers amb els diferents ministres per negociar, per pactar, per parlar i per dialogar, que és el que hem fet durant aquest any i mig.

Ara bé, no sé quina estratègia té vostè dins el cap o quina ens aconsellaria vostè, quan resulta que a Espanya tenim un govern que ens situa els darrers en inversió en el pressupost general de l'Estat durant els darrers quatre anys, i ara vendrà un pressupost general de l'Estat on aquest govern serà reivindicatiu, perquè hem estat els darrers i perquè els ciutadans d'aquestes illes tenen menys drets que els de Castella-Lleó, per exemple, a això m'agradaria que m'ho contestàs. Com ens hem de comportar davant un govern que no ha estat capaç ni tan sols de llegir-se els documents sobre el règim especial de les Illes Balears que no li ha remès aquest govern, li ha remès la societat d'aquestes illes a través de la comissió que vàrem crear. Com ens hem de comportar davant un govern que s'ha negat a establir les taules de diàleg per al sistema de finançament autonòmic?, o davant un govern que ens imposa una LOMCE que no ens agrada, i tenim competències i ho hem d'explicar?

Per tant quina és la nostra actitud?, de diàleg sempre, d'arriba a acords sempre; ara bé, quan l'altre et nega el pa just per als ciutadans de les Illes la meua actitud és la defensa dels interessos dels ciutadans d'aquestes illes. M'agradaria saber on serà vostè, amb els ciutadans d'aquestes illes o acotant el cap davant el Sr. Rajoy, que ja n'hi ha un altre, pel que es veu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 14930/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a estratègia davant el govern del PP a l'Estat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 14930/16, relativa a estratègia davant el govern del PP a l'Estat, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, com veu li han fet una pregunta de com veu el que passa a Madrid. Després de nosaltres li faran una

pregunta de com pensa fer front a les polítiques que qualcú ja visualitza que farà el PP. Davant aquesta qüestió, davant aquesta qüestió, nosaltres creim que després de la investidura del Sr. Rajoy dissabte passat és quan comença realment, en segons quins temes, la legislatura en aquesta comunitat autònoma, i ho explicaré perquè sé que en altres temes s'ha començat, però és evident que comença una legislatura en finançament, comença una legislatura per a un nou règim especial fiscal, i comença una legislatura per a un nou sistema d'inversió, per a més inversions de l'Estat.

Davant aquest començament d'aquesta nova legislatura, quina és l'estratègia que té vostè per realment fer front al fet que el Govern central pugui incidir en aquests tres temes que jo li he dit?, quina és l'estratègia?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Font. Sí, evidentment avui tenc tres preguntes molt semblants de tres grups parlamentaris, i en moltes coses coincidesc amb vostè. És evident que ara comença la legislatura estatal i això té efectes sobre les Illes Balears, perquè fa un any i busques que estam en funcions i, amb l'excusa d'estar en funcions, moltes coses no s'han pogut desbloquejar malgrat l'interès i la feina que ha tengut aquest govern i que seguirà tenint aquest govern.

Quina és l'estratègia? L'estratègia és molt clara des del minut u que vàrem començar a governar: des del diàleg i l'enteniment, com explicava al Sr. Pericay, però també des de la reivindicació més absoluta i la defensa ferma dels ciutadans d'aquestes illes. Aquesta mateixa setmana demanaré entrevista al president Mariano Rajoy i començarem una altra vegada la negociació de totes aquelles qüestions que encara no s'han pogut desbloquejar durant aquest any i mig.

Però a part de la feina que ha de fer el Govern la meva estratègia, Sr. Font, que esper que compartim, és que aquesta comunitat autònoma, que som petites però que tenim una gran incidència si la jugam bé a nivell estatal, hem d'anar tots junts, com més junts millor, i com més serem, millor, en defensa de qüestions que són bàsiques per a mi: règim especial per a les Illes Balears, sistema de finançament autonòmic, els convenis que tenim aturats, i evidentment ara començarà la negociació d'un pressupost general de l'Estat que esper que intenti fer-nos justícia ja després de quatre anys de condemna a aquestes illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Presidenta del Govern, miri, no dic que no ho hagi fet, no dic que no ho hagi fet, però quan vostè ha sortit als mitjans de comunicació nacionals ha estat per parlar del seu partit; no dic que en aquelles mateixes declaracions no demanàs allò altre, però el tall que posaven no era de Balears, era del seu partit. Davant aqueixes qüestions nosaltres necessitam, a Balears, que vostè de qualche manera -ho necessitam- es dediqui únicament i exclusivament a Balears. Hem passat sis mesos per veure qui governarà a Madrid, el desembre passat; hem passat deu mesos en què els partits estatals han especulat amb el vot dels ciutadans. S'ha acabat l'eslògan, s'ha acabat l'especulació.

Davant aquesta situació nosaltres pensam que ara ens toca arromangar-nos, fins i tot ficar-nos dins l'aigua, banyar-nos i sofrir; per qui?, pels ciutadans de Balears. Ja no és l'eslògan d'aquesta especulació dels partits, ara són els ciutadans de Balears, i si el PP la necessita potser és el moment clau, per al REB, per al nou sistema de finançament, per a les inversions estatutàries, per a (...) de l'any que ve. Aprofitem que estan en minoria!, agafem-los!, desemmascarem-los, si és necessari!

Presidenta, no s'enfadi, com acabaré. Segurament jo hagués fet el mateix; jo en el seu lloc, pertanyent a un partit estatal, hagués fet el mateix. Presidenta, vostè ha tengut una dedicació parcial en aqueixa comunitat autònoma perquè ha tengut una necessitat d'actuar dins el seu partit. Nosaltres, El Pi, li demanam ara que s'oblidi del seu partit i faci dedicació a temps complet per als ciutadans d'aquestes illes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sra. Presidenta. No es preocupi, Sr. Font, que la meva dedicació és intensa i única per als ciutadans d'aquestes illes, i així els intent representat sempre i lluitar sempre per allò que crec fermament, que és la igualtat d'oportunitats entre tots els ciutadans.

(Alguns aplaudiments)

I així seguirem, i així seguirem aconseguint coses. Ho explicava abans al Sr. Pericay: en quatre anys de Bauzá i Rajoy a les Illes Balears no vàrem aconseguir res més que posar-nos molt més avall d'on estàvem; en un any i mig d'aquest govern, és veritat que amb un govern gairebé tot el temps en funcions a Espanya, hem aconseguit algunes qüestions importants, que és pitjar signant convenis per poder-los cobrar. També hem aconseguit que la tarifa plana estigui a l'agenda del Govern d'Espanya. Hem aconseguit algunes coses. Suficients? No, encara són molt insuficients.

I és veritat que ara s'obre un nou escenari polític, un nou escenari amb un govern que hi haurà a Espanya del Partit

Popular, amb una majoria parlamentària molt fragmentada, sense una majoria absoluta; per tant les coses han canviat, i en aquest moment què dic jo?, que hem d'anar tots junts, com més millor, i saber què defensam cada un de nosaltres, si posam per davant les sigles del partit o si posam per davant els interessos dels ciutadans de les Illes Balears. Crec que jo he demostrat que pos per davant els interessos dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 14931/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a polítiques del Govern d'Espanya.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 14931/16, relativa a polítiques del Govern d'Espanya, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Sra. Armengol, hem assistit aquest cap de setmana amb sorpresa, amb tristesa, amb indignació, a la sessió del vot del seu partit, del Partit Socialista, un partit que s'ha dit sempre d'esquerres, que encara du l'O de partit obrer, per tal de garantir la presidència d'aquest país a una persona que és el president d'un partit que està imputat per corrupció, les polítiques del qual ja coneixem perfectament, polítiques "austericides", polítiques de retallades, polítiques que van en contra de les majories socials d'aquest país, i que hagi estat aquesta pressió..., que hagi estat aquesta sessió davant la pressió de les elits econòmiques; no ho dic jo, no ho dic cap portaveu de Podemos, ho va dir el seu excap de files el passat diumenge a un programa de televisió, en el qual reconeixia clarament com les pressions fetes pels lobbys econòmics d'aquest país havien estat absolutament decisives per tal que el seu partit, el Partit Socialista, finalment acabés donant la investidura al Sr. Rajoy.

Nosaltres, sempre ho hem dit, els no, els quinze no que finalment vàrem tenir, són la nota de coherència, de mínima coherència, dins aquest Partit Socialista que s'ha venut als interessos de les elits econòmiques, als interessos, al cap i a la fi, dels que comanden sense presentar-se a les eleccions, i això pensam que finalment no és coherent amb la línia política del mateix Partit Socialista. No podrà dir vostè que no l'hem avisada que de la mà de Rajoy vindran més retallades, vindrà més corrupció, Brussel·les ja ha anunciat 5.500 euros d'imposició de retallades per a aquest proper any, vindran pals a les rodes, vindran entebancs per desenvolupar els acords pel canvi. El nostre compromís amb la millora de finançament és absolut, des de Podem ho impulsarem des del principi, estem ja treballant en això, però sabem que totes les polítiques tindran un clar impacte a les nostres illes.

Llavors vull demanar-li com pensa fer front el Govern de les Illes Balears a les polítiques que impulsarà el Govern d'Espanya durant la present legislatura estatal, entre elles polítiques d'austeritat, infrafinançament, desenvolupament de la LOMCE i Llei mordassa, que afectaran clarament el desenvolupament dels acords pel canvi. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Camargo, venim d'una història viscuda a Espanya de dues eleccions generals, on hi ha hagut resultats i on hi ha hagut possibilitats d'uns governs. Jo he estat sempre defensora d'un govern de canvi a Espanya. Ara veig que els agrada molt Pedro Sánchez; desgraciadament, després del 20 de desembre, varen votar, juntament amb el Partit Popular, un no a un president com Pedro Sánchez que ara podríem tenir.

(Alguns aplaudiments)

Però passat... passat està. Passat, passat està, Sra. Camargo. Jo no vendré aquí a discutir contínuament amb Podemos qui és més d'esquerres; no, Sra. Camargo, jo aquí som per defensar, com explicava, els interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma com a presidenta. I el Govern què farà?, continuarà actuant des del rigor i des de la lleialtat als ciutadans d'aquestes illes, i des del rigor i els acords signats amb vostès, Podemos Illes Balears, amb els acords pel canvi, que han fet possible coses meravelloses per a aquestes illes, com pot ser la renda social, com pot ser l'impost de turisme sostenible, com poden ser pressuposts que retornen drets als ciutadans d'aquestes illes, com pot ser millorar l'educació, com pot ser millorar la sanitat. I el pressupost general per a l'any 2017 torna ser un reflex que aquí governa l'esquerra, amb un suport de l'esquerra des de fora, pensant amb els interessos d'aquestes illes.

En què ens necessitam i què podem fer junts, Sra. Camargo? Seguir construint aquesta comunitat autònoma junts, des de l'esquerra, des dels valors que ens agermanen i també defensar junts en el Congrés dels Diputats tot allò que sigui necessari per a les illes, la lluita contra la LOMCE, contra la reforma laboral i allà hi seran els socialistes de les Illes Balears i els socialistes de tota Espanya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies. No s'equivoqui, jo crec que a vostè li agrada molt Pedro Sánchez, i cap problema ni un, però el Sr. Pedro Sánchez

finalment el que va decidir és estendre la mà a la “naranja mecánica” en lloc de a Podemos i ho va reconèixer l’altre dia precisament. Llavors, per favor, també siguem coherents amb el que diem.

El PSIB no és el PSOE dels ERE, finalment ho sabem, però vostè no pot negar que el PSIB és el PSOE, malgrat aquest vot encertat i ho hem dit ja moltes vegades. Vostè mateixa, la Sra. Oliver són membres del comitè federal, el Sr. Antich és també membre d’aquesta gestora que va donar un cop important, un cop de mà, per no dir un cop d’estat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Camargo, el seu temps s’ha exhaurit...

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Llavors com farem front a tot això aquí?

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, jo sempre intent ser molt respectuosa, tothom té problemes interns dins els seus partits, tothom, tothom. No empraré aquesta cambra per explicar els de cadascú i, per tant, jo demanaria el mateix respecte cap als altres.

A partir d’aquí, jo actuo com a presidenta de les Illes Balears. Tenim un pacte signat en clau Illes Balears, d’allò que varen votar els ciutadans a les Illes Balears, que per a mi és sagrat. I la clau no és estatal, és una clau de les Illes Balears, per això li deman que deixin de mesclar una cosa amb l’altra, Sra. Camargo. Aquí hi ha dues alternatives, o un govern a l’esquerra o un govern a la dreta, vostès donen suport a un govern a l’esquerra, facin-ho amb entusiasme!, perquè estam fent les coses bé, perquè estan sortint les coses bé, perquè estam fent uns bons pressuposts, unes bones normes, unes bones lleis, unes bones polítiques que estan millorant la qualitat de vida dels ciutadans, s’està creant ocupació, estam redistribuint riquesa. És suficient? No, encara no, però sumin-s’hi, que les coses estan funcionant bé, Sra. Camargo, no perdem el temps a discutir entre nosaltres, perdem el temps en discutir contra els adversaris, i els adversaris són la pobresa, la desigualtat, la injustícia, Sra. Camargo...

(Algunes aplaudiments)

Jo els convid a això.

Moltíssimes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 14924/16, presentada per l’Hble. Diputada Sra. Margarita Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a destinació dels pressuposts sobrants de la renda social garantida.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE núm. 14924/16, relativa a destinació dels pressuposts sobrants de la renda social garantida, que formula la Sra. Margarita Prohens i Rigo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Presidenta del Govern, vostè va arribar a aquest govern entre titulars de “rescat ciutadà” i “retorn de drets”. Però ens ha bastat un any per posar xifres a aquestes prioritats. Ni rescat ciutadà i -avui hem conegut que tampoc- ni rescat energètic.

La renda social garantida era la seva política estrella en campanya, això sí. Va prometre 60 milions, dels quals en varen pressupostar 20 i n’han gastat 2, Sra. Presidenta, 2 milions per a la seva política estrella de rescat a la ciutadania.

Com valora, Sra. Presidenta, la gestió que se n’ha fet? Li demanam que sigui clara, com es gastaran els 18 milions pressuposts no gastats en la renda social? Es destinaran íntegrament i dins el present exercici a polítiques socials, sí o no, Sra. Presidenta? No em faci una relació de totes les polítiques socials que han fet, li deman concretament per aquests 18 milions d’euros. I jo sé que avui a vostè li pot ser complicat respondre, perquè a la seva resposta no podrà tirar ni del Sr. Montoro, ni de l’herència rebuda, i la culpa, probablement tampoc ni sigui de Telefònica, ni d’*El País* Sra. Armengol, es tracta només de la seva gestió, o millor dit, de la seva no-gestió d’aquesta renda social.

(Algunes aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sra. Presidenta. A veure, Sra. Prohens, jo crec que primer de tot el que li he de dir és que és molt positiu que els ciutadans d’aquestes illes, els més vulnerables, tinguin un dret reconegut per una llei autonòmica, que és una renda social, que no existeix a cap altre territori d’Espanya i que ha posat aquest govern, juntament amb el suport de Podem Illes Balears. Aquesta és una realitat més que objectiva, per tant, tenim un nou dret davant la vulnerabilitat, per a la lluita contra la pobresa i especialment contra la pobresa infantil. És una diferència cabdal del que feien vostès amb el que feim nosaltres, no és que vulguí comparacions, però les comparacions evidentment són molt evidents.

Nosaltres varem destinar un pressupost de 20 milions d'euros a aquesta renda social, com vostè sap, perquè partiem de les dades de 6.250 famílies amb menors sense cap prestació, que són les dades de 2014. Varem fer la llei i el desenvolupament, de forma que les primeres sol·licituds són el mes de maig i la primera nòmina el mes de juny. Tot això evidentment ajuntat a un any de creixement econòmic, on hi ha hagut gent que ha tengut més oportunitats i per tant, nosaltres d'això ens n'alegram. I, per tant, no hem pogut invertir els 20 milions d'euros pressuposts inicialment, perquè havíem estat molt prudents, perquè el cicle econòmic ha anat millor i perquè evidentment es comencen a pagar el mes de juny.

Qui cobra ara la renda? Més de 325 famílies, que són més de 1.350 beneficiaris, dels quals més de 800 són infants, que fins ara que no hi havia aquest govern, estaven en la pobresa més absoluta. No tenien cap suport, ni de ningú, de cap institució. Per tant, davant aquestes previsions molt prudents, què feim? Ampliam els perfils per a l'any que ve, en què s'han gastat aquests 18 milions d'euros de la renda? 600.000 han anat a beques menjador, 450.000 a renda mínima d'inserció, a la Fundació S'Estel 250.000 per a millores d'infraestructures socioeducatives, 153.000 ampliació de servei que ofereix la fundació, 6 milions al consorci de recursos socio-sanitaris i assistencials i els altres van a salut i a educació.

Com veu no se malgasta ni un euro. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Margarita Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sé que és complicat perquè sobre aquest mateix tema també hi ha hagut dos discursos diferents en el seu govern i avui tenim un tercer discurs. Dia 27 de setembre deia la Sra. Santiago que no s'havien gastat tots els doblers, perquè la demanda havia baixat. Però és que setmanes després la Sra. Cladera esgrimia les més de 300.000 persones amb risc de pobresa, que coneixíem del darrer informe, per assegurar que no es podien baixar impostos, ni tampoc baixar impostos a les rendes més baixes.

Clar, com quedam? Ens preocupen les darreres dades de pobresa, perquè són unes dades de pobresa de 2015 que, a més, han empitjorat respecte de la millora que s'havia produït el 2014. I així i tot tenim aquests 18 milions de renda social garantida que no es gasten en allò que s'haurien de gastar i era amb aquesta renda social garantida. I, així i tot, voten en el Consell de Mallorca en contra de destinar aquests 18 milions a renda mínima d'inserció.

Sra. Presidenta i per al pressupost de l'any que ve, què passa? Tornen pressupostar 20 milions, quan les dades de 2015 de pobresa han empitjorat. I quant a aquest pressupost, miri avui vostè no vol comparar i a mi m'agradaria que avui hagués comparat, miri per on! Sra. Presidenta, perquè vostè té els pressuposts més expansius dels darrers anys, però no els pressuposts més socials dels darrers anys si el comparem amb

els del Partit Popular, pel pes que tenen en el còmput total Educació, Salut i Serveis Socials, Sra. Presidenta...

(Remor de veus)

A veure si serà vostè avui que no m'entén...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci!

LA SRA. PROHENS I RIGO:

No em digui que es gasten més doblers, està clar que es gasten més doblers, però és que en el total tenen més doblers...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Prohens, el seu temps s'ha exhaurit...

LA SRA. PROHENS I RIGO:

...no estan en el rescat ciutadà, ni tampoc com hem vist avui...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

A veure, pressuposts, vostès deixaren la política social en el moll i a l'os, en anèmia absoluta. Això és el que dedicaven a política social...

(Remor de veus)

Segona qüestió, no hi ha cap doble discurs, ho hem explicat des del primer moment. A nosaltres no només ens preocupa la pobresa, els agraeisc que ara es preocupin, a nosaltres ens ocupa i per això hi ha una Llei de renda social en aquesta comunitat autònoma pionera i és un dret dels ciutadans. Només que un infant hagi deixat d'estar en pobresa per tenir aquesta renda social ja val tot la pena, Sra. Prohens, i això ho repetiré fins la sacietat...

(Alguns aplaudiments)

I no ha entès res del perfil de pobresa. Em sap greu dir-li, però llegeixi's la llei, miri els perfils, miri que varem ser prudents, miri que varem tenir un creixement econòmic molt alt i miri que hem ampliat els perfils per poder gastar aquests 20 milions d'euros el 2017 en persones que ho necessitin. Estudiï-ho i veurà com tenim raó, com anam pel bon camí i com la consellera Fina Santiago està fent una feina fantàstica.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 6262/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació a la coordinació amb els ajuntaments.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 6262/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació a la coordinació amb els ajuntaments.

Té la paraula la Sra. Núria Riera, del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom una altra vegada. Avui presentam aquesta interpel·lació en matèria de coordinació municipal perquè fa un any i mig que governa aquest pacte d'esquerres i pràcticament no hem sentit cap iniciativa, cap informació, cap actuació del Govern referent al seu paper de coordinador i cooperador amb els municipis. Pensam, per tant, que els ajuntaments són els grans oblidats d'aquest govern.

La passada legislatura es varen posar en marxa moltes actuacions conjuntes amb els ajuntaments des de la Conselleria d'Administracions Públiques; algunes s'havien aturat a més amb el segon pacte d'esquerres, i volem saber com es troben perquè ens preocupa que torni a passar el mateix.

En relació amb els batles, que són la primera institució que troben els ciutadans, ens agradaria saber si ja la consellera d'Administracions Públiques ha visitat els municipis; si vol fer o fa qualche ronda de visita als ajuntaments per conèixer la realitat de cada poble a peu de carrers, conèixer les necessitats de cada ajuntament, i també les demandes i els temes pendents que té el Govern amb els ajuntaments. Els batles sempre s'havien queixat, amb raó, que havien de venir a Palma a arreglar problemes amb el Govern i que el Govern es desplaçava poc als municipis. Nosaltres vàrem començar amb aquesta ronda que es feia pels ajuntaments, i he de dir que a més era de les feines que hi havia i més constructives i més positives, perquè val la pena dedicar una mica de temps a acostar-se als pobles perquè a vegades la realitat dels municipis no es coneix si un no visita els seus ajuntaments i els seus batles.

La cooperació municipal també estava estructurada a través de diferents comissions...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Riera, esperi un moment. Senyors diputats, un poc de silenci. Continui, Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Sr. Conseller, també em podria escoltar, si no li sap greu.

La cooperació municipal estava estructurada a través de diferents comissions que hi havia en marxa per coordinar diferents temes. Per exemple, la Comissió del pacte local estava aturada quan nosaltres vàrem entrar l'any 2011, devia fer un any o més que no es posava en marxa i la vàrem reactivar; es reunia el primer divendres de cada mes amb tècnics i polítics del Govern i dels ajuntaments, i tractaven temes importants i que preocupaven als pobles, com era la distribució de les competències en funció de les noves lleis -per exemple amb la Llei Montoro vàrem estar analitzant molt i molt la distribució de competències pròpies i impròpies-; el finançament municipal per prestar els serveis impropis que prestaven els ajuntaments, que això és un tema reincident del qual hi ha molts d'estudis dins la FELIB; la modernització de l'administració, per exemple fèiem feina pel tema de la interoperabilitat dins aquesta comissió del pacte local, va ser una de les coses que es varen incorporar, intentar que servis també per modernitzar els ajuntaments; intercanvi de dades, simplificació, finestreta única... No sabem si en aquest any i mig s'ha reunit qualche vegada la Comissió del pacte local, o almenys no han donat cap publicitat o informació. Ens agradaria saber si té intenció de reunir-la o si ha fet ja qualche passa.

En relació amb la FELIB, sí, em consta que la consellera ha visitat qualche vegada l'executiva de la FELIB, que el primer divendres de cada mes es reunia -supòs que continuen igual-, però per temes d'hisenda, crec que per tema de pressuposts; no sé si també per temes municipals. Ens agradaria saber també quines iniciatives està fent en relació amb la FELIB i en quines àrees està col·laborant.

A rel de la Llei municipal i de règim local de Balears també s'havia donat molta empenta al servei de corporacions locals. Hi ha un centre de documentació municipal que vàrem crear des del Partit Popular devers l'any 2004-2005, i en aquest centre de documentació CEDOMU hi havia funcions concretes d'assessorament, es penjaven informes, dictàmens, es fa el control de legalitat dels actes i acords municipals, es du coordinació amb els secretaris... Volem saber quina activitat s'està fent, si al CEDOMU es pensen penjar més informes, dictàmens. Està molt aturat, la veritat. No tenim constància si aquesta coordinació està activa; no hi ha models nous d'expedients de les noves lleis que van sortint, no sabem si estan fent models nous d'aquests expedients i es pensen penjar; si es pensen fer informes d'assessorament i d'explicació en aquest sentit. Voldríem saber quin polític estableix les directrius en el CEDOMU o si són els mateixos funcionaris que no tenen directrius ni responsables polítics, com li he dit que estava bastant aturat en el segon pacte, (...), i volem saber realment si pensen dur endavant un poc el suport a aquesta gent que es troba bastant abandonada.

Ens agradaria també que ens informàs si ha fet la consellera qualche visita i reunió en el Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de les Balears. Abans hi havia una relació bastant cordial i directa, perquè són els cooperadors necessaris entre el Govern i els ajuntaments, al final són els que duen el pes més jurídic i econòmic a cada ajuntament i són els que es cuiden

sobretot del control de la legalitat. També hi havia convenis de col·laboració vigents amb aquests habilitats nacionals que tradicionalment han col·laborat, per exemple, en la redacció de normativa municipal; se'ls tenia en compte i s'hi feien reunions quan s'elaboraven lleis; no sé si els estan tenint en compte per a res. També feien els models d'expedients; ja li ho dic, amb les lleis que vàrem fer nosaltres vàrem fer models a nivell d'activitats i altres normatives. En aquest sentit, per exemple, vostès han fet el canvi del requisit de català, o han afegit el canvi de..., han afegit aquest requisit de català, i ens consta, perquè està penjat a la pàgina web de coordinació municipal, no sé si la consellera n'és conscient o l'han informada, un projecte de decret per aplicar als habilitats estatals, però el projecte de decret està allà aturat. No volem dir que no s'hagi aplicat en el concurs ordinari perquè a l'ajuntament que ha sortit ho tenia inclòs ell, però, vaja, vostès no han fet el decret, és així; està penjat un projecte de decret, només.

També ens preocupa el tema del Fons de cooperació municipal. Els batles volien revisar els criteris del fons; hem llegit que varen decidir el juny, en una reunió, no tocar els criteris; nosaltres vàrem actualitzar els criteris de població, però voldriem saber si dins les seves polítiques de canvi hi ha canviar qualche criteri per adaptar-ho a la realitat actual dels municipis: la pressió fiscal, la solidaritat, el criteri de territori..., hi ha tota una sèrie de criteris. No sé si hi pensa, és sensible amb aquest debat, o almenys l'han informada que hi havia aquest debat; no sabem si vostè està al corrent d'això, i ens agradaria saber què pensa.

També volíem saber per què no han tocat el percentatge d'un 0,3% que hi ha per al Fons de cooperació municipal. Vostès es varen queixar que en un moment de crisi nosaltres vàrem abaixar el mínim del 0,7 al 0,5, i resulta que no només no han tocat el 0,3 sinó que a més la quantia del Fons de cooperació de 12,3 milions d'euros continua exactament igual que el 2016, que el 2015, que el 2014. On és la millora? Si vostès han de canviar i han de millorar els drets de la gent, idò pensin també en els drets dels ajuntaments, també estaria bé que no els deixassin a part en aquest avanç de drets que se suposa que han de fer.

El Decret de compensació econòmica als batles, nosaltres vàrem crear aquest decret l'any 2005 per donar suport econòmic als batles que es dedicassin als seus ajuntaments, i ara en temps de crisi, on es passava de dedicacions exclusives a més dedicacions parcials, el vàrem actualitzar de manera que es podia demanar aquesta compensació amb dedicacions parcials, i d'aquesta manera fomentàvem un poc l'economia també dins els municipis, hi podia haver regidors i no només el batle que es fessin càrrec de l'ajuntament amb una feina compartida; en definitiva, ens vàrem actualitzar. A veure com està aquest tema, si està funcionant, si han proposat o estan pensant qualche millora, o si tampoc no l'han informada.

I després, dues ajudes importants en matèria d'interior i seguretat. El Fons de seguretat pública el vàrem crear nosaltres l'any 2013 per ajudar econòmicament en matèries d'interior i policia local. Li vull recordar -supòs que ho sap- que hi ha un 70% d'aquest fons que va destinat a contractar personal, preferentment fix; de fet els criteris del Fons de seguretat té 12 punts, que és la puntuació màxima a aquells ajuntaments que

contractin policies locals fixos. Ho dic a rel que l'altra setmana ens va com a... tirar en cara, per dir-ho d'una manera un poc col·loquial, ens va retreure que no hi dedicàvem res; idò nosaltres vàrem crear el Fons de seguretat pública, on es destinaven, dels 2,5 milions d'euros, un 70% a contractar personal, preferentment fix. Qualque cosa vàrem fer en moments de dificultat per millorar la situació dels policies locals interins. M'agradaria saber si pensen millorar aquest fons de seguretat, perquè si és de 2,5 milions que nosaltres el vàrem posar en temps de crisi, supòs que vostès, que estan recuperant els drets de la ciutadania, a més de fer lleis i d'analitzar el model de la policia continuïn apostant i millorin aquest fons de seguretat.

Després una altra cosa en matèria de coordinació de policies locals. Nosaltres vàrem establir els consells de coordinació; tots els municipis de Balears estaven almanco dins un consell de coordinació. Ens agradaria saber si continua de forma periòdica; sé que han fet qualche (...) de coordinació, però si tenen una certa periodicitat, i a més ens agradaria, o li recomanem, que hi assisteixi com a consellera perquè val la pena anar als consells de coordinació i escoltar de primera mà també allò que diuen els responsables de la policia i dels municipis i no que només hi vagi el director general.

Les associacions de municipis per a cooperació, les vàrem començar a posar en marxa l'anterior legislatura. És ver que era difícil, per la dificultat que hi ha de compatibilitzar la llei estatal i l'autonòmica en matèria d'associació de municipis, però vàrem fer una aposta clara perquè els municipis poden ajuntar-se i cooperar i compartir policies locals en moments claus, per exemple quan tenen fires, mercats, puntes de feina o de gent turística al seu municipi els va bé poder comptar amb els pobles veïnats. Estan fent qualche feina d'això?, això també és coordinació, i tampoc no tenim constància que estiguin apostant per millorar aquesta figura associativa.

Sé que li he fet moltes preguntes de temes de coordinació, però crec que són preguntes positives i ens agradaria saber com està perquè no en tenim cap informació i la darrera li faré en relació amb els voluntaris de Protecció Civil.

Els voluntaris de Protecció Civil són la major manera de col·laboració altruista, desinteressada, fan una feina encomiable als municipis, no només ajuden als municipis, sinó al Govern en tema de seguretat i donen un suport bàsic que no es podria pagar ja no per part dels ajuntaments, és que ja el Govern no podria fer front a la despesa que suposa aquesta ajuda que donen els voluntaris.

Per agrair d'alguna aquesta feina vàrem crear també una línia de subvencions destinat únicament als voluntaris de Protecció Civil perquè no fossin els oblidats, perquè hi ha molts de temes a pagar als ajuntaments en temes de seguretat i així si aquesta línia era específica per a voluntaris sabem que hi havia com aquella obligació de gastar-la en els voluntaris, en aquelles coses a més que els interessaven a ells.

I a més, assistíem cada mes..., el primer dimecres de cada mes fan una reunió o feien... en el cas de voluntaris de les agrupacions de Protecció Civil, jo li dic que quan era consellera procurar assistir-hi, crec que és molt important escoltar-los de

primera mà, no sé si vostè hi ha assistit, sé que ha anat a alguna diada, però bé, anar a les diades a menjar un plat de paella és molt agradable, però bé, hi ha... -sí, és molt agradable-, però també s'ha de poder assistir a les reunions a escoltar les reclamacions dels voluntaris i ens agradaria també saber si hi ha assistit o pensa assistir-hi, perquè, com diuen en bon mallorquí, d'això que costa poc n'hem de donar molt.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Té la paraula el representant del Govern, la consellera Catalina Cladera.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sra. Diputada, bon dia a tots de nou, Sra. Consellera, això que ha fet és una interpel·lació o ha vingut a explicar la seva gestió?...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

...la seva gestió, la seva poca etapa en la Conselleria d'Administracions Públiques?

Com tots sabem, d'ençà de l'inici de la present legislatura, la desena del nostre autogovern, la reorganització administrativa duta a terme ha provocat que les competències en matèria de política municipal estiguin enquadrades dins la conselleria que tenc l'honor d'encapçalar, el Decret 24/2015 atribueix a la Conselleria d'Hisenda i Administracions Públiques l'organització territorial de la comunitat autònoma, les relacions amb institucions del Govern de les Illes i els municipis, les relacions de col·laboració i cooperació amb els ens territorials i amb el personal funcionari d'administració local amb habilitació de caràcter nacional que presta serveis a l'administració local.

En aquest sentit, la tasca de col·laboració i cooperació amb els ajuntaments que tenim atorgada la desenvolupam des de diferents àmbits des de les direccions generals de Funció Pública i Administracions Públiques, la d'Emergències i Interior o l'EBAP, però principalment és a través de la Direcció General de Funció Pública i Administracions Públiques, que és des d'on es fa aquesta competència, un fet que vostè coneix molt bé com ha demostrat a la interpel·lació.

Jo començaré per dir-li que en relació amb la seva gestió crec que no és prudent posar en qüestió la relació entre el Govern i els ajuntaments. Estam d'acord que tots volem que els ajuntaments disposin de les màximes garanties per oferir el millor servei públic a cadascun dels seus ciutadans, no debades és l'administració més propera als ciutadans, en això estic totalment d'acord.

Estic segura que la intenció inicial d'algunes de les mesures que es prengueren durant la passada legislatura era la de millorar les condicions dels nostres municipis, no ho dubto, que aquesta fos la seva intenció, una altra cosa és el resultat

d'aquestes iniciatives, un resultat certament pobre i no li ho dic jo, li ho varen dir, a vostè o a vostès, diputats i diputades dels partits d'esquerres d'aquesta cambra la passada legislatura, les crítiques també es varen fer sentir molts de municipis de Balears de tot color polític, Sra. Núria Riera.

M'estic referint a la funesta llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local, la llei Montoro, que a Balears vostè va defensar a capa i espasa, Sra. Núria Riera, i que mesos després va haver d'esmenar a corre-cuita amb la seva eina legislativa preferida: el decret llei, després de no donar-se temps de (...) que suposava per a Balears aquesta llei, la llei Montoro, vostè va fer un decret llei deu mesos després justificat per urgència. Se'n recorda, d'això, Sra. Riera?, perquè no ho ha anomenat a la interpel·lació. Un decret llei com els vint-i-vuit que varen fer servir per legislar des del despatx del Sr. Bauzá obviant el paper d'aquesta cambra, Sra. Riera, tota una lliçó de democràcia participativa. Tenien 34 de 59 diputats, però empraven els decrets llei. En aquell cas, certament, el fons del Decret Llei 2/2014, de mesures urgents per aplicar a les Illes Balears la llei Montoro, tenia una raó principal, el fons, sí, la forma, no, corregir una llei que suposava el caos administratiu a Balears d'haver-se aplicat.

Els ajuntaments havien de deixar de prestar serveis que havien assumit, eren competències conegudes com impròpies, serveis com assistència domiciliària, escoletes o centres de dia, i és clar... -jo li estic contestant el que trob que li he de contestar, Sra. Riera-, és clar, un cop respost..., un cop i respost havien de ser els consells, el govern qui se n'havia de fer càrrec amb un cost que no es podia assumir.

Montoro ja havia pensat en això, el que volia era que fossin privatitzats, i què va fer vostè en aquell moment?, el fet era tan catastròfic que vostès mateixos es varen veure obligats a esmenar-ho amb un decret llei, deu mesos després un decret llei del Govern del Partit Popular que va fer... va ser el major al·legat contra la llei de Montoro, també del PP.

Vostè com a consellera l'any 2013 no es va adonar que la llei Montoro deixava els ajuntaments sense seguretat jurídica i vulnerava l'Estatut en termes d'autonomia local. Sigui el que sigui vostè no es va veure obligada a retractar-se de les seves paraules, ja no va firmar vostè el decret llei, sinó que ja ho va fer el Sr. Lafuente.

Per tant, de cara a defensar els municipis, la defensa que vostè va fer de la llei Montoro no va ser molt il·lustrativa, una llei recentralitzadora i privatitzadora, però bé, entrem amb més detall en altres temes.

El Fons de cooperació local, a través de la direcció de Funció Pública es gestiona el fons, al mes de juny es va reunir la comissió amb representants de la FELIB on es varen fixar els criteris de repartiment d'aquests fons. Ara, a finals del mes d'octubre el fons ha estat pagat a tots els municipis. En aquesta... hi ha un acord, hi ha un grup de feina amb la FELIB on s'ha acordat mantenir... per a l'any 2016 es varen mantenir els criteris, però de cara als propers anys es farà una revisió d'aquests criteris, com vostè també ja assenyalava, perquè hi ha municipis que ho estan demanant i també consideram que és necessari. Per tant, en aquest sentit es fa feina.

Amb la FELIB hem firmat un protocol marc de col·laboració per desenvolupar programes en matèria d'interès comú, estudis, formació de personal, promoció d'activitats, divulgació i investigació, a més també del que ja he comentat que farem... que estam analitzant la revisió dels criteris de repartiment del Fons de cooperació.

També amb la FELIB s'ha tramitat enguany una subvenció de 200.000 euros que es concedeixen anualment per contribuir a les seves despeses... de la seva gestió ordinària i que ja han estat liquidats els primers 80.000 euros.

Quant a les retribucions de batlles, en aquesta mateixa línia, no hem d'obviar la gestió del fons d'ajudes de caràcter finalista destinat a pagament de retribucions dels batlles, s'han aconseguit 26 peticions sol·licitades per un import d'1,2 milions.

Capitalitat, tampoc no l'ha anomenada, l'any passat aquest... a diferència del que ha passat en la legislatura del senyor... del govern Bauzá sí que el Govern va pressupostar o va preveure una aportació addicional de 10,2 milions d'euros i enguany també el pressupost de 2017 també té prevista una partida important per a capitalitat i fomentar així l'autonomia municipal.

Llei de finançament de consells insulars. Se'n recorden, d'aquesta llei?, idò gràcies a l'esforç que fa el Govern amb els pressupostos tant a l'any 2016 com a l'any 2017 podem incrementar el finançament dels consells insulars i així augmentar l'autonomia de les Illes en l'àmbit insular.

El fons de seguretat pública, una partida dotada en 2,4 milions d'euros ha respost a la necessitat de 65 municipis en matèria d'estabilitat i adequació sobre (...) de serveis de policies locals, millora de la coordinació, adopció de diferents mesures a l'àmbit de policies locals.

Hi ha una altra mesura important que hem fet i que vostè també la setmana passada crec que hem demanava per ella, és la modificació de la Llei de coordinació de policies locals a les Illes Balears, en això, quan vostè era consellera també tenia la possibilitat no només de gestionar un fons de seguretat pública que al final era per pal·liar alguns dels problemes que tenien les policies locals, també hi ha la possibilitat de regular com a legislatiu, com a govern que som, i així ho estam fent, estam promovent una modificació de la Llei de coordinació de policies locals per crear un model de policia més proper, més basat en criteris ètics que està fent molta falta i vostè també ho coneix bé, que millori l'eficiència, però sobretot que creï unes plantilles més fidels i més estables als municipis de forma que puguin prestar un millor servei i a això estam dedicant en aquests moments molts d'esforços des de la Direcció General d'Interior i creim i confiam que anirà bé.

També hem engegat el curs bàsic de policia local per donar formació a 48 aspirants, perquè quan tinguem la llei en marxa ja tinguem gent formada per prestar el servei de policia local.

També tenim el Programa de policia tutor que des de Balears impulsam, 63 municipis de Balears tenen el Programa de policia tutor i va quedar demostrat en el recent congrés

internacional de policies tutors fet a Calvià que Balears n'és un referent.

Quant a emergències, també estam treballant amb tots els ajuntaments els temes de... sobretot amb els municipis costaners en els temes de salvament de platges, feim la convocatòria d'ajudes per adquirir equips d'emergència, etc.

També treballam a l'àmbit de protecció civil amb reunions amb les agrupacions de Protecció Civil i estam pendent d'aquesta bona feina i bona tasca i necessària que fan les agrupacions de protecció civil.

L'Escola Balear d'Administració Pública, que gestiona el fons de formació local, també treballa per millorar la coordinació institucional amb els ajuntaments, de fet, a part de coordinar el curs bàsic de policia també coordina propostes de formació. El 2015 es varen desbloquejar fons per a 65 accions formatives proposades a entitats locals, consells, FELIB i ajuntaments per valor de 90.000 euros, una formació que havia quedat en entredit per la restrictiva normativa estatal en matèria de formació als funcionaris públics.

Quant al Decret de normalització lingüística dels funcionaris d'acreditació de caràcter nacional també es tramita aquest decret i està en tràmit. Per tant, si no està publicat, prest es coneixerà.

Per tant, Sra. Riera, el respecte institucional és el paper que cada administració desenvolupa, és una de les màximes del funcionament que ens hem marcat des del primer dia de la present legislatura. Crec que no hem deixat de fer cap de les tasques i de les competències que tenim encomanades com a conselleria competent i crec que li he demostrat a la meua intervenció. Sí que demanam i demanarem lleialtat institucional en el tracte que ens dispensa el Govern de l'Estat, amb poc èxit per cert, en molts d'aspectes, com és la reforma o la reforma que ha de fer de la Llei de racionalització i modernització de l'Administració Local, la Llei Montoro. Per tant, això és tot de moment.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cladera. Correspon la rèplica de l'autora de la interpel·lació, la Sra. Riera, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Consellera, per les seves paraules o la seva explicació. Jo li he de dir que li he fet un repàs de la nostra gestió precisament perquè la interpel·lam a veure com continua aquesta gestió que nosaltres pensam que era positiva i que trobam que està aturada. Evidentment, li he anomenat les coses que varem fer perquè vostè em digui per què no les continua.

Crec que li he fet una interpel·lació bastant positiva i bastant detallada i vostè, com sempre, m'ha començat amb la demagògia i el to irònic criticant el Partit Popular, que no crec que sigui l'explicació que ha de fer un conseller de la gestió que ell fa.

També li he de dir que m'ha començat a amollar una explicació, per dir-ho d'alguna manera un poc elegant, sobre que ens queixam de Madrid i la Llei Montoro, perquè la devia tenir escrita i és la que li havien preparat i no era res del que jo li havia demanat, però si vol que li digui jo de la Llei Montoro?, que la vaig defensar?, evidentment que sí, perquè vostè sap com es va trobar el país el Partit Popular i com ens vàrem trobar aquesta comunitat i les necessitats que vàrem haver de fer d'adoptar tota una sèrie de mesures per recuperar econòmicament com estava tot, que no hi va haver més remei que fer una aplicació de racionalització a totes les administracions. Estaria bé que tenguessin això un poquet en compte perquè no torni a passar.

Si a partir d'ara hem millorat la situació i s'ha de modificar qualche cosa, evidentment que serem aquí per donar suport a aquestes millores econòmiques que es podran aconseguir gràcies a aquelles polítiques difícils que es varen aplicar i que sobretot varen sacrificar els ajuntaments. Això tampoc no ho oblidin.

Jo no li he posat en qüestió -sí, Sr. Borràs, també escolti en lloc de parlar tant-, jo no li he posat en qüestió la relació que té amb els ajuntaments, només faltaria, jo sempre he defensat el respecte institucional i les relacions entre administracions, però sí que he qüestionat que vostès oblidin aquesta relació i no estiguin al costat dels ajuntaments.

Li he demanat per molts de temes i volia una explicació un poquet més clara. Per exemple, la FELIB, vostè em diu que han donat una subvenció de 200.000 euros abans de la crisi, en moments previs a la crisi, després a poc a poc la reclamació era de 250.000. Pensen anar incrementant o pensen quedar-se aturats?

De la capitalitat no n'hi he parlat, però sí li puc dir, i això li puc afegir que nosaltres ens vàrem trobar la Llei de capitalitat sense cap euro pressupostat en el Govern l'any 2011 per pagar, i les partides no sabem en què s'havien gastat. Vàrem posar ordre i vàrem haver de fer convenis plurianuals per a moments de dificultats que Palma pogués assegurar que tenia els doblers, aquests 30 milions d'euros, que, per cert, era una llei que havia fet el Partit Popular. I ho dic perquè jo hi era quan es va redactar aquesta llei. No em digui que no hem parlat de capitalitat, el que haurien de fer és mirar en què gasten els doblers de la capitalitat perquè no torni a passar el mateix.

Li he demanat pel fons de seguretat, m'ha dit que no l'han incrementat. Queden 2,4 milions d'euros. Li torn a demanar i així li proposaré, que l'intenti incrementar perquè és una de les maneres que els ajuntaments poden donar sortida a la contractació d'aquests policies interins que tenen. Està bé fer lleis noves, però la modificació la llei i els cursos seran per als pròxims que vagin entrant, però tots els que estan ara en situació d'interins els aniria molt bé incentivar que els ajuntaments els poguessin contractar, i això es podria fer si

aquest fons de cooperació de seguretat pública augmentàs i d'aquesta manera els ajuntaments disposassin de més partida per contractar personal fix de policia local.

Del tema de l'EBAP únicament dir-li que és veritat que es fa una cooperació molt important també a administració local. La cooperació des de l'EBAP, li vull recordar, que nosaltres fins i tot vàrem crear una línia d'ajudes de subvencions a les entitats locals per a formació, una línia pròpia del Govern. Després l'INAP... es va modificar la normativa, com ha dit, i el que es va fer va ser que l'INAP enviava una transferència de doblers al Govern, això va ser a partir de l'any 2014-2015, que es varen haver de modificar els criteris i tots els cursos d'administració local anaven dins el paquet propi dels doblers que arribaven de l'INAP. De l'INAP vostès varen rebre 240.000 euros l'any 2016 i donen una part directa als ajuntaments on tenen convenis, supòs que això també ho deu saber, i la resta ho gestionen vostès. M'agradaria saber si han gastat aquests 60.000 euros sobrants de doblers de l'EBAP per a cursos, aquests 65 cursos m'ha dit que ha fet en el 2016, si han gastat tots els 60.000 euros o han quedat partides fora gastar. I també, quina partida, quins cursos i quina previsió tenen per a 2017, si pensen continuar amb aquesta coordinació intensa en matèria de formació, que també pensam que és important per a les entitats locals.

Després, a part de tota l'explicació de la situació del fons i tal, que em sembla molt bé, li he fet una primera petició que era que estigués al costat dels ajuntaments, i era una petició totalment positiva. Tot això, tota aquesta explicació del que fa amb els fons em sembla molt bé, però això és gestió dels directors generals. La gestió de la consellera és estar al costat dels batles, és fer una gestió política, escoltar de primera mà, estar en el carrer. Per això, li deia si assistia a les reunions de la FELIB periòdicament, del pacte local, dels consells de coordinació i si visita els municipis i les agrupacions de protecció civil, que pensam que és molt important.

Era una interpel·lació positiva, el que passa és que hem quedat amb moltes respostes sense rebre. Ens agradaria que ens acabàs de detallar aquestes coses si vol fer una darrera intervenció.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Contrarèplica per part del Govern, la Sra. Cladera per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Catalina Cladera i Crespi):

Gràcies, Sr. President. Sra. Núria Riera, li he de recordar com es passejava al Sr. Bauzá pels pobles?

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

O li he de recordar com s'havia de passejar... o ja no hi anava el Sr. Bauzá, el president de la comunitat autònoma no podia passejar-se pels pobles de Balears. Li he de recordar?

Troba que això és el paper que ha de fer un govern o que pot fer un president?, que hi havia d'anar escortat de la Guàrdia Civil o no hi podia anar. Jo crec que això és el més greu. Crec que les formes han canviat radicalment. Podrà explicar el que vulgui de com jo pugui gestionar aquesta competència, però crec que queda clar que la feina amb els ajuntaments la feim tots els consellers i també el president del Govern. I jo vull recordar què va passar... no vull recordar tot el que va passar la passada legislatura, però crec que no pot dir que aquest govern no estigui treballant amb els ajuntaments escoltant tothom, ajuntaments, ciutadans, a tothom escolta i fa feina d'una altra forma. Les formes han canviat, els temps han canviat, Sra. Núria Riera.

A través de la gestió del que vostè volia defensar del fons i de totes les polítiques que pugui fer que, com molt bé vostè ha dit ho fan els directors generals perquè ja estan instrumentats, així no s'arregla la política municipal, o escoltar els ajuntaments o els municipis, com vostè diu que varen fer. Precisament, jo vull recordar com... l'actuació que havia de fer el president o que va deixar de fer la passada legislatura, que no podia passejar-se enlloc de Balears, s'amagava, no hi anava ni a les festes per por que li xiuessin els ciutadans.

Un altre tema important és la Llei Montoro, clar que sí que vull parlar d'aquesta llei. Sap què vol dir aquesta llei, Sra. Diputada? Aquesta llei privatitzava, pretenia privatitzar els serveis municipals o els serveis públics, atemptava l'autonomia local. Fins que els municipis no se li varen rebotar vostè la va defensar, després va recular i el seu govern va fer un decret llei per revisar aquest tema. Per tant, no vulgui... jo crec que això és treballar pels municipis, vetllar per la seva autonomia. A més de totes les coses que puguin fer els directors generals, com vostè ha dit, també els consellers hi som perquè a nivell de legislació i a nivell d'actuacions puguem preservar l'autonomia dels municipis. Això crec que també li puc dir que és el que no es va fer.

Quant a tota la resta de temes estan en marxa, tots els temes que vostè m'ha demanat estan en marxa i funcionen. Tenim relacions amb la FELIB i tenim relacions amb els batles i amb els municipis i, sobretot, quan ens han de menester, hi som. Els directors generals són allà, el director general d'Emergències i Interior s'ha recorregut tots els pobles, ha fet tots els consells de coordinació i és allà present, és a les agrupacions de Protecció Civil, hi és present, escoltant i fent la gestió política que també s'ha de fer. No es descuida la gestió política, però no és l'única que ha de fer el Govern, no és l'única àrea on ha de fer gestió política, la resta d'àrees, la resta de conselleries li puc assegurar que ho fan amb la cara ben alta i ben joiosos de tota la feina que fan.

I jo tampoc no vull deixar de posar en valor la Llei de coordinació de policies locals, al marge que hi hagi un fons de seguretat pública que està molt bé i que la seva dotació pot ser major o menor, l'important és quin marc cream per crear un nou model de policia local i per tant, un servei tan important, tan transversal per als nostres municipis, que afecta la seguretat, però també als serveis en general dels municipis, quin paper hi varen fer. Nosaltres sí que hem agafat el toro per les banyes i estam fent una nova llei de coordinació de policies locals, per millorar el sistema d'accés, fidelitzar plantilles,

estabilitzar plantilles i sobretot crear un model més proper i de molta més ètica, ho torn recordar Sra. Riera, de molta més ètica, que és el que no hem vist aquests darrers anys.

Per tant, clar que sí que aquest govern i aquesta consellera està devora els batles, està devora els municipis. Som regidora d'un municipi i, per tant, comprenc perfectament els problemes i les necessitats que tenen els municipis i per tant, hi ha moltes maneres de fer, no només posant pegats, sinó també amb una dotació global i transversal del Govern que jo defens que s'està fent des de totes les conselleries. I, per tant, sí que feim la nostra gestió, gestionam tots els fons i totes les àrees que s'han de gestionar, escoltam i som als municipis i crec que la feina - com deia al principi- s'ha de fer de forma transversal que és el que està fent aquest Govern amb la cara ben alta.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 14810/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'infraestructures educatives, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6259/16.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 14810/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en matèria d'infraestructures educatives i derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6259/16.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, per un temps de deu minuts el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Senyors de la premsa, ja que no els saluden mai, els direm bon dia i benvinguts, perquè si no fos per vosaltres la gent no sabria el que deim en aquesta cambra.

Tornam parlar avui d'infraestructures educatives, Sr. Conseller. Em sembla estrany que després d'un any i mig encara parlem d'educació i d'infraestructures educatives i no en parlem solament aquí, sinó que també són notícia a diaris o a mitjans de comunicació. I dic estrany perquè els que avui sou els responsables en matèria educativa, els que sou al Govern, vàreu fer bandera tota la legislatura passada en temes educatius. De fet, vàreu posar el tema educatiu com a estendard per fer crítica pràcticament tota la gestió política que es va dur a terme durant l'anterior legislatura. Tant ho vàreu fer, això, que tenc la sensació que molts de ciutadans i ciutadanes varen canviar el vot de la nostra opció política -ja sabeu, aquesta opció que tenim nosaltres de centre reformista, de llibertat, de respecte-, la varen canviar en base a l'acció política que havíeu fet tan intensa en matèria educativa, n'estic totalment convençut. Vos vanagloriàveu de la major manifestació duita a terme durant la història per motius educatius. Recordau quan dèieu que nosaltres no fèiem res concret en educació, que tot estava malament, encara ara ho deis.

Us imaginau ara com ha canviat el pensament de la gent?, com ha canviat el pensament de la FAPA, com un dels organitzadors d'aquella manifestació, de sindicats, d'Illes per un Pacte, de tots els convocants de la manifestació? Aquells que la varen convocar i que ens varen criticar es passegen amb un jersei d'aquests que estan de moda amb el *hashtag* que posa "més de 1.000 milions d'euros per a l'educació". En relació amb el que ni arribarà als pressuposts, que veurem aquests dies i ara ja són públics, no arribarà als 1.000 milions d'euros, quan en el vostre programa electoral posàveu "el 5% del PIB per a l'educació", i això són més de 1.400 milions d'euros.

Els que són catòlics, els que són professors de religió, anirien avui en dia a una manifestació si es tornés convocar després d'un any i mig d'haver patit a les seves carns aquestes polítiques en matèria educativa que duis? Els que creuen en la llibertat i, per tant, en l'ensenyança concertada i privada, també evidentment per suposat, en l'ensenyança pública, anirien avui d'aquella manera que hi varen anar, encesos? Us heu demanat per un moment si aquelles persones ja en general, totes les que són constitucionalistes i estatutaristes anirien a una manifestació que la que vàreu muntar en aquell temps? El problema, Sr. Conseller, ... jo Sra. Santiago li promet que no, perquè la gent que hi va anar, ha vingut a mi a dir-me "si haguéssim sabut això no hi aniríem", li ho plantej per això...

(Remor de veus)

El problema, Sr. Conseller, Sra. Presidenta, és que fa un any i mig -ara en parlarem d'això-, fa un any i mig i ens hem de demanar on som, és la realitat, tenim més aules prefabricades que les que hi havia fa un any i mig, de 93 a 107. Tenim menys infraestructures, perquè parlarem que hi ha hagut molts més alumnes. Els record que les infraestructures que ara fa un any vàreu presentar la PNL dient..., vosaltres vàreu presentar la PNL, perquè realitzaríeu un pla d'infraestructures. Nosaltres ja us vàrem dir que aquest pla estava fet, que bastava que agafàssiu una de les vostres persones, amb un *copiar y pegar* del que tenia fet l'IBISEC i ja tenien el pla fet. I en cinc minuts ho haurien tengut tot arreglar i fa un any i mig i encara no tenim el pla.

I som a un punt on les persones que us donen suport, al Govern, concretament Podemos, estic convençut que mantenen el suport en matèria educativa únicament i exclusivament per la cadira aquí on seieu. Recorda, Sr. Aguilera -i em dirigeix a vostè-, què va dir la setmana passada? Quant estic en el moment de pensar en Podemos i com interveiu, no queda més remei que recordar què és Podemos, què sou. Cada vegada que interveiu, i avui ja ho feis a les preguntes, a més d'intervenir per parlar del Govern, per demanar al Govern, per proposar solucions damunt la vostra intervenció, interveiu començant donant una branca tremenda al Partit Popular i em fa ràbia, em fa ràbia perquè el Partit Popular ja fa un any i mig que no governa, tornarem governar, però això em fa ràbia...

(Remor de veus)

Crec que hauria de començar jo, si puc parlar com vosaltres una vegada, dient-vos com us veig, ja que vosaltres parlau tantes vegades de com veieu el Partit Popular, jo us diré com us veig. Us tenen enganats, us fan creure que comandau i ja

veureu que no comandau un xitxero i ho veureu amb aquest pressupost d'enguany. Exigiu transparència i encara no heu tengut nassos de dur-nos el títol del síndic de Comptes. De nepotisme en vàreu parlar dos dies, el Parlament dona un mandat a la presidenta i al Govern, varen trobar que no n'havien de parlar pus i ni creuen en el Parlament, ni la consellera de Transparència n'ha tornat parlar i fa un any i mig que vàrem parlar d'això. La justícia i les sentències, amb totes les seves conseqüències, no són iguals per a vosaltres que per als altres. Us he de recordar sempre que si tenguéssim a una bancada assegut d'un ajuntament o d'aquest parlament, un senyor que ha estat que ha estat condemnat per la justícia, que ha estat declarat en rebel·lia i segueix dient que vol ser (...) com Aligi Molina, ens posaríeu verds cada dia!, ens hi posaríeu! I aquí per a vosaltres, això és una altra cosa, no n'hem de parlar...

(Remor de veus)

Els que no som com vosaltres, que no opinen com vosaltres, és que ja no tenim dret a expressar i a ser escoltats. Ens veieu com si no fóssim d'aquest món, i el Parlament, us pensau que no existia abans que vosaltres hi fóssiu. Ho voldríeu arreglar i pensau que ho arreglau tot en cinc minuts. Tot el que prometéreu ho feis? Vàreu dir que publicaríeu el que guanyàveu a la pàgina web cada un de vosaltres, que faríeu, que desfaríeu i que seríeu més transparents que les *lonchas de jamón...*, ja està, la transparència brilla per la seva absència. No ho feis, sou vosaltres que vàreu dir que ho faríeu i no ho feis. I estic parlant d'això. I de la corrupció, que sempre pa-ta-pam!, la corrupció de cap al PP. Idò bé, parlarem un poc de la corrupció vostra...

(Remor de veus)

Sí, com vosaltres ara en parlarem, no passeu pena, ells fan el mateix cada vegada. Sabeu per què no teniu la corrupció? Us ho diré, perquè la vostra corrupció és congènita, quan fóreu concebuts ja tenia aquesta malaltia als gens i aquesta malaltia de corrupció que vàreu concebre a Veneçuela és la que no us permet, com totes les malalties endèmiques, veure la vostra corrupció i només podeu veure la dels altres. Això us fa mal!

(Remor de veus)

Això us fa mal! Sí...

(Continua la remor de veus)

I dic això, el vergonyós hauria de ser -i us contest- quan feis qualsevol intervenció i en lloc de parlar de la vostra intervenció o del Govern, parlau així. Ara sentiu a les pròpies carns vostres el que sentim nosaltres quan parlau del Govern i no hi parlau, és el que feis. Quan us paguen amb la mateixa moneda no us agrada...

(Remor de veus)

Parlau d'igualtat? Tota, no heu tornat anomenar la paraula "casta" des que us vàreu seure aquí i us vàreu juntar amb els comunistes, ara ja no som "casta" perquè vosaltres seríeu els que aniríeu davant (...)

Dic això perquè crida molt l'atenció la resposta del conseller d'Educació a la pregunta que va fer vostè, Sr. Aguilera, la setmana passada, quan denunciava públicament la falta d'infraestructures escolars a les Illes Balears, i es demanava vostè com és possible que a una comunitat que té aproximadament població que la nostra, que és la comunitat extremeña, no hi hagi cap barracó i aquí anam incrementant el nombre de barracons. Quan vostè va dir això..., exactament, quan vostè va dir això la resta de la bancada es va rebel·lar, va fer més o manco el que han fet ara; i jo em deman: és que li havien passat la pregunta per la censura, que no la hi deixaven fer?, perquè que em facin això a mi és el normal; que li ho facin a vostè, no. Si això m'ho fessin els meus la veritat és que no m'agradaria.

Però la seva pregunta continuava dient: pensa el Govern de les Illes Balears acabar amb els 107 barracons existents a centres escolars a les Illes Balears abans de finals d'aquesta legislatura? Sap què li va contestar el Sr. Conseller?, que no, que trobava que de 107 si en podien llevar 50 ja aniria bé, però que no es volia comprometre amb aquestes coses. Li deia que no volia tenir lliçons de rescat educatiu, perquè el rescat educatiu l'havien aplicat en el moment en què havien entrat a formar part del Govern. I jo em deman: és un rescat educatiu passar de 93 a 107 barracons? Llavors direu que la política és de tots, que a la política educativa s'hi ha d'anar tots de la mà, oferirem pactes... Us hem ofert sempre pactes i hem dit que estam sempre amb la mà oberta per a pactes educatius, i no ens n'ha arribat cap. Ens contestareu dient que hi ha un increment d'alumnes..., ens contestareu dient que no hi ha retallades i ens ho hem de creure, i sap què és el més fotut, Sr. Aguilera, entre vostè i jo, ara que ningú no ens sent?, que vostès donaran suport a uns pressuposts en què tant vostès com el PSM, com MÉS -perdó-, i com el PSOE, tots volíeu més del 4,4% del PIB en el pressupost; el 4,4% era allò de MÉS, el 5% allò del PSOE, i vostès ja no li dic on arribam, està escrit en el seu programa electoral; i donaran suport a una mentida, a una mentida perquè és un engany no a un col·lectiu de mestres d'escola, sinó a un col·lectiu de tots els votants que varen votar més educació i més doblers a educació.

També llavors deis que l'educació no són només els doblers. Val, i és cert que en l'educació no són només els doblers, però els doblers són molt, eh?, sense doblers no farà centres nous, no farà cap feina en matèria d'infraestructura educativa, tret que ens digui que tots 59 anam a fer de picapedrers a un col·legi quatre dies per veure si el posam bé, que per ventura seria més productiu.

Vostè, Sr. Aguilera, no pot votar que no a aquesta moció, i el Govern, tampoc. Per coherència ha de votar que sí a aquesta moció, i quan hagi votat que sí i arribem als pressuposts haurem de dir que no compleix la paraula que es dóna el Govern, ni tampoc compleix els mandats que li dóna el Parlament, perquè no els haurà complit. Jo us deman, conseller, que entengueu això amb una intervenció positiva, amb una intervenció que no vull excitar ningú a manifestacions ni coses rares, sinó que simplement la faig per millorar l'educació. Si donau la culpa a educació i ens retraieu el nostre govern passat...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vidal, hauria d'anar acabant, per favor.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Un segon i acab. ...us diré que sí, que vàrem fer per ventura no el que tocava en educació, que ho vàrem fer malament, però per aquest camí que anau, si continuau sense donar suport a aquest moció, ens trobarem d'aquí a un parell d'anys, perquè ja només falten dos anys, que tornarem ser aquí on volem ser, al Govern. Per tant votau que sí a aquesta moció i crec que tota la comunitat educativa n'estarà contenta.

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena [RGE 15041/16](#). El Sr. Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, treballadores i treballadors i públic que ens visita. Sr. Vidal, sembla que el Govern sóc jo; em sembla que nosaltres donem suport, hauria de mirar a l'altra bancada, però, bé, jo no hi entraré.

Bé, un dia més portem a aquest parlament l'educació i un dia més he de treure totes les meves samarretes de color verd, i avui vinc completament de verd, i bé, començo. Llàstima que la Sra. Prohens no hi sigui, però el nostre company ja fa molts de mesos enrere li va donar, en un moment realment de germanat, de cercar consens, una samarreta verda, però a mi em sembla que se l'ha oblidada, però bé, com que sé que se n'ha oblidat, començo a treure. Si volen li puc deixar la de l'Assemblea de Docents; també aquesta és prestada, que me la va donar el director de Caimari, em sembla que l'ajuntament ha de dir alguna cosa del PP. Aquesta me la vaig comprar aquest estiu a Albacete; aquesta també és *Mareas por la educación pública*, a nivell estatal...

(*Remor de veus*)

...i aquesta és la samarreta de la Coordinadora de professorat preocupat d'Eivissa... I si tenen fred aquí tinc dues dessuadores. Per tant poden posar-se la que vulguin.

Continuo. Sí, i a més a més em falten les dues... -perdó, perdoni, sí, doni'm- em falten les dues que vaig donar de Crida al Sr. Pablo Iglesias i al Sr. Íñigo Errejón, que varen ser aquí en dos mítings i les tenen personalment. Si de cas el puc cridar o li demanaré que me les tornin. Aquí queda això.

Bé, directament, no ho sé, a part de la samarreta la setmana passada ja vaig comentar que hi havia una manifestació, perdó, una concentració directament allà; motius -llegeixo textualment-, "per un finançament just, contra les retallades, per

un millor pressupost educatiu". A aquesta manifestació, de tots els diputats i les diputades que som aquí, només érem tres persones, entre elles el Sr. Melià, la meva companya Laura Camargo i jo. Per tant, on era la resta? Idò bé, em sembla que aquest...

(Remor de veus)

Bé, jo dic només el que hi ha. Per tant aquí si tan realment preocupa al Partit Popular al respecte, o a Ciutadans, l'educació i escoltar la comunitat educativa tenien la possibilitat d'anar-hi, i per tant aquesta iniciativa des de Podem la valorem d'un cinisme elevat a l'enèsima potència, des d'una falta de respecte a tota la comunitat educativa que durant anys va ser ignorada, *ninguneada*, insultada, menyspreada..., punts suspensius, i perdoni que em posi una mica més accelerat, Sr. Vidal, vostè té un tarannà molt més tranquil però jo sóc una persona molt nerviosa. És d'un oportunisme flipant com mai no s'ha vist, avui es presenta el PP com un salvador de l'educació, com l'altre dia em feia un tuit el Sr. Camps al respecte, i és un insult i pura demagògia per a totes les persones que hem estat lluitant durant aquests anys. Per això aquí queden...

(Alguns aplaudiments)

He callat perquè sabia que tenia (...) unes coses per al Sr. Vidal. Realment, i ara en to conciliador, realment volen donar un gir de 180 graus en les seves polítiques educatives? La ciutadania ho està esperant. Sembla ser que amb la LOMCE seguirem igual.

També això ho podria dir cap a l'altra banda, cap al Sr. Conseller, justament aquí, i podria dir-li unes determinades qüestions. Sembla ser que des del Govern també han guardat les samarretes i, bé, si volen també les podem treure, perquè no vaig veure ningú del Govern en la concentració, i penso que si estan tan preocupats, idò bé... I, Sr. March, jo sé que vostè no porta mai una samarreta; les meves són molt petites, si vol em diu quina talla té i n'hi compraré una i la hi donaré molt gustosament al respecte.

Ja vaig en matèria. A part de la moció, dels punts que presenta la moció, hem presentat una esmena d'addició on realment es demana, com ja el Sr. Vidal ha comentat molt bé, que es prioritzi l'eliminació dels barracons a les illes d'Eivissa i Formentera, així com l'inici de forma urgent de la licitació d'aquells centres educatius necessaris en aquestes dues illes. Porto molts de mesos des d'aquest faristol, la meva companya i a la comissió els companys i les companyes que estan allí m'han escoltat moltes vegades. No diré més barracons; només he de dir que jo personalment em sento decebut pel Govern perquè cap centre per a aquest curs no s'ha inaugurat, fins el curs passat hi havia nens a Eivissa que no es matriculaven, i això és responsabilitat tant del Partit Popular com del Partit Socialista, i sembla ser que ja el Partit Popular i el Partit Socialista ja s'entenen en les nostres illes, perquè com sap vostè perfectament, Sr. March, al petit poble de Sant Carles hi ha una escola rural d'una línia, i el Sr. March vol ampliar-la, però ni vol la direcció ni volen les famílies. Això és escoltar la comunitat educativa? On fa falta una escola és al nucli de Santa Eulàlia i no a Sant Carles.

Seguim a Eivissa, sembla que li faltat temps al seu partit per anunciar la cessió de les antigues escoles velles de Sant Josep per a una escola d'educació especial. No ho ha venut a la premsa abans que el ple de l'ajuntament aprovi la cessió d'aquestes escoles al Govern. Em sembla que podria haver esperat, el tema Cala Bou continua esperant aquesta escola. L'escoleta de Can Nebot està tancada, cerquem solució.

Continuo ja directament a la primera esmena, "utopia", "quimera", hem pogut llegir aquests dies en els diaris, a la xarxa. Per a nosaltres segurament als de Podem i miro directament a vostè és una utopia. Però el camí per arribar a una utopia o a una quimera, és per on hem de caminar i personalment i m'imagin que els nostres companys, amb un peu a les institucions i l'altre al carrer sempre que sigui possible, escoltant la ciutadania. Almenys és el que li puc dir. La resta, jo segurament el meu company m'ha d'acompanyar, però jo porto molts d'anys i moltíssima gent he conegut durant aquests anys, a la meua illa, a Balears i a nivell estatal.

Continuo, 1.000 milions, de veritat, els voldríem, ens sentim decebuts realment. Sabem perfectament i reconeixem l'esforç que ha fet aquest govern, però part d'aquest..., i segurament demanarem i a més quan acabem l'insto a vostè que ja cridi al secretari o a la secretària del nou ministre, perquè doni una cita perquè en el primer moment pugui vostè, els representants del Partit Socialista i la resta de representants d'aquest Parlament, a demanar el finançament. Es pot permetre això vostè, Sr. Vidal, automàticament avui a demanar aquesta cita? Anirem molt gustosament tots els membres. Per tant, aquí li deix això.

Aquí tinc el quadre del 3%, és a dir, som a la cua. Sincerament estam molt decebuts, molt tristos, i m'imagino que transmet la resta, des de la comunitat educativa, FAPA Eivissa, FAPA Mallorca, Formentera, el consell escolar insular de cada una de les illes, el de les Illes Balears, els sindicats, ... tots mostrem la nostra decepció davant aquest pressupost. Vostè feia 1.300 milions, però sembla ser que vostè el 2007, 679 milions. No vull escatimar el meu temps a donar xifres, però sabem que estem a la cua d'Espanya, a la cua d'Europa. Per tant, és responsabilitat de tots aconseguir incrementar el pressupost.

Vaig directament a sac. Per què no tenim infraestructures? Idò bé, aquesta és la bona gestió del Partit Popular i el Partit Socialista. Començo com una bateria, autopistes d'Eivissa, la setmana passada va començar la Comissió d'Investigació sobre aquest tema, cada any van destinats 25 milions d'euros aproximadament a pagar el peatge a l'ombra d'aquesta construcció. Palma Arena, aquest divendres tendrem el Molt Honorable Jaume Matas al meu costat, encara estarem el Palma Arena. Continuo, Palau de Congressos de Palma, senyors del PSOE i del Partit Popular, quants milions ha invertit el Govern en aquesta megaconstrucció faraònica? Quants col·legis, quantes escoles, instituts, conservatoris, etc., podríem haver construït? Ho deix aquí.

Hospital de Son Espases, una altra obra faraònica, on hem de córrer quilòmetres i on les concessionàries, on De Santos ha ratificat en afirmar que el Partit Popular balear exigia el 3% en comissions per a cada adjudicació. I, a més a més, una comissió d'investigació en aquest Parlament. *Olé!*, bona gestió. Hospital

de Can Misses, un altre hospital amb concessionària, aquesta és l'aposta per allò públic i també a l'Hospital de Can Misses resulta que hi havia moments que la tercera planta d'aquest hospital estava tancada per falta de personal; urgències es col·lapsava setmana sí, setmana no. Això és la bona gestió Sr. Alcover, Sr. Camps, i la resta de representants que estan a la Comissió de Pressuposts? Sumin a veure quants de milions d'euros varen finançar tot això.

Per tant, perdoni que em posi així, però és el que hi ha! Entre altres coses he estat deu minuts i podria estar parlant mitja hora sobre aquest tema.

Ah! Mostro també les ràtios, això és ràtios juny. En vermell totes les que superen el 25, d'acord? I per últim, la dada important...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, hauria d'anar acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRASCO:

Ja acabo. A Eivissa hem passat en quinze anys d'una població l'any 2000 de 90.000 habitants als actualment, el 2015, més de 142.000 habitants. Per tant, 50.000 persones, no ho ha sabut veure ningú del Govern? Perdonin, ens prenen el pèl i, per tant, la falta de recursos, la falta d'infraestructures, la falta de reformes en aquestes escoles és una qüestió que ja és de vergonya absoluta.

Per tant, votarem en contra de la primera, perquè comprenem...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, ha d'acabar.

EL SR. AGUILERA I CARRASCO:

Ja acabo. Comprenem el fons i no les formes, ja veurem què passa al final. És obvi que el Pla d'infraestructures, i això és una vergonya i és una estirada d'orelles al Sr. Conseller, que estem esperant-lo, votarem a favor d'aquest pla i, per tant, també del tema de la retirada votarem a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Aguilera. Intervencions per defensar les esmenes RGE núm. 15048/16, 15049/16 i 15050/16, presentades conjuntament pels grups parlamentaris MÉS per Mallorca i Socialista. Té la paraula pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca la Sra. Busquets, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BUSQUETS I HIDALGO:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Veig que el Partit Popular està obsessionat amb el programa del PSIB-

PSOE i de MÉS per Mallorca i de MÉS per Menorca, que som els integrants del Govern. No passeu ànsia, Sr. Vidal, la nostra militància té mecanismes per revisar i fer el seguiment de la implantació del programa, que compta amb diversos punts que es van desenvolupant a bon ritme. I, sincerament, avui crec que heu fet un paper ben trist, heu parlat d'infraestructures? Heu parlat d'educació? O és que ara voleu fer de portaveu? Éreu el senyor del consens, de la mà estirada, però avui us heu contagiats d'aquesta manera de fer que té el Sr. Company, veig que aquestes lluites que teniu per dins el Partit Popular us fan anar a tots de capoll. I quin paper més trist! Jo pensava que una moció era dirigida al Govern i no, ha estat dirigida, ha estat un atac continu a Podem, tal vegada podíeu sortir als passadissos i atacar-vos un a l'altre i ja està. Jo em pensava que una moció servia per proposar millores, però veig que no, veig que... No m'estranya perquè jo he tret..., qui m'ho havia de dir! Treure el programa del Partit Popular. Però vaig dir, tenc curiositat, ja que ells revisen tant el nostre, tenc curiositat de saber a veure què diu i hi farà alguna referència.

Esperam també que un dia agafeu el vostre programa i vegeu la buidor de contingut que té, la inconcreció que té, com si ja sabéssiu quan el vareu escriure que no hi havia res a pelar. No hi ha ni una sola xifra, ni un sol compromís quantificat. Vostès que se les donen de bons gestors. Sí, hi havia uns números, era el de la numeració de les propostes. Cap més, cap número econòmic ni res. Però jo sí que li donaré unes dades.

Inversió dedicada a educació la legislatura 2007-2011, 3.296 milions. Inversió pressupostada -tot va damunt pressuposts- 2011-2015, 3.073. Si feim una resta direm que la legislatura 2011-2015 va ser la legislatura de les retallades, amb 223 milions en retallades. En canvi, aquest govern que és un govern al servei de l'escola, amb només dos exercicis pressupostaris, fa un augment de 107 milions. Qui retalla, el Partit Popular amb una retallada de 223 milions, o aquest govern al servei de l'escola que en dos exercicis ja ha augmentat 107 milions?

I no basta i ho sabem que no basta, però tenim més xifres, hem augmentat en 600 professors i mestres contractats, hem dedicat 2,1 milions a ajudes de menjador, hem dedicat 1,1 milions a ajudes per a llibres, 1,5 milions la partida de suport a les escoles 0-3. I si parlem d'infraestructures, també llegiré l'objectiu, un partit que surt de quatre anys de govern. "Objectiu, revisarem el mapa escolar de les Illes Balears i estudiarem la creació de nous centres" -després de 4 anys de govern- "amb un pla de creació i millora de les infraestructures educatives per atendre les necessitats de la nostra societat. Tres anys, 5,3 milions en infraestructures, deu mesos de pacte, ara han passat més mesos, però la quantificació... deu mesos de pacte, 8,8 milions. Aquesta és la diferència.

I prenem consciència, encara més, denunciem la situació de colonització econòmica que patim perquè en un moment que el nostre producte interior brut s'ha disparat en positiu encara patim mancances de finançament que repercuteixen en els serveis públics bàsics adreçats a la ciutadania, com és l'educació, la sanitat i els serveis socials.

Sí, el tema de les infraestructures, i n'hi ha algú que fa referència a altres comunitats, us diré que si tenguéssim un

millor finançament, semblant a altres comunitats, que repercutiria en uns 120 milions anuals en el pressupost d'educació, i arribaríem en aquests 1.000 milions, podríem incorporar en comptes de 500 tal vegada 1.500 docents, podríem duplicar les ajudes a menjador, podríem oferir transport gratuït a batxillerat i formació professional, podríem disposar d'ordinadors i tauletes a tota l'educació obligatòria i podríem construir les infraestructures per tal d'eliminar els barracons, però mentrestant ens anam tirant dards i no atacam el vertader problema, que és el finançament.

I hem presentat unes esmenes que com vostè, Sr. Vidal, sempre ens diu que vostè és conciliador, vostè vol que s'aprovi tot, etc., hem fet unes esmenes per tal que tot s'aprovi, i així vostè es durà el titular. Ja té preparada la nota de premsa que és el que fa normalment a comissió? Ja du la nota de premsa, el Partit Popular aprova amb unanimitat tal i qual. Ja està preparada? Idò, si acceptau les esmenes tal vegada sí que ho aprovareu.

La primera esmena: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a seguir augmentat a cada exercici econòmic el pressupost destinat a educació així com ha modificar-lo a l'alça dins l'exercici, en cas que s'aconsegueixin ingressos extraordinaris de millora del finançament".

En el punt número 2 simplement és una esmena molt senzilla de supressió, hem eliminat la paraula "redactar" perquè el Pla d'infraestructures està redactat, estam esperant que el presentin. Hi ha 239 actuacions, que ja s'han anat fent tot i esperar el pla d'infraestructures, hi ha 8,8 milions ja invertits, que són 6,9 a Mallorca, 878.000 euros a Menorca i 984.000 a Eivissa i Formentera.

A més a més, hi ha en redacció ja també programes que parlen de l'eliminació del fibrociment i de les barreres arquitectòniques. Per això hem fet també una esmena de modificació que diu: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a continuar amb el pla d'eliminació del fibrociment amb amiant així com les barreres arquitectòniques a les instal·lacions dels centres educatius de les Illes Balears."

Hi ha, com deia, deu projectes en redacció, n'hi ha dos d'adjudicats, un que és el Guillem Sagrera i un altre que és el CEIP Miquel Porcel, i, a més a més, hi ha millores en barreres arquitectòniques, d'eliminació de barreres arquitectòniques, a Ses Salines, a l'IES Mossèn Alcover de Manacor, al CEIP Montaura de Manacor, al CEIP de Gènova i continuarem treballant perquè això no ha fet més que començar.

I a l'esmena de Podem només dir-li a veure si Podem és el partit independent d'Eivissa perquè només pensa en les infraestructures d'Eivissa i Formentera. I creim que el Govern, la gestió de la conselleria, estudiarà i prioritzarà la millora d'aquelles infraestructures mirant pel bé de totes les Illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Busquets. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Bon dia a tots els presents a la cambra. Moltes gràcies, Sr. President. Bé, en primer lloc, jo venia aquí a parlar d'una moció que presenta el Partit Popular que sorprenentment el Sr. Vidal s'ha posat aquí a parlar d'una cosa i de corrupció i d'una sèrie de temes, que es veu que li preocupen molt, però que realment no era el tema de la moció. És a dir, aquí veníem a parlar d'infraestructures i d'inversió en infraestructures i altres, però es veu que no li interessava gaire perquè hi ha dedicat exactament dos minuts, quaranta-set segons al tema. Crec que el tema comporta més.

Per una altra banda, a veure, tenim una situació una mica, ho hem dit des del principi de la legislatura, aquí tenim una situació molt... que en centres, hi ha una deficiència molt important en centres educatius, hi ha una deficiència molt important en les condicions d'aquests centres educatius i és, malgrat sigui o ho miri com vulgui, és a conseqüència d'una inacció de la legislatura passada. La legislatura passada no es va invertir en actualització. Que després diran que és perquè estaven en situació molt greu? Segurament ho diran, però també hem de dir que no podem passar d'invertir, com hem dit abans, invertir molt poc a invertir moltíssim, moltíssim.

He estat revisant els pressuposts, en el 2015 varen pressupostar, que jo pens que el 2015 és un pressupost aprovat pel Partit Popular, varen pressupostar 800 milions d'euros. Ara en demana més de 1.000. És a dir, vol pujar, el que no ha fet en quatre anys ho vol fer en any i mig. Per tant, no pot ser, no pot ser.

El que és clar és que hem d'anar passa a passa. Sí que hem de dir que hi havia pocs centres, s'han de construir més? Sí, sí que s'han de construir més. Això també vull dir que per construir fa... hi ha un problema important, i el problema important és que fan falta terrenys, si no tenim terrenys no es poden construir.

Aquesta estirada que proposa el Sr. Vidal moltes vegades sap que a l'hora de la veritat no és així perquè hi ha molts de municipis que tenen problemes a l'hora de cedir el solar per construir. I amb això volia reprendre el que parlava el Sr. Aguilera que concretament el municipi de Santa Eulària, el problema que hi ha al municipi de Santa Eulària és perquè l'ajuntament es nega a cedir el solar. Per tant, no és una cosa que el PP i el PSOE van de la mà, és una cosa que el PP es nega a donar un solar, per tant, si es nega a donar un solar no es pot construir. Per tant, tampoc no podem posar tot al mateix sac. Sí que s'escolta, però les possibilitats són les que són, les possibilitats són les que són.

A més a més, tenim el creixement de població. El creixement de població, els problemes de nouvinguts són els que són, per tant, els hem d'atendre. Vostè també sap que durant la legislatura del Partit Popular, Sr. Vidal, es va passar..., el nombre de barracons es va gairebé duplicar. Per tant, no vengui aquí ara a parlar que s'han pujat els barracons. Clar, si tenim..., per una banda parlem que anam millor econòmicament, creixem, i, per tant, això també fa un efecte d'atracció. A més, en el tema de les infraestructures és un tema d'infraestructures que és a llarg termini, no es pot preveure una

infraestructura d'un any per l'altre. No podem dir aquí, tenim unes infraestructures i l'any que ve tendrem (...). A Eivissa -i li ho recordo-, a Eivissa necessitam fer una escola cada any, això és gairebé insostenible, gairebé insostenible. Per tant, s'han de prendre mesures. Què hi ha problemes estructurals? Cert, però també s'estan solucionant, i ho hem de reconèixer. A Eivissa tenim un problema estructural que és el problema estructural de l'Escola Oficial d'Idiomes. L'Escola Oficial d'Idiomes és un problema que gairebé està resolt, no està resolt ja, però ja està previst resoldre'l. Tenim el problema de l'Escola d'Art, que és un problema de molt de temps, que també s'està resolent.

Tenim problemes de centres? Sí. Ara bé, també hem de dir que el canvi és radical entre la legislatura passada i la legislatura actual, això ho hem de reconèixer també. És a dir, la legislatura passada s'inverteixen, com hem dit abans, 5 milions i gairebé poc més en infraestructures tant d'obra menor com d'obra major i en canvi el 2016 en un sol any s'inverteixen més de 8 milions. Per tant, crec que sí s'està avançant.

El pressupost. El pressupost es demana més de 1.000 ... ara s'ha fet malgrat criticar totes aquestes manifestacions, malgrat criticar tots els que anaven a aquestes manifestacions, ara s'agafa el lema de "més de 1.000 milions" i el Partit Popular ara vol també el que abans negava.

Què en fan falta 1.000?, és clar que en fan falta 1.000 i 1.500; en educació i en sanitat mai no n'hi ha prou, en educació i en sanitat mai no n'hi ha prou, quan tinguem els centres necessaris farà falta major dotació, quan tinguem major dotació farà falta major formació, en educació mai no n'hi ha prou, però hem de ser conscients i hem de ser clars amb el que tenim, hem de jugar amb el que tenim, no podem passar de zero a cent en any i mig i hem d'anar a poc a poc.

Per tant, penso que analitzant el pressupost del 2015, 800 milions, i el que es presenta ara del 2017, el varen presentar la setmana passada, l'he estat mirant, són 870, crec que un 9%, quasi un 9% en dos anys és important, és una ampliació important, un 10% o un 9% és un creixement més que important.

Per tant, anem cap endavant, anem cap a l'objectiu, també per cert... si vostè s'ha llegit bé el programa del Partit Socialista no posa que es dedicarà un 5%, sinó que s'intentarà arribar cap al 5%, que és molt diferent, anem caminant cap al 5%. Per tant, pensam que estam avançant.

Respecte del Pla d'infraestructures que demana, és un pla d'infraestructures que com vostè va dir vàrem presentar una PNL l'any passat a la qual vostè no va dir més que... si mira el *Diari de Sessions* vostè té una frase en la qual diu "estem molt d'acord", val, estem d'acord, ara, es presentarà i hi ha tota una sèrie d'actuacions perquè s'han de fer actuacions territorialitzades, que això és també molt important. Abans es feia un poc a cop de titular, ara s'han d'anar territorialitzant.

El que és clar és que ara en infraestructures el 2016 en tenim 8 milions, l'any que ve l'IBISEC té pressupostats 15 milions. Per tant, crec que és un canvi substancial d'un any per l'altre. Per tant, aquest pla d'infraestructures està fet i es presentarà...

Respecte del punt 2, el punt 2 de la moció, que és el Pla d'infraestructures, ja li he dit... i respecte del punt 3 hem presentat l'esmena aquesta conjunta, no sols allò de l'amiant, perquè allò de l'amiant forma part..., ja li ho ha explicat la Sra. Busquets totes les actuacions que estan fent en l'amiant, sinó que a més a més s'estan fent actuacions en barreres arquitectòniques, per què?, perquè nosaltres pensam que en educació el primer és la seguretat i l'accessibilitat i per tant, també s'hi treballa.

I finalment, respecte a l'esmena que presenta Podem, crec que és una esmena una mica agosarada, jo, perdoni que li ho digui, Sr. Aguilera, crec que venir aquí a mirar... a ser l'adalió de l'educació a Eivissa, crec que no.

Primer, li he de dir, a l'educació... l'altre dia a la manifestació no sols hi era vostè a la manifestació, sinó que jo també hi era, eh?, el que passa és que no era aquí no era aquí, era a Eivissa, el que passa és que no pot ser un a totes les bandes, per tant, a veure... vostè no era a Eivissa i ja està...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... per tant... és que venir aquí, qui hi és i qui no hi és, a passar llista ho trobo una bogeria, però bé.

I segon, respecte de l'esmena, crec que veim aquí a reivindicar millores per a tots els centres educatius de totes les Balears, especialment per als d'Eivissa i Formentera, perquè jo sóc el primer que des del primer moment he dit que Eivissa i Formentera tenen un dèficit històric, per tant crec que l'esmena no ha de ser sols per a Eivissa i Formentera, sinó per a tot Balears. I després, hi ha una cosa a la seva esmena que crec que ... jo li demanaria que canviés, en comptes de "que es prioritzi l'eliminació dels barracons a les illes d'Eivissa i Formentera", digui "que es prioritzi l'eliminació dels barracons especialment a les illes d'Eivissa i Formentera". I després, "així com l'inici de forma urgent de la licitació", primer crec que abans de licitar s'ha de resoldre el tema dels terrenys i l'elaboració dels projectes, per tant crec que això de "de forma urgent la licitació", jo li demanaria que ho canviés "i les actuacions per poder iniciar la construcció d'aquests centres", perquè és que licitar sense tenir terrenys i licitar sense tenir projectes no és ...

Nosaltres pensem que amb l'esmena del punt 1 es millora perquè anem ... i esperem que l'accepti. Moltes gràcies.

(Algunes aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Té la paraula la Sra. Sureda del Grup Parlamentari El Pi-PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats. Avui tornam a parlar d'infraestructures educatives. El Sr. Vidal, a la interpellació de dia 18 d'octubre enumerava la quantitat

d'iniciatives que s'han presentat i debatut sobre aquesta qüestió des de l'any 2013. M'han de permetre una reflexió: acordam i aprovam totes aquestes proposicions no de llei i mocions encaminades a solucionar el greu problema de l'estat de les infraestructures educatives, però avui som aquí, una altra vegada, i, per tant, permetin-me una reflexió: o la feina no es fa amb la urgència que la situació requereix o les infraestructures realment es troben en un estat lamentable, i això ha de ser responsabilitat d'algú.

Sigui com sigui, la situació real a dia d'avui és aquesta: a Balears hi ha 107 barracons o aules modulars, que es comparen també amb altres comunitats, però tampoc no es compara amb el finançament que aquestes reben. Continuem, escoles amb goteres, escoles amb crulls, escoles amb persianes que cauen, escoles amb barreres arquitectòniques, escoles amb amiant i així un llarg etcètera, i això no pot continuar així per més temps.

La primera qüestió és, com sempre, el pressupost. Durant la campanya, el PSIB va prometre dedicar a l'educació un 5%, és ver, de manera progressiva, però també augmentant fins arribar al nivell de la Unió Europea a mig termini, i d'això queda molt. MÉS va prometre un 4,5% del PIB. Sembla que el compromís per a aquest pressupost de 2017 és destinar 882 milions en educació, de nou una xifra irreal perquè, com ja sabem, no basta. Em permetran que els recordi que als 817 milions de 2016 a final d'any s'hi ha hagut de fer un afegit perquè el que s'havia pressupostat no bastava i així s'ha arribat als 900 milions. En cap cas, tampoc, ni el 4,5 ni el 5%. Hem de pensar si és possible complir en cas de governar quan feim aquestes promeses.

Per tant, donarem suport, evidentment, al punt 1 de la moció.

Pel que fa al punt 2, vull recordar que dia 8 de març es va aprovar a una Comissió d'Educació per unanimitat instar el Govern a elaborar -i cito literalment- "una anàlisi específica i exhaustiva sobre l'estat de totes les instal·lacions educatives". Des d'El Pi ens agradaria saber en quin estat es troba aquest informe i si tenen una relació exacta de quins centres necessiten obra major i menor i quins municipis necessiten edificacions noves. Campos, Caimari, Can Picafort, Binissalem, Lloseta, Es Castell, Selva, són només alguns dels municipis que necessiten reformes o escoles noves.

També vull dir que, tal i com el conseller ens havia promès, hem rebut un llistat de les obres majors i menors que han estat licitades des de l'inici de la legislatura i volia aprofitar també per donar-li les gràcies. L'informe del Pla d'infraestructures és necessari, i ja puc avançar que des d'El Pi votarem a favor d'aquest punt, però vull fer un esment especial a dues qüestions que em semblen capitals.

D'una banda, hem, de parlar de la importància del manteniment, és cert que és deure dels ajuntaments mantenir els centres educatius de Primària, però no ens hem de confondre, els ajuntaments han de tenir cura de les seves infraestructures, i posaré un exemple que tenc molt per mà, un tema de persianes; si són velles s'han d'anar canviant, però el que no pot ser és que si estan podrides perquè tenen més de trenta anys

sigui l'ajuntament qui se n'hagi de fer càrrec i no sigui responsabilitat del Govern que és a qui correspon. I ho deim perquè passa molt sovint que ni els ajuntaments ni el Govern no es fan càrrec de les reparacions perquè es tiren la pilota un a l'altre. Són els nins i les nines els que mentrestant corren perill a les seves escoles. El Govern té el deure d'ajudar els municipis a mantenir les seves escoles. Actuem abans que haguem de lamentar una desgràcia.

Una altra qüestió cabdal és el tema de la planificació. Deia el conseller d'Educació durant la interpel·lació que a Balears no hem tengut ni un moment d'estabilitat demogràfica, i el Sr. Casanova també parlava que des de 2010 a Eivissa la població no ha deixat de créixer i, clar, ara falten escoles. Mirin, realment la població no ha deixat de créixer des de les dècades dels setanta i el veritable problema és que aquest factor no s'ha tengut en compte en les planificacions de les infraestructures, ni amb relació a les dimensions ni amb relació a la qualitat. Desgraciadament ens sobren exemples, el Miquel Duran i Saurina d'Inca només té sis anys i ja té moltíssims desperfectes, tants, que l'IBISEC ha pressupostat 500.000 euros per arreglar-los. És lògic que s'hagin de gastar 500.000 euros a una escola que és pràcticament nova i no puguem gastar aquests doblers a arreglar altres escoles més velles? Un altre exemple és el de l'IES Binissalem, fa només deu anys que es va construir i ja té falta d'espai, concretament aquest curs hi ha quatre barracons. A l'escola d'aquest mateix municipi les mancances en infraestructures les ha hagut d'assumir l'ajuntament, i l'IBISEC, on és?, on és la conselleria? De veritat algú ens pot fer creure que aquest problema existeix només per la manca d'estabilitat demogràfica? Sense planificació i sense manteniment la inversió final és molt superior a la que hauria d'haver estat si s'hagués actuat quan era hora amb un poc de sentit comú.

D'altra banda, però també relacionat amb l'estat de les infraestructures, hem de ser tots molt conscients que no funcionarà mai cap programa d'excel·lència educativa si no tenim centres dignes on dur-los a terme.

Per acabar, pel que fa al punt 3 també el votarem a favor. Sabem que existeix un pla per eliminar l'amiant dels centres. El mes de maig quedaven vint-i-set centres amb aquest tipus de material i el compromís era llevar-ne quinze abans d'acabar l'any. S'ha explicat una mica el tema, les feines que s'hi feien i també que es llevaven barreres arquitectòniques.

Pel que fa al tema de les esmenes, dir al Sr. Vidal que nosaltres, independentment de les que accepti o no, votarem a favor, excepte la de Podem perquè consideram que hi ha les altres illes i és la conselleria que ha de prioritzar i distribuir a les illes on s'ha de fer. I també li vull dir que creure en l'educació no és el pes de les camisetes verdes que pugui dur.

En definitiva i per acabar, necessitam més finançament en educació si volem una comunitat amb unes infraestructures millors, i crec que serà tasca d'aquest govern, per un costat anar fent amb allò que disposa i, per l'altre -i ens trobaran al seu costat- sol·licitar al Govern de l'Estat el que ens pertoca. També crec que així com fan aquestes mocions des del Grup Parlamentari Popular facin les gestions adequades perquè hi

hagi les partides adients des de Madrid per poder solucionar el problema. És un tema de tots i per a tots.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Castells del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Vidal, les federacions de pares i les assemblees de docents fan la seva feina, que és reclamar al Govern. A vostè segurament li agradaria que ara no diguessin res perquè així es verificaria la seva acusació que no són entitats independents. Se'n recorda quan vostès deien que era una vaga política?, se'n recorden o no? Els han demanat disculpes ara, abans de convertir-se a les seves tesis?, abans de fer seguidisme de les associacions de pares i de les assemblees de docents, els han demanat disculpes?, perquè vostès els acusaven de fer política, d'estar fent una vaga política, quan jo crec, precisament, que es demostra que fan la seva feina. Ells fan la seva feina i nosaltres feim la nostra, que és explicar les nostres polítiques. I això és el que jo ara intentaré fer aquí.

Supòs que vostè sap que el producte interior brut, el PIB, i la despesa pública autonòmica no van en paral·lel, no van en paral·lel ni evolucionen de la mateixa manera. I això pel simple fet que no recaptem els nostres impostos, els recapta un altre i ens dona més o manco el que vol, no el que toca sinó el que vol. Si tinguéssim un sistema de finançament correcte, sí que hi podria haver una correspondència entre la riquesa que generen les Illes Balears i el pressupost de la comunitat autònoma. Miri, li donaré una dada precisament d'una comunitat autònoma que vostè ha esmentat: Extremadura. Vostè sap que la despesa pública autonòmica d'Extremadura representa el 27% del PIB d'Extremadura?, el 27%, és a dir més d'1 euro sobre cada 4 que es generen de riquesa a Extremadura està dins el pressupost de la comunitat autònoma. En canvi, la nostra comunitat autònoma, el nostre pressupost només importa el 14,95% del PIB de les Balears. És a dir, la comunitat autònoma d'Extremadura remena més del doble del que remenem nosaltres de la riquesa que es produeix a cadascun dels territoris.

I això ens passa perquè som una comunitat rica, és a dir, tenim un PIB alt i, en canvi, som una comunitat pèssimament finançada i, per tant, tenim una despesa pública autonòmica baixa. I hi afegesc una altra cosa que també ens diferencia d'Extremadura, i és que som una comunitat autònoma terriblement endeutada, i a açò hi té molt a veure la mala gestió i la corrupció del Partit Popular.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

Efectivament, sí. I jo els deman, ja que vostès han caigut del cavall i s'han convertit a les polítiques de l'assemblea de docent i de les federacions de pares i mares i sembla que estan disposats a seguir per aquest camí, jo els demano es comprometen també a davallar la corrupció a les seves files?, perquè aquest és un element que ha agreujat molt la situació

que tenim d'altíssim deute públic que no ens permet fer les polítiques que voldríem fer.

Li deia que la situació que tenim és de comunitat rica-PIB alt, i comunitat pèssimament finançada-despesa pública baixa, i vostè supòs que sap què passa quan el numerador és baix i el denominador és alt, i el que passa és que el quocient també és baix. Per tant, si ara davallés el PIB, perquè hi hagués una recessió econòmica, automàticament ens atracariem a aquest 4,4% del PIB. En canvi, com que la situació econòmica és bona -i supòs que vostè se n'alegra- tenim unes dificultats extraordinàries per igualar altres comunitats autònomes en despesa pública educativa expressada en termes del seu PIB.

Com vostè supòs que també sap bé, perquè veig que s'ha llegit el nostre programa, malament, però sembla que se l'ha llegit, la millora del model de finançament també forma part del programa, la millora del model de finançament també forma part del programa, i un programa és un tot, és un programa complet de govern en què les diferents condicions que es posen s'han de complir per poder dur endavant les polítiques que s'impulsen.

I li dic que s'ha llegit malament el nostre programa, perquè sobre aquest tema el nostre programa diu -i cito literalment-: "augment cada any del pressupost destinat a Educació fins arribar al 4,4% del PIB". Per tant, fins que no arribem al 4,4% del PIB, nosaltres continuarem insistint a augmentar el pressupost en Educació, que és el que fa aquest govern.

Per tant, quina és la nostra política?, un augment important i sostingut del pressupost d'Educació, només les polítiques sostingudes en el temps donen resultats; per tant m'agradaria que vostè ens digués quin és el compromís del PP en aquest tema; perquè, tal com vostè diu, aspirem a governar prest, a mi m'agradaria que ens digués quin és el compromís del PP en aquest tema, perquè com molt bé deia la Sra. Busquets, en el seu programa no hi ha cap xifra, i així és molt fàcil complir el programa. Perquè, per exemple, i també s'ha dit, els anys 2012-2014, en tres exercicis, vostès van dedicar tot just 5 milions d'euros a millorar les infraestructures educatives, i l'actual Govern, seguint aquesta política que jo li dic, en deu mesos, hi ha dedicat més de 8 milions d'euros; per açò, m'agradaria sentir aquí el seu compromís, que en cas que algun dia tornin governar aquestes illes, continuaran la nostra política d'incrementar cada any el pressupost en educació.

Per tot això que li dic, evidentment la nostra actitud és de votar en contra del punt 1, excepte que, evidentment, acceptés l'esmena que li han plantejat els grups MÉS per Mallorca i PSIB.

Respecte dels punts 2 i 3, el mateix, votariem a favor igualment, però si accepta les esmenes que li hem presentat, doncs creiem que la moció milloraria.

Respecte de l'esmena de Podem, li he de dir, Sr. Aguilera, que hi votarem en contra perquè, tal com han dit els portaveus que m'han precedit, nosaltres creiem que la planificació ha de ser global i que aquest pla que el Govern presentarà aviat ha de comprendre la totalitat de la problemàtica a les illes.

I per acabar, Sr. Vidal, li ho repeteixo, perquè vostè abans parlava dels barracons, barracons ara en tenim perquè durant quatre anys no es va planificar l'evolució de la població escolar òbviament, perquè com molt bé ha dit el Sr. Casanova, la construcció de centres escolars no es pot improvisar en un any, això és fruit d'una planificació que s'ha de fer a llarg termini. I els barracons d'ara són el resultat de la mala planificació de la legislatura anterior.

Per tant, a la vista de tots aquests antecedents, li repetesc que per acabar m'agradaria saber i m'agradaria que m'ho digués a la resposta, quina és el seu compromís per garantir la continuïtat d'una política educativa sostinguda.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula la Sra. Olga Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta, señoras y señores diputados. En primer lugar debo comentar al Sr. Aguilera que mientras ustedes, los de Podemos, estaban en la calle, en la manifestación en contra de las reválidas, Ciudadanos estaba negociando con el ministro en funciones la paralización de las reválidas para que no afectaran a la obtención del título. De hecho, un día antes de la manifestación ya se había firmado y ya se había conseguido. Claro, lo que pasa es que ustedes están mucho en la calle y poco en el Parlamento trabajando y los que están en Madrid no les deben informar de lo que está ocurriendo...

(Remor de veus)

En política es importante resolver y así lo entendemos nosotros, pero para eso hay que trabajar y hay que saber negociar. Y de nada sirve el teatro político, si luego uno es incapaz de obtener ningún resultado, nada de nada.

Yendo a la moción. Una de las quejas más frecuentes de los ciudadanos sobre los políticos es su tendencia a incumplir sus promesas y sus programas. Desde Ciudadanos creemos que un programa tiene que expresar lo que un partido hará cuando gobierne y, por lo tanto, tiene que ser un programa realizable. Si un programa plantea medidas concretas de inversión prioritarias, se presupone que éstas tienen detrás su consecuente estudio económico que las avale y que las haga factibles. Todos sabemos que tenemos unos recursos que hemos de gestionar con la máxima eficiencia y rigor, sólo así salen las cuentas. Y el ciudadano está harto del victimismo de los políticos que una vez que llegan al Gobierno son incapaces de cumplir lo prometido, a la vez que son derrochadores en compromisos clientelares. El Partido Socialista y MÉS llevan en su programa que se comprometen a llegar en educación a una inversión del 5% del PIB, según el PSIB, y del 4,4% según MÉS. Y defendieron de manera muy beligerante durante la legislatura anterior y en campaña dicho porcentaje, para poder solucionar, entre otras cosas, la falta de infraestructuras en todas las etapas

educativas, la mejora de las existentes y la mejora del modelo educativo.

Si nos fijamos en el PIB de 2015, que era de 27.546 millones, un 5% son 1.377 millones, cantidad que correspondería por tanto invertir en educación a final de legislatura. Este gobierno invirtió en 2016, 817,2 millones y en 2017 va a invertir 882,58 millones, es decir, muy alejado de los 1.000 millones de euros que, como mínimo, debería presupuestar para ir cumpliendo la progresividad prometida. Ustedes sabían que esta era la cifra prometida, porque además se les presupone responsabilidad a la hora de elaboración de sus programas, ¿por qué no cumplen?

Es evidente que para PSIB y MÉS, los beligerantes abanderados para la educación, tras las elecciones y una vez alcanzado el gobierno, la educación ya no es una prioridad, lo corrobora claramente el presupuesto. Ahora se hará lo que se pueda. Y es importante el cuánto, pero también para qué.

Una de las propuestas y de las apuestas del Govern en educación parecía centrarse en la educación profesional, ya que era defendida su necesidad de mejora desde muchas consellerías, por lo que no se entiende por qué Educación en 2016 no ha invertido en un plan de impulso para estos estudios, como exigen y demandan jóvenes y el sector productivo que no encuentra personal cualificado. Y no se entiende porque por todos es conocido que miles de alumnos que solicitan los estudios de formación profesional se quedan fuera por falta de plazas, el sistema los expulsa al mundo laboral sin la formación necesaria porque no tiene suficientes plazas. Esto no puede ocurrir, debemos invertir en formación profesional que es la gran olvidada de nuestro sistema educativo, además de en Primaria, Secundaria y Bachillerato.

El mes de julio de 2015, el vicepresidente, el Sr. Barceló, anunciaba que el Govern apuesta por la náutica e impulsará ciclos formativos especializados, sin duda una gran noticia, pero un año y medio más tarde, sólo se ha impulsado un ciclo formativo de formación profesional básica de náutica en el IES Andratx, un ciclo formativo que al mes y medio de empezar, este octubre, los padres de los alumnos denuncian que los talleres están vacíos, sin ni una sola herramienta, los alumnos no tienen ni papel de lija para realizar los contenidos prácticos. La consellería dice que no hay dinero, sin duda esto no es una enseñanza de calidad.

Señores del Govern, hagan un plan de eficiencia, hagan una buena reforma del sector público instrumental, disminuyan al máximo los cargos de libre designación de toda la administración, quizás así podrán acercarse a ofrecer el presupuesto prometido y, si no, no engañen a los ciudadanos y sean honrados en sus programas.

Por eso, por todo lo expuesto apoyaremos el punto 1.

En cuanto al Plan de infraestructuras educativas, a principios de legislatura, en 2015, el PSIB presentó en comisión la necesidad de la elaboración de un plan y fue apoyada por todos los grupos. Un año más tarde, en julio de 2016, el conseller Martí March anunciaba que en el mes de setiembre se presentaría dicho plan; y llegó el mes de setiembre

y comento que se presentaría en unas semanas. Desde Ciudadanos en octubre registramos una solicitud de documentación para que se nos enviara y todavía no hemos recibido respuesta. No sabemos si es que todavía no se ha realizado o si no nos ha llegado la información. Es tan necesario el Plan de infraestructuras como urgente su puesta en marcha.

Por lo tanto también apoyaremos el punto 2 de la moción, y también apoyaremos el último punto que insta a eliminar el amianto de los centros educativos. Muchas gracias.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Voldria demanar la paraula en virtut de l'article 76.3 en referència als 76.1 i 76.2.

LA SRA. PRESIDENTA:

En referència a quina intervenció?

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Per la intervenció del Sr. Vidal.

LA SRA. PRESIDENTA:

Un momentet, perquè jo en aquells moments no hi era i ho demanaré al vicepresident.

Té un minut de temps, Sra. Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Sr. Vidal, sé que vostès no respecten els tribunals, ni la legalitat ni les sentències judicials, tenim per cinc cops sentències que han dit que els nostres comptes són absolutament nets, exigim, exigesc que respectin les decisions dels tribunals, si volen, vostès tenen molts de casos de corrupció oberts on poden actuar en el seu propi partit. Posin ordre a la seva seu de Palau Reial o a la seva propera seu de la carretera de Sóller.

Això no és un "y tú más", és nosaltres zero i vostès incomptables, no tindrè temps d'esmentar tots els casos de corrupció que vostès tenen oberts. Per favor, respectin la legalitat i les sentències dels tribunals d'aquest ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miquel Vida, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Qui té la cua de palla, aviat se l'encén! Repunyetes, feu via a encendre-vos-la, vosaltres!

Començaré per donar les gràcies a El Pi i a Ciutadans pel suport a la moció i a vosaltres pels punts que votareu a favor.

Però us diré una cosa, us he dit com era la gent de centre reformista que composa el Partit Popular, nosaltres vàrem entendre molt bé, fa un any i mig, el missatge del poble de les Illes Balears i per això hem rectificat i rectificam en aquelles coses que hem de rectificar, perquè tenim vocació de Govern, i quan present aquesta moció és per dir-vos que si continuau en aquesta línia anau abocats a perdre unes eleccions, la qual cosa m'alegra perquè les perdeu, però m'entristeix perquè l'únic que vull fer és demostrar que enganau la gent i que anau per aquell camí que nosaltres ara sabem que no hi haviem d'haver anat, i no hi anam, i rectificam, perquè, com molt bé diu la presidenta, fem feina per tenir una millor qualitat de vida per a tots els ciutadans de les Illes Balears.

Quan dic millor qualitat de vida per a tots els ciutadans de les Illes Balears, Sr. Aguilera, m'obliga a dir-li que no puc incloure la seva al·legació a la moció, perquè només serien millores de la qualitat de vida dels ciutadans d'Eivissa i de Formentera, i crec que he de donar suport al pacte, al programa, així com ho hagi fet el Govern, perquè segur que, amb les seves millores, hi haurà tots els ciutadans de les Illes Balears. Per tant, no li podré acceptar aquesta esmena.

Però sí que podrem acceptar les esmenes del punt 2 i del punt 3 que presenten el PSIB i el PSM MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca.

No podem acceptar l'esmena que fa referència al punt 1, perquè, evidentment, fugiria de l'objectiu que ens hem fixat, que no és només demanar perquè volem una millor educació; no és només reconèixer que ens vàrem equivocar i volem una millor educació i que sense més doblers no tindrem majors infraestructures, és impossible, sinó que també ens serveix aquesta compareixença per demostrar que quan es diu un programa electoral i s'aconsegueixen vots per a aquest programa electoral, si no l'acomplim, almanco hem de voler sentir o hem de poder sentir quan ens diuen mentiders.

I això és el que passa avui aquí, es van comprometre tant MÉS per Menorca i per Mallorca, com el PSOE, a augmentar d'una manera el pressupost de l'Educació molt important, i avui en dia... avui no ho fan, i el que és pitjor, votaran que no a aquesta moció i en el pressupost es veurà.

Us he de contestar a tots que als números els podeu fer dir el que voleu, aposta no posam números.

Heu començat parlant del PIB, i sap greu parlar del PIB quan veus que al PIB d'enguany hi hauries de destinar més 1.400 milions d'euros i n'hi destinaràs menys de 900. Però podem parlar de números que siguin absoluts i veureu que al pressupost d'aquest any es destina un 18,9% a Educació; que al pressupost de l'any passat s'hi va destinar un 19,4%, per tant es van destinar més doblers, percentualment, al pressupost

l'any passat que enguany. Però el que us sabrà més greu que us digui és si us he de dir que al pressupost de fa dos anys, del muntant del pressupost de la comunitat autònoma a Educació s'hi va dedicar un 19,8%, la qual cosa representa 1 punt més del que s'hi dedica en aquest exercici pressupostari per a l'any vinent. Això és el que ens sap greu.

Sra. Busquets, el programa és de qui mana, vostè va fer el seu programa, quan vostè va escriure: destinarem un 4,4% del PIB a Educació, ningú no li va dir que ho fes, jo no li vaig dir i si vostè ho va escriure perquè va voler el lògic és que ho degué fer perquè qualcú li havia dit, perquè devia voler ser com el d'Extremadura o perquè devia voler ser com el de Catalunya, però si vostè ho va escriure i no ho aconsegueix no es vengui a justificar aquí, és vostè tota sola que s'ha nuat i s'ha embullat. Nosaltra, simplement, hem llegit els seus programes, que per això hi són.

I m'hauria de donar les gràcies, com jo les hi don, que m'hagi llegit el seu programa electoral, o el fa perquè no el llegim? Jo li don les gràcies perquè es molesti llegint el nostre, és per això, és per això.

(Remor de veus)

I a vostè... que m'ha obert els ulls més que mai, senyor de MÉS per Menorca, vostè ha dit aquí que la manifestació de la FAPA no era una manifestació política i que ara ho havíem de reconèixer. Sap que ens deia el president de la FAPA de Menorca? Vostè sabrà si hi anava per motius personals o polítics, ningú més que vostè ho sabrà, però coneixent-lo un poc estic totalment convençut que hi anava per motius personals, seguríssim.

En fi, acab i don les gràcies, una vegada més, a El Pi i a Ciutadans pel suport a aquesta moció i vull dir que sí, que rectificar és de savis, que el PP ha entès el missatge i que per l'únic que ens preocupam nosaltres és per l'educació i per a la millor qualitat de vida dels ciutadans de les Illes Balears.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim a la votació. Punt 1. Votam.

Vots a favor, 26; vots en contra, 30.

Votació del punt 2, amb l'esmena RGE núm. 15049/16. Votam.

Vots a favor, 55.

Votació de l'esmena RGE núm. 15050/16. Votam.

Vots a favor, 43; abstencions, 3.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 14810/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern

en matèria d'infraestructures educatives, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 6259/16.

(Remor de veus)

IV. Proposta de creació d'una comissió d'investigació sobre el procés de reestructuració bancària de la Caixa d'Estalvis de Balears Sa Nostra, escrit RGE núm. 10968/16, presentat pel Grup Parlamentari Mixt.

Perdó, passam al quart punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre el procés de reestructuració bancària de la Caixa d'Estalvis de Balears Sa Nostra, escrit RGE núm. 10968/16, presentada pel Grup Parlamentari Mixt.

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui és un dia important per a aquest parlament i per a tots els que tenim l'honor de constituir-lo, important, bàsicament, perquè podem donar compliment a una divisa que crec que tots compartim o hauríem de compartir, la imprescindible transparència de la gestió pública i de la gestió sotmesa als poders públics, només depèn de nosaltres això i, per tant, dependrà del que votem, del que votarem aquí d'aquí a una estona.

Senyores i senyors diputats, en aquesta comunitat hi va haver un dia una caixa d'estalvis, li deien Sa Nostra, no era el nom oficial, era un lema que havia fet fortuna, és un recurs típic del màrqueting i de les campanyes de publicitat, entre d'altres coses perquè els noms oficials solen ser prou anodins i el fet de poder utilitzar un nom, un lema, sol ser molt més efectiu, en aquest cas, a més de bo de recordar, aquest lema va fer fortuna i a més era un lema ajustat a la realitat: Sa Nostra, amb majúscules, era sa nostra, amb minúscules, la caixa de tots els ciutadans de les Balears. Feia un segle llarg que ho era i ho era perquè vertebrava la comunitat sencera, molt més, probablement, que cap altra instància, que cap altra institució, que cap altra entitat; la vertebrava econòmicament, culturalment, socialment, assistencialment i aquest paper no el feia ningú més llavors, ni l'ha fet ningú més després, no fa falta afegir-ho.

Sa Nostra era un patrimoni, era el nostre patrimoni, el de tots els balears, i va volar aquest patrimoni, com si en lloc de ser de tots no fos de ningú, com deia aquella ministra socialista, que deia que els doblers públics no eren de ningú. Als balears, de moment, ni tan sols se'ls ha permès enterrar-lo dignament aquest patrimoni.

Els record les dades, bàsicament: l'any 2010, que és l'inici del procés de reestructuració, després d'un intent fallit, l'intent que va ser definitiu, Sa Nostra té una quota del 14,5% en el futur banc BMN, a pesar que els seus actius li haurien haver hagut d'atorgar un 20%, però ja hi havia en el càlcul tota una part, diguem, que devia ser d'ordre sospitós perquè la seva quota va ser del 14,5. Després el Banc d'Espanya la va reduir en un punt i mig, la va deixar en un 13%. Idò bé, l'any 2014

aquesta quota va passar a ser de l'1,8%, del 14,5 inicial a l'1,8, en quatre anys.

L'obra social, l'any 2010 disposava d'un pressupost de 12 milions d'euros, l'any 2016, enguany, aquell pressupost és d'un poc més de 2 milions, de 12 a 2, en sis anys.

Per què? Es demana la gent, i els puc assegurar que s'ho demana perquè des que Ciutadans va presentar aquesta petició de creació d'aquesta comissió jo he parlat amb molta gent, amb gent coneguda i amb gent que no coneixia, i tothom m'ha dit: ja era hora que pugueu aclarir el que ha passat amb Sa Nostra. I per tant els asseguro que això a la gent la preocupa.

Què ha passat? No ho sabem, es va dir, com a única explicació, la crisi, però la crisi és com a una mena de forat negre, allà hi ficam tot el que realment ens va be ficar-hi per no haver de donar respostes a les coses que passen. Una pregunta només: la resta de caixes que formen part del grup no haurien d'haver acusat també aquesta crisi? Quina diferència hi ha entre Sa Nostra i la resta?

Però si avui som aquí, en aquest parlament, plantejant-nos de crear una comissió d'investigació que permeti donar resposta a aquestes preguntes, no és només perquè Sa Nostra, en majúscules, era "sa" nostra, en minúscules, com he dit fa un moment, és també, i sobretot, per la responsabilitat que, com a polítics, com a representants de tots els ciutadans de Balears tenim en relació amb Sa Nostra i la seva pràctica desaparició. Les institucions balears estaven representades a l'assemblea general i al consell d'administració de Sa Nostra, consells insulars i ajuntaments, en concret, alguns dels presents, per ventura qualcú no hi és ara, però veig el diputat Martí, que sí, que és aquí, hi era, i saben de què parl.

Les institucions, idò, són corresponsables a través dels seus representants del que va passar, encara que només sigui perquè qui calla consent, i no diguem ja qui vota a favor, a més de callar. És més, el Govern de les Illes Balears exercia, per llei, la tutela sobre les caixes d'estalvi a través de la Conselleria d'Economia, la responsabilitat idò era màxima, també en aquest altre camp.

Tenim, per tant, per una banda, uns fets, una gravíssima descapitalització, i per una altra banda, una tutela, una responsabilitat de les nostres institucions, consells, ajuntament, Govern, a través dels seus representants. I tenim també uns precedents, uns precedents parlamentaris; no em referiré ara als més llunyans, del mateix any 2010, que el Sr. Melià coneix perfectament, perquè va presentar en aquest mateix parlament una pregunta oral, si no vaig equivocat, i fins i tot una proposició no de llei també; en tot cas, aquests són uns precedents, diguem, una mica més llunyans, em referiré únicament al precedent de l'any 2014, és a dir, al que més s'assembla al que intentam avui aquí.

Dia 23 de setembre del 2014, MÉS va presentar una proposta de creació d'una comissió d'investigació sobre el procés de reestructuració de Sa Nostra, (...) com s'assembla a la que nosaltres presentam avui, se li podria aplicar pràcticament el que diu aquell conte de Borges, *Pierre Menard, autor del Quijote*, que si no el coneixen, diré simplement que

és la història d'un poeta simbolista del segle XIX que escriu dos capítols i mig d'*El Quijote* exactament iguals que com els va escriure Cervantes sense saber-ho, és a dir, no copiant-ho. Per tant, això és un poc el que faig jo aquí respecte d'aquesta proposta de creació de la comissió que va presentar MÉS, ara fa un poc més d'un parell d'anys.

Aquell dia, el diputat Miquel Àngel Mas, va dir, entre moltes altres coses, això: "Consideram que es fa necessari que la nostra societat es demani què ha passat amb Sa Nostra, per què Balears ha perdut un patrimoni social, econòmic i també polític? No pot ser que mirem cap a una altra banda sense demanar-nos què ha passat, es tracta d'aprendre què hem fet malament en el passat per no tornar-ho repetir. Sa Nostra ja no és Sa Nostra, però hem de saber per què no ho és."

I no només va parlar ell aquell dia, també el Sr. Antonio Diéguez, llavors diputat del Partit Socialista de les Illes Balears, PSOE, i avui flamant president del Consell Consultiu, Diéguez va dir, entre altres coses, això: "Sa Nostra es un simple 1,8 de BMN, y luego debieron ser grandes los despropósitos, debieron ser grandes los despropósitos que nos llevaron a la jivarización del valor de una entidad puntera en nuestras islas. ¿Quienes fueron los jívaros que nos llevaron al desastre? ¿Qué operaciones han hecho? Pues esto es lo que tendríamos que tratar de averiguar."

En efecte, això és el que ara..., això és el que haurien d'haver investigat llavors -perdó- i el que ara hauríem d'investigar. La situació és la mateixa, no s'hi val adduir, com han fet alguns, com a mínim pel que he sentit, que les operacions a Sa Nostra ja són als tribunals. El Sr. Alcover, que ara no és aquí, desgraciadament, perquè ell és una persona que coneix perfectament el que parlo, des de l'any 2009, com a mínim, fins a l'any 2013, en què va ser a l'assemblea general de l'entitat i també al consell d'administració d'aquesta entitat, crec que va ser ell qui va dir que això ja era als tribunals; idò bé, ja hi era llavors als tribunals, perquè la demanda de l'operació milionària de Miami, que és al que m'imagino que es refereix, va entrar en els Jutjats del Mercantil el mes de juliol del 2013, per tant més d'un any abans que això es tractàs en seu parlamentària.

Per tant, no ha canviat res, som on érem, només ha passat el temps, dos anys i busques, un temps perdut, perdó, rectific, sí ha canviat una cosa i és important: ha canviat el sentit del vot del Partit Socialista; fa dos anys, els socialistes estaven d'acord amb crear aquesta comissió, ara hi estan en contra. Per què? Misteri.

Els seus companys de MÉS, que també intervenien llavors des de l'oposició, i ara ho fan des del Govern, han estat coherents, no només estaven a favor de crear la comissió, sinó que la varen demanar, la varen promoure.

Fins i tot, ha estat coherent el Grup Popular, que llavors va impedir que es creàs i ara, pel que també he sentit, sembla que continuarà impedit que es creï aquesta comissió o com a mínim aquesta és la seva intenció manifesta. Per tant que actuarà en aquest sentit igual, aquest pic, que el Grup Socialista.

De totes maneres, ser coherent no equival necessàriament a fer les coses bé, qui s'obstina en l'error també és coherent, encara que s'equivoqui, i el Partit Popular, en els darrers temps, ha apostat reiteradament, així li he sentit dir, per la transparència, és un propòsit d'esmena digne d'elogi, però un propòsit d'esmena que difícilment resultarà creïble, ja els ho dic des d'aquest mateix moment, si ara s'alien amb el Partit Socialista per votar en contra de la creació d'aquesta comissió.

De manera molt pareguda, el Partit Socialista, per boca de la seva secretària general, que en aquest moment tampoc no és aquí, actual presidenta del Govern, ha parlat reiteradament de la transparència com a divisa, ho va fer ja en el discurs d'investidura, en què fins i tot va prometre una nova llei de transparència i on també va afirmar, per cert, que començava un temps nou. Idò ja ho veuen a què consisteix aquest temps nou.

Senyores i senyors diputats populars i socialistes, de vostès depèn que aquesta transparència vagi un poc més enllà de les declaracions de bones intencions, de vostès depèn que els ciutadans de Balears puguem saber, finalment, què va passar amb Sa Nostra. Com deia el diputat Miquel Àngel Mas aquí mateix, fa dos anys, els ho record: "Sa Nostra ja no és Sa Nostra, però hem de saber per què".

Mirin, tothom té dret a una làpida, a una làpida digna, Sa Nostra també el té aquest dret. Cap vida no és del tot una vida si no té el que se'n diu bres i tomba, és a dir, si no sabem com va començar aquesta vida ni com va acabar. Sa Nostra té bres, però no té tomba, que també n'arribi a tenir depèn en bona part de tots nosaltres.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Miguel Jerez del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ens convocam una altra vegada aquí, en aquesta sessió parlamentària, per tractar la mateixa iniciativa que ens va portar aquí fa poc més de dos anys, tornam a discutir el que nosaltres ja entenem que vàrem aclarir en seu parlamentari en el seu moment, però no tenim cap tipus d'inconvenient a l'hora de tornar reproduir una altra vegada els mateixos arguments que van justificar un vot contrari a la creació d'aquella comissió d'investigació, atès que des de llavors fins ara no existeixen per a nosaltres cap tipus d'elements nous que ens faci perdre la coherència amb aquest discurs. En qualsevol cas, dos anys després hem pogut comprovar que no tothom no podrà avui aquí dir exactament el mateix, no tots els grups han anunciat que mantendran la mateixa coherència, però allà ells i el que vulguin fer amb la seva credibilitat i reputació el que vulguin fer.

Hi ha qui utilitzen criteris d'acord amb allò que més els convé avui i hi ha qui no manté el mateix criteri d'acord amb el que els interessarà demà, i em referesc, precisament, al PSIB, al Grup Parlamentari Socialista, que votarà en contra del mateix criteri que va mantenir precisament fa dos anys en aquesta mateixa cambra. I a mi m'agradaria saber, perquè pensam el que diran, per què en aquelles comissions d'investigació on ja s'ha processat tota la qüestió i ha estat objecte de procediment judicial voten que sí i en aquells que també ha succeït exactament el mateix, com és aquest cas, votaran que no, a la Comissió d'investigació de les carreteres d'Eivissa varen votar que sí, quan estava tot el procés judicialitzat i en aquest votaran que no, quan també és objecte de procediment judicial.

A mi m'agradaria, Sra. Oliver, que m'ho aclarís, només per curiositat i perquè estic convençut que el Sr. Diéguez, aquell que va defensar tan vehementment en aquesta tribuna aquesta precisa qüestió, aquell precís posicionament, estarà encantat des del Consell Consultiu saber per què avui vostès canvien de criteri.

En qualsevol cas, consider que a ningú no pot deixar indiferent aquest debat i a la vegada consider que es tracta d'una qüestió complexa i susceptible de plantejar-se des de dues maneres ben diferents i legítimes cadascuna d'aquestes. És possible mantenir una versió nostàlgica i una versió molt regional de la qüestió i preguntar-se constantment què ha succeït, negant-se a acceptar una realitat inevitable, les conseqüències d'una intensa reestructuració del sistema financer espanyol, aquesta és una de les possibilitats. I d'altra banda, és possible mantenir una versió més freda, una versió més crua de la realitat i que, resignadament, ens obliga a acceptar les conseqüències d'una reestructuració necessària. Optam nosaltres per aquesta segona i per això ens hem de fer necessàriament una sèrie de preguntes en aquest debat.

En primer lloc, què va succeir amb Sa Nostra? Mirin, no va succeir res diferent del que va succeir a altres caixes d'estalvi amb origen a altres comunitats autònomes diferents de la nostra, a la majoria de comunitats autònomes el procés de reestructuració va provocar les mateixes conseqüències i fins i tot amb efectes molt més devastadors que els efectes que va provocar a Sa Nostra, recordin vostès la Caixa Castella-La Mancha, el que va succeir a diferents entitats financeres a Catalunya.

Amb quines condicions afrontava Sa Nostra el procés de reestructuració bancària?, una altra pregunta inevitable. La veritat és que Sa Nostra avançava cap a una situació econòmica molt compromesa sobre la qual planejaven ombres de cruel intervenció; el 2009 Sa Nostra va arribar a entrar en pèrdues operatives de 41,2 milions d'euros, ja que els ingressos que rebia no cobrien els crèdits impagats pendents d'amortització, a un moment extremadament complex, pels deutors hipotecaris. La venda d'actius, la seva descapitalització, va ser el que va permetre a l'entitat tancar en positiu un exercici a l'any 2009 i guanyar 22,3 milions d'euros, un resultat que, encara que sigui positiu, va suposar, mirin vostès, una davallada del 67%, davant el resultat de 68 milions en què va tancar l'exercici immediatament anterior. Això era el primer avís del que havia d'arribar.

En aquell moment no hi havia dubte que Sa Nostra necessitava sustentació, necessitava aliment econòmic d'unes dimensions impossible d'assumir per aquesta comunitat autònoma, entre el 2009 i el 2010 els ingressos fiscals d'aquesta comunitat autònoma varen caure per valor de 1.000 milions d'euros, segons afirma el conseller de l'època, el Sr. Carles Manera. Aquesta situació de davallada, aquesta situació de descens dels ingressos propis va provocar que s'incrementés el deute en aquesta comunitat autònoma i va permetre que s'incrementés el dèficit públic en aquesta comunitat autònoma. I per tant es feia impossible qualsevol tipus d'intervenció pública a la Caixa d'Estalvis Sa Nostra.

Sa Nostra caminava cap a una situació d'impagaments i per tant de possible intervenció i de possible liquidació total de l'entitat, segons va comunicar el Banc d'Espanya.

I arribats aquí, no hi ha cap tipus de dubte, nosaltres no el tenim i estic convençut que la resta de la cambra tampoc, que la creació del FROP, el mateix any 2009, va ser transcendental i és necessari reconèixer-ho com a un element determinant a l'hora d'ordenar la situació financera d'un dels moments de la història financera del nostre país i de la nostra comunitat autònoma, la creació del FROP responia a la necessitat d'aportar recursos a les entitats financeres del nostre país, instrument que, a la vegada, havia de servir per reforçar la solvència d'entitats de crèdit i que proposava plans d'actuació que permetessin a les entitats recuperar una posició econòmica molt més avantatjosa.

I és cert que el procés de reestructuració va deixar Sa Nostra amb un percentatge de participació al Banc Mare Nostrum de l'1,82%, però cal tenir present que el FROP va aportar un total de 919 milions d'euros, la qual cosa va representar el 65% de la seva participació i que les caixes a les quals s'integra Sa Nostra partien d'una situació econòmica certament molt més avantatjosa. Sigui com sigui, la veritat és que continua havent-hi representació de Sa Nostra en els òrgans de representació del Banc Mare Nostrum. No tenim una caixa com la d'abans, no, no tenim una caixa com la d'abans, però reconeguem que les conseqüències, certament, haguessin pogut ser molt pitjors.

I fins aquí el resum del procés pel qual va haver de travessar inevitablement Sa Nostra, sa nostra caixa d'estalvis, la principal entitat financera de les Illes Balears en els últims anys. Però la pregunta que tots ens hauríem de fer abans de plantejar-nos la viabilitat d'una comissió d'investigació, és la següent, senyores i senyors diputats: què va ser el que va conduir l'entitat a perdre bona part dels seus actius i provocar-li una profunda descapitalització? Què va ser el que va conduir l'entitat a afrontar un procés de reestructuració financera amb unes condicions tan desfavorables? Tots vostès ho saben, va ser la gran crisi bancària que es va desplegar a partir de l'any 2008, provocada per multitud d'operacions immobiliàries de risc, altament especulatives, a un mercat on aquestes operacions varen acabar amb fracàs. N'hi ha prou a recordar aquella operació de 60 milions de dòlars fracassada a Miami com a conseqüència, sembla ser, d'una negligència d'un dels seus directius o almenys això és el que diuen els tribunals.

I davant d'aquesta situació què ha fet el FROP? El que havia de fer, denunciar davant el Ministeri Fiscal un seguit d'operacions de la Caixa en les quals ha detectat irregularitats, falta de lògica, però tal vegada operacions controvertides, fallides o ruïnoses de les entitats en les quals participa precisament el FROP. I de quines operacions parlem? Ja n'hi he anunciada una, una pèrdua de 60 milions de dòlars d'una operació fracassada a Miami. O la venda de quatre exclusius solars a la zona de Son Vida a la parella de la presidenta del Govern, la Sra. Francina Armengol, cas Joan Nadal. Segons assenyalaven des del FROP, s'estima que els perjudicis econòmics ocasionats per aquestes operacions pujaven a 175 milions d'euros, 175 milions d'euros ben entesos amb la participació de les tres caixes que s'hi sumaven.

Doncs bé, arribats a aquest extrem, Sr. Pericay, crec que resulta necessari, absolutament imprescindible formular-nos també una altra pregunta: encertarem creant una comissió d'investigació, de recerca, per investigar allò sobre el que ja ha investigat la justícia? És necessari promoure en aquest parlament un judici paral·lel sobre això? Miri, des del Grup Parlamentari Popular sempre hem mantingut, sempre, el mateix criteri i és el que ens dicta el sentit comú: no farem judicis paral·lels, no fem judicis polítics mentre els òrgans jurisdiccionals investiguin o hagin conclòs el procediment de què es tracti; ni el Parlament de les Illes Balears no ha de convertir-se en una cambra de segona lectura processal, ni ha d'interferir en el treball que els mateixos tribunals desenvolupen. Mantenim el mateix criteri i qui no consideri que aquest criteri és encertat, jo li deman que faci el que demanàvem quan nosaltres ens posicionàvem aquí en relació amb la comissió d'investigació de les carreteres d'Eivissa, que vagi a Via Alemanya, que vagi als jutjats, que vagi als tribunals perquè es faci efectivament justícia.

I dit tot l'anterior i que tantes vegades ja hem repetit aquí, pensam que en lloc de crear una comissió d'investigació, el que importa és centrar-nos en allò que no hem de perdre mai, mai, de vista, el manteniment i la salvaguarda de l'obra i patrimoni social de l'entitat fundacional, perquè es tracta de protegir, precisament, un interès comú compartit entre la mateixa entitat fundacional i el Govern de les Illes Balears i fer-ho encara amb molta més intensa, amb molta més cura, si cal, i amb molt més zel, si cal.

Per tant, nosaltres avui, com dic, mantenim el mateix criteri, la mateixa coherència, el mateix parer que manteníem fa dos anys. Lament que avui hi hagi grups parlamentaris que no puguin trobar-se a l'alçada del Grup Parlamentari Popular, canviaran el criteri. I per tant, nosaltres, en la defensa d'aquesta posició d'aquesta posició, en la defensa de la Caixa i en la defensa de l'obra social d'aquesta entitat està sobre cap tipus de dubte, però, en qualsevol cas, votarem en contra...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Jerez, vagi acabant, per favor.

EL SR. JEREZ I JUAN:

..., precisament pel que hem dit, d'aquesta comissió d'investigació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Laura Camargo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, treballadores de la cambra, diputats i diputades. La posada en marxa d'aquesta comissió d'investigació sobre la desapareguda Sa Nostra és avui una cita ineludible per a totes les forces d'aquesta cambra, encara que alguns semblin trobar-se més absents que d'altres. Ho és perquè és una cita amb la transparència, amb la rendició i amb el bon govern, tres punts absolutament cabdals que varen brillar per la seva absència en el procés de liquidació d'aquesta caixa d'estalvis.

Per què clar crear una comissió d'investigació sobre el procés de reestructuració i desaparició posterior de Sa Nostra? Veig necessari fer aquí un breu esment en el procés de privatització de les caixes d'estalvi, objectiu històric de la gran banca privada per fer-se amb aquest suculent pastís i arribar a monopolitzar el sector financer espanyol. Amb l'excusa de la crisi, es dona el tret de sortida a la privatització de les caixes d'estalvi que, fins a 2009, 2010, tenien una quota de mercat a l'Estat espanyol envoltant el 50%.

La Llei de caixes, de juliol del 2010, és el seu certificat de defunció, va ser convalidada el 21 de juliol del 2010, en el Congrés, amb els vots del PSOE, del PP, de Coalició Canària i d'UPN. Aquesta procés de privatització de desarrelament territorial i de desaparició va suposar, a la pràctica també, la desaparició de les seves obres socials. Amb aquest decret llei es va desnaturalitzar el paper de les caixes al servei i amb proximitat als seus diferents territoris, les decisions de Sa Nostra mai més no es varen prendre aquí, a les Illes, i així va començar el seu declivi i el seu posterior procés de reestructuració i gairebé desaparició, fins a quedar subsumida i reduïda a la total irrellevància dins BMN a l'any 2010, com ja s'ha explicat.

El sintagma "gestió nefasta" i la paraula "opacitat" són les dues que millor defineixen el funest destí que va córrer la caixa d'estalvis. A dia d'avui, malgrat certes qüestions, com la ruïnosa operació immobiliària a Miami, malgrat hagin arribat als tribunals, com deia abans el Sr. Pericay, ja en el moment en el qual el Sr. Diéguez ho defensava aquí, ja eren als tribunals; malgrat hagin arribat als tribunals, deia, amb una sentència que ja ha estat molt clara, encara és impossible saber res sobre quin, qui, com, amb quins sous, targetes, quines indemnitzacions, quines pensions varen contribuir a aquesta execució. Aquesta caixa es va evaporar i no hi ha hagut encara veus ni observador i per això veiem, precisament, imprescindible que es creï aquesta comissió d'investigació que proposava Ciudadanos.

Mirin, senyores diputades i senyors diputats, especialment els del Partit Popular, els del Partit Socialista, que són els que han anunciat un vot negatiu a aquesta comissió d'investigació, encara no s'han assenyalat les responsabilitats, no hi ha hagut cap tipus d'explicació, no hi ha hagut exercici de transparència,

no hi ha hagut cap tipus de recerca pública, i és per aquests motius pels quals no podem explicar per què el Partit Socialista, que fa uns anys aquí, com ja s'ha dit, representat pel Sr. Diéguez, clamava per la creació d'aquesta comissió d'investigació, per què el Partit Popular, que s'ha volgut pujar al tren de la transparència darrerament, es plantegen avui votar en contra de la creació d'aquesta comissió. Jo des d'aquí els vull demanar, encara hi som a temps, que rectifiquin, que s'ho pensin i que votin a favor, que deixin que aquesta comissió d'investigació sigui una realitat.

MÉS votarà a favor, nosaltres votarem a favor. Avui la Sra. Armengol, que ara no és present, em demanava sumar-nos, entusiasmar-nos, remar plegats, bé, ha dit que s'han fet coses meravelloses per a aquestes Illes, jo li dic a la Sra. Armengol: això sí que seria una cosa meravellosa, posar en marxa la comissió d'investigació de Sa Nostra.

(Alguns aplaudiments)

I per això, si volen el nostre entusiasme, votin a favor, senyors i senyores del Partit Socialista per tal que es pugui crear aquesta comissió d'investigació.

Dues veus han estat, tant del Partit Socialista com del Partit Popular, les que han anunciat el vot negatiu: al Sr. Alcover li deman, portaveu del Partit Socialista, per què allò que era tan important fa dos anys ara no ho és? I no val dir que certes peces d'aquesta dissolució sigui als tribunals, perquè ja hi eren fa dos anys també, com s'ha explicat, i per què es neguen a conèixer en aquest parlament i per què es neguen que tota la comunitat pugui conèixer què va passar amb la liquidació de la caixa d'estalvis?

Per què, Sra. Riera, com va dir ahir, diu que el Parlament no pot controlar accions de govern d'altres legislatures, si es varen fer coses amb tanta opacitat, amb resultats tan funests per a la nostra economia com les que es tracten avui aquí.

I, Sr. Jerez, ha dit vostè que en aquest cas no s'ha fet res que no s'hagués fet en el cas d'altres caixes d'estalvi. És clar, justament és això el que ens preocupa, que aquí s'ha fet el mateix que en els processos de liquidació i reestructuració de les altres caixes d'estalvi i això té conseqüències funestes i nefastes per a l'economia de les comunitats autònomes afectades. Precisament per això potser que la resposta que deman a les dues forces polítiques radiqui en les responsabilitats de caire polític, potser.

Va ser, precisament, a l'última legislatura del PSOE, amb Zapatero com a president, quan es va iniciar el procés de privatització de les caixes, es van reunir el 5 de maig del 2010 Zapatero i Rajoy en una breu, però molt productiva, trobada per pactar aquesta llei de caixes. Per tant, és cert que Partit Socialista i Partit Popular comparteixen responsabilitat política en aquests processos privatitzadors, possiblement és part del seu vot coincident avui, si finalment així ho decideixen.

D'una altra banda, Sa Nostra és l'eix de múltiples casos de corrupció del Partit Popular des dels anys vuitanta: cas Brokerval, Bon Sossec, túnel de Sóller i podria dir un llarg etc. I durant molts anys varen tenir el consell d'administració de Sa

Nostra com a tapadora de molts d'aquests casos. Però també és cert que hi ha responsabilitats del Govern del segon pacte, essent Carles Manera conseller d'Economia i Hisenda en el període 2007 a 2011, va ser el responsable de la supervisió de Sa Nostra i per tant, almenys, almenys va ser testimoni del desmantellament, testimoni i responsable polític del desmantellament i desaparició de la Caixa d'Estalvis de les Illes.

També és necessari posar llum a la gestió duta a terme per càrrecs, per dir-ne només un com Fernando Alzamora, quan era president.

Una altra vegada el vostre vot s'explica pel que passa a l'ombra i no per allò que es fa aquí al Parlament, que volem que sigui sempre amb llum i taquígrafs. El PSIB passava per allí i el PP parava per allà, fent un joc de paraules. Volem noms i llinatges com els esmentats i molts més als quals no al·ludiré aquí per explicar prou la direcció del seu vot en aquest moment. La ciutadania es pot quedar-se sense saber coses absolutament necessàries.

Pens que en aquest cas, si es dóna aquest vot, és per una confirmació de la corresponsabilitat en el procés de privatització de les caixes, en general, i també de la mala gestió i desaparició de Sa Nostra, en particular. Tenen sobrades raons per impedir la constitució d'aquesta comissió, però jo els deman que facin un gest amb la transparència i amb el bon govern i que rectifiquin.

Em tem que la resposta a les preguntes que em feia abans és que potser el Partit Socialista i el Partit Popular es tapin mútuament les seves vergonyes? Què volen amagar a la ciutadania?

Jo, sincerament, espero que no passi el mateix que dissabte passat i que no hi hagi gran coalició i que votin a favor de la creació de la comissió d'investigació, espero de cor que no hi hagi un trasllat de la gran coalició de Madrid a Palma, espero de cor que rectifiquin tots dos. No és ètic, no és estètic votar en contra de la transparència, no és ètica ni estètica derrotar la comissió d'investigació de Sa Nostra en aquesta seu parlamentària avui.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sa Nostra ha desaparegut, després de 130 anys exercint una activitat financera lligada al desenvolupament i a la modernització de la societat balear, el PP o el PSOE estan en contra del desenvolupament i la modernització de la nostra societat? La veritat és que em costa creure-ho, pensava que era el contrari.

M'agradaria acabar i dir que, en tot cas, per part del Parlament i del Govern de les Illes Balears s'ha de fer una forta aposta perquè les empreses de banca nacionalitzades dins del gran desfalc de diners públics, romanguin, no només sota titularitat pública, sinó que serveixin com a primera xarxa per a la constitució d'una banca pública, al servei dels drets de les persones i del bé comú, que pugui constituir una alternativa transparent a l'usura i que sigui controlada democràticament

per les institucions democràtiques i pels treballadors i treballadores.

Acabo ara i torn al meu prec tant al Partit Socialista com al Partit Popular per tal de votar amb coherència avui, coherència amb la transparència, amb la rendició de comptes, amb la lluita contra el malbaratament de diners públics, al cap i a la fi coherència amb les noves maneres de fer de la nova política.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Joana Aina Campomar, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors. Som aquí per debatre en aquesta cambra per segona vegada, per segona vegada, com ja han dit els que m'han passat per davant, la creació d'una comissió d'investigació sobre Sa Nostra.

Des de MÉS valoram positivament la proposta de creació d'aquesta comissió d'investigació que ha fet el Grup Parlamentari de Ciudadanos, sí, perquè, des de MÉS per Mallorca, ja vàrem defensar en aquesta cambra, el nostre diputat, com ja s'ha dit aquí, Miquel Àngel Mas, ja fa dos anys vàrem dur aquesta proposta i per tant estam a favor d'aquesta... i continuam pensant que és necessària.

Sí, senyors diputats i diputades, creiem que cal debatre en profunditat quines han estat les causes que han conduït a la pèrdua d'una entitat financera pròpia que era un referent i un instrument social important. Crec que no val la pena aquí repetir bona part dels arguments d'alguns altres grups parlamentaris i també de... però sí de reafirmar el que ja va dir aquí el meu company Miquel Àngel Mas, que ja també s'ha dit aquí: Sa Nostra ja no és la nostra, Sa Nostra tenia 230 oficines, 650.000 clients, 1.500 treballadors i una quota de mercat de més del 30%, però sobretot, l'important, era una caixa molt estimada i valorada pels ciutadans i ciutadanes de les Balears.

Avui, ara, en el 2016 només tenim aquesta quota d'1,8% del BMN, del Banc Mare Nostrum, que té la seu a Múrcia, no? Aquesta caixa propera, com ja han dit molts companys que han parlat abans, ens ha desaparegut, a cada poble hi havia una oficina; també el director coneixia els empresaris i les decisions es prenién..., sobretot que es prenién des d'aquí i jo crec que això és un punt molt important. I el més important, com ja s'ha dit, és que no s'ha aprofundit realment en el que... per què, per què es va passar, diguem, de lluitar contra la usura a l'especulació? Per què es varen canviar aquests objectius d'una caixa com Sa Nostra?

Per què tenien un nord que eren els més humils, com eren la construcció d'habitatges quan es va crear Sa Nostra i es va passar, diguem, realment a formar part dels principals concursos de grans empreses promotores? Aquest jo crec que és el que la societat ens demanda, quin va ser aquest canvi de

rumb que va tenir Sa Nostra, no? Que d'una gestió prudent i dirigida als més necessitats es va passar a una orientada a aquesta bombolla especulativa. O sigui, una gestió, que, com ja va dir ell, el nostre principal banc d'aquí, de les Illes Balears, va passar a ser un banc murcià, dirigit i pensat des de fora, i segurament, a partir del 2017, encara sigui dirigit de molt més enfora, des d'un banc de Madrid.

Perquè el procés no ha acabat, sembla fins i tot com si anàssim a pitjor, en l'actualitat encara hi ha judicis que afecten diverses operacions dalt risc que es varen fer, una persona jutjada i condemnada a pagar més de 30 milions d'euros i també encara continua aquest procés de reestructuració bancària important i que afecta bona part de la xarxa supervivent de l'antiga Sa Nostra.

La veritat és que alguns fets referents al patrimoni són quasi incomprensibles, no?, com que es vengués el Centre de Cultura Sa Nostra i després s'acordàs un lloguer de 400.000 euros; com també es va intentar hipotecar Can Tàpera amb excuses i que, gràcies a, bé, a certes pressions al final no es va hipotecar un lloc tan emblemàtic per a molts dels residents de les nostres Illes, un lloc on s'havien fet trobades, gent on havia reflexionat i havia encarat moltes de les nostres decisions socials i econòmiques del nostre petit país.

Hem quedat que avui sí que és vera que la fundació que manté, la Fundació Sa Nostra, que manté aquest 1,8% del capital a BMN, però principalment aquest 1,8% no permet de cap de les maneres mantenir la gran obra social que, com s'ha dit, era de més de 10 milions d'euros que duia Sa Nostra a les nostres Illes. Per tant, això jo crec que és, principalment, una de les pèrdues més importants que hem tengut amb aquesta pèrdua d'aquesta caixa nostra de 130 anys, de més de quasi 130 anys d'antiguitat.

Per tant, continuem pensant que és necessari esbrinar què és el que va passar i no pot ser que mirem cap a una altra banda sense demanar-nos què ha passat, això ja ho han dit.

Passaré més endavant, ara creiem, com he dit abans, que això no està acabat, no? Deia abans que el Govern del Sr. Rajoy ara la vol fusionar amb el Banc Bankia i alguns dels grans bancs també han reclamat que aquesta desinversió, o sigui que realment aquests 1.645 milions d'euros que es varen invertir en ajudes públiques en aquest Banc Mare Nostrum, vull dir que aquest procés sigui obert a altres competidors. Però tampoc no ens surt gratis, no?, s'han hagut de contractar uns assessors, per valor de més 350.000 euros, un, encara no sabem el que costarà l'altre, tot per esbrinar a veure quin preu té aquest nou... aquesta subhasta, perquè ara al final el que passa és que el poc que queda de Sa Nostra també va a subhasta, qui és el millor postor, tornam a trobar-nos en una situació precària del que queda, d'aquesta xarxa residual que queda a la nostra comunitat autònoma.

I per tant és un banc jo no crec que... volia dir que no puc evitar que m'escarrufin aquestes lluites financeres d'ara, que tots els bancs volen apostar per qui posa les mans sobre el que queda; diuen que en el febrer se sabran aquests informes d'aquests assessors que ens surten tan cars, però la veritat és

que cada vegada ens queda més lluny el que queda de Sa Nostra, i aquesta és la realitat.

En qualsevol cas, crec que tenim a la porta una nova retallada en oficines i llocs de feina del que queda a la nostra xarxa a les Illes Balears. Jo m'he quedat amb alguns paràgrafs de mitjans de comunicació que s'han referit a aquesta nova continuada reestructuració bancària: "BMN aportarà un gran valor a Bankia i podria obtenir molts estalvis de costos prescindint de part dels serveis centrals de BMN". En concret, BMN té previst tancar una vintena de sucursals a les quals se sumen ja les quaranta que va tancar. Per això, ve a dir aquí, "la valoració de BMN serà clau, si l'entitat es valora poc es perjudicarà Caser, altres inversions institucionals, així com les fundacions de les caixes de Múrcia, Sa nostra i Granada." O sigui que aquest 1,8%, aquest petit, encara pot ser que surti molt més perjudicat. En canvi, si es paga molt, com que seran els accionistes de banca els que hauran d'afrontar la factura, doncs em fa sospitar que aquestes valoracions tampoc no són totalment intencionades, vull dir realment equilibrades o objectives.

Per tant, el que queda clar és que tota aquesta concentració bancària que va començar no ha acabat, continua, i tot s'encamina a pintar que és la solució de tots els mals. Nosaltres, jo, discrep, nosaltres volíem una caixa, Sa Nostra, que continuàs petita, arrelada al territori, a la confiança, i sense voler emular les pràctiques bancàries especulatives; que prioritzàs la confiança dels clients i l'obra social per sobre dels beneficis mercantils. Tenim una caixa actualment que ha demostrat que aquesta pràctica és possible, una de les dues úniques que perviuen en el món financer de l'Estat espanyol; jo em deman: avui, on quasi et cobren per tenir doblers en el banc, on els únics beneficiaris dels nostres estalvis són els especuladors de la borsa, què cerquen els nostres petits estalviadors? Que almenys els doblers s'utilitzin de forma ètica per ajudar els petits empresaris, les entitats socials i les persones emprenedores i vulnerables.

Crec que aquesta cambra ha de donar resposta a aquesta demanda social, ha de saber què va passar perquè no torni a passar; ha de saber que no es poden... si hi va haver realment pràctiques negligents, hem de saber prendre mesures perquè no es tornin repetint.

El resultat de tota aquesta gran concentració, al final són uns nous amos de la borsa, sense nom i cara, però especuladors amb les butxaques plenes. Són molt aclaridores les conclusions del Dictamen de la Comissió d'investigació sobre les responsabilitats de les entitats financeres que es va fer a Catalunya, a mi em va... en aquest dictamen diu clarament: "Queda clar el nefast paper que ha tengut el Banc d'Espanya dictaminant que aquest no va posar límits a l'excessiva exposició immobiliària de les caixes, sinó bé el contrari, va aconsellar les diverses entitats que la duguessin a terme, i aquesta exposició ha estat un dels elements més clars de vulnerabilitat de les caixes. Tampoc no va establir uns límits clars i suficients al risc que assumien les caixes d'estalvi." També destaca que al consell d'administració no hi havia una bona governança.

No trobau que la nostra societat té dret a saber si aquí va passar el mateix, si aquestes conclusions realment són les mateixes? Què hem de fer perquè no es torni repetir?

Per acabar, creiem que ve una altra onada i encara no hem recuperat ni ens hem explicat què va passar a les anteriors, d'aquest 1,8 del qual ens lamentam avui no sabem en el 2017 si serà un 0,00%. Per això, MÉS per Mallorca dona suport a la creació d'aquesta comissió d'investigació de Sa Nostra.

I, Sr. Jerez, li volia recordar que el Partit Popular va donar suport a la creació de la Comissió d'investigació de Son Espases i es trobava també en procés judicial, per tant la coherència que abans ens ha argumentat per dir que no a aquesta comissió trobam que no s'ajusta a la realitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, el nostre grup parlamentari considera que, en general, el nostre temps i el nostre esforç s'hauria de dedicar al futur, no al passat, perquè nosaltres no tenim vocació ni d'historiadors i manco de fossers. Per tant, nosaltres pensam que hauríem de mirar què podem de cara al futur, si consideram que una determinada política és bona i si considera que la política de tenir caixes d'estalvi és bona, anem a mirar això. I què podem fer a les Illes Balears amb les petites quotes d'autogovern que tenim en aquesta matèria?

Podem fer dues coses de cara al futur: la primera és salvar del naufragi el poc que queda de Sa Nostra, i nosaltres hem fet una pregunta oral a la consellera i hem fet una proposició no de llei per salvar el patrimoni cultural que va acumular al llarg de la seva existència Sa Nostra, veurem la implicació del Govern en aquesta salvaguarda d'aquest patrimoni cultural, però aquesta és una de les accions que podem fer de cara al futur perquè tot aquest esforç dels estalviadors de Sa Nostra, al llarg dels anys, que es va reflectir en l'adquisició d'unes obres d'art, quedin a les Illes Balears. Això és una primera cosa que podem fer.

I una segona cosa que podem fer, que aquí se n'ha parlat molt poc, ho ha dit una miqueta la portaveu de MÉS per Mallorca, nosaltres som -ara ho diré d'una manera grandiloqüent- una comunitat privilegiada, privilegiada perquè hi ha dues caixes d'estalvi a Espanya i una és de les Illes Balears, de les dues que queden, que existeixen. Per tant, la política adequada, si creiem en les caixes d'estalvi, seria potenciar la caixa que tenim, que existeix, i que el Govern s'hi comprometés i el Govern implantés i dinamitzàs i ajudàs que aquesta entitat posàs múscul, fos més forta, pogués tenir molts més recursos en obra social, etc.

Això és en el que hauríem de centrar els nostres esforços, perquè això és fer futur, això és fer futur.

Ara, crear una comissió d'investigació perquè els ciutadans de les Illes Balears no varen anar a la conquesta d'Amèrica el 1492, bé, té un interès, però, sincerament, poques coses... de poc ens servirà.

Perquè, en definitiva, el Parlament té una funció de control, té una funció legislativa i una funció de control, i dins la seva funció de control pot crear comissions d'investigació, però el normal, el normal, no dic que hagi de ser necessàriament així, però el normal és que aquestes comissions d'investigació siguin sobre el Govern que gestiona en aquell moment, això és el normal i això és la idea primigènica. Perquè, és clar, dedicar-nos a crear comissions d'investigació sobre el Govern de Cañellas de l'any 1984, bé, ho podem fer, poder, ho podem fer, però, sincerament, són exercicis de prou focs d'artifici del que van fer nou anys.

Aquest diputat, l'any 2010, que és quan es va produir tot aquest procés de fusió, va presentar una iniciativa, diverses iniciatives, ho ha dit el Sr. Pericay, efectivament, vaig ser l'únic que va presentar iniciatives davant el que succeïa amb Sa Nostra. I és clar, a mi em fa gràcia ara que vengui la portaveu de MÉS per Mallorca, afiliada al PSM, i no se'n recordi del que vàrem dir, perquè ara ens diu: no podem mirar cap a una altra banda, quan es tracta simplement de fer història i aclarir fets. Però quan era el moment, quan era el moment que es podia evitar i es podien fer coses perquè no passassin determinades situacions, el PSM va mirar cap a una altra banda, vaja si va mirar cap a una altra banda! Sap què em va dir a mi el Sr. Alorda, portaveu del PSM? Que això no era res, era una aliança estratègica, que Sa Nostra continuava essent Sa Nostra, que de què anava jo que em preocupava tant sobre el futur de Sa Nostra, si només era una aliança estratègica de no-res?

Quina visió de futur, eh, impressionant! I ara diuen: no, no, no podem mirar cap a un altre costat. Era aleshores que vostès havien de mirar, aleshores vostès governaven, aleshores vostès tenien el Govern autonòmic per intentar que no passassin determinades coses o, com a mínim, per tutelar determinats processos. I vostès no varen fer res, se'n varen rentar les mans, ens varen votar en contra de la nostra proposició no de llei.

Aquesta és la qüestió, que en el moment, quan era el moment de construir, de construir futur, de dissenyar el que havia de passar, vostès no hi varen ser. I ara volen revisar, ara tenen molt d'interès per aclarir. Jo sí aclariré el que va passar: el que va passar és que el PSM se'n va rentar les mans de Sa Nostra, això és el que va passar!

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

I què va passar més, va passar el que deia el Sr. Jerez, un procés de reestructuració a nivell estatal. Quines caixes d'estalvi han quedat? Ho hem dit: Ontinyent i Pollença, això és el que ha quedat.

Què hi va haver una gestió negligent? No sé si negligent, és evident que totes les entitats, bancàries i caixes d'estalvi, es

varen apuntar a la febre del bloquet, tothom es va tirar al món immobiliari, això és un fet.

Volen que ho investiguem? Jo no necessit molta investigació, això és evident i tots ho saben, i això és el que va passar.

Què era una política equivocada per part de Sa Nostra i per part de totes les entitats financeres apuntar-se a la febre del bloquet? Amb perspectiva ho ha estat. Què hi havia un interès per part dels dos grans poderosos, BBVA i Santander, de minvar la diversitat d'entitats financeres? Evident, no descobrirem Amèrica, no importa fer una comissió per constatar això, tots ho sabem.

Per tant, l'altre dia vaig anar a un programa de televisió, amb alguns de vostès, i ens varen demanar sobre la comissió d'investigació d'Eivissa i tal, i em van dir: fes un titular -la Sra. Prohens també hi era-, i jo vaig fer un titular, i vaig dir: la utilització partidista de la transparència. I aquí s'utilitza tot el temps la transparència com a arma per desfer i desgastar el rival polític i nosaltres no ens volem apuntar a aquest joc, no té cap sentit.

Nosaltres el que volem és construir futur i per construir futur el que hem de fer és salvar del naufragi del patrimoni cultural que va acumular Sa Nostra i el que hem de fer és potenciar la caixa d'estalvis que tenim.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Patricia Font, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta, bon dia a tothom. Bé, la nostra intervenció serà molt breu, avanç que el nostre grup, MÉS per Menorca votarà a favor d'aquesta comissió no permanent d'investigació i ho fem perquè aquesta petició ja la fèrem la passada legislatura i el nostre interès no ha decaïgut, perquè mai no s'han donat les explicacions necessàries.

Ja varem dir a l'any 2014: hem de saber què ha passat amb Sa Nostra. I sí, és cert, que les males decisions inversores que es van prendre a Miami ja es troben judicialitzades, però queden aspectes sense resposta.

Quan Sa Nostra es va fusionar amb Caja Granada, Caja Murcia i Caixa Penedès, creant BMN, va quedar amb un 1,8% del capital, ja s'ha dit abans, mentre que el FROP en posseïx el 65%. Ara el FROP proposa una nova fusió amb Bankia, amb la qual cosa el tant per cent de l'antiga Sa Nostra encara es veurà més reduït. Bé, he dit fusió quan potser el terme més adequat és absorció, una vegada observats els actius de cada banc: Bankia, 203.500 milions d'euros, BMN, 40.600 milions d'euros.

I aquesta absorció pot desembocar, sens dubte, en una privatització, tal i com suggereixen Brussel·les i el Banc Central Europeu.

Altres comunitats ja han fet les seves comissions d'investigació sobre les caixes d'estalvi, de què tenim por aquí?

Per tant, per tots aquests motius reiteram el nostre suport a aquesta proposta de comissió d'investigació.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Bel Oliver, del Grup Parlamentari Socialista.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. Ciutadans du a debat avui la creació d'una comissió d'investigació no permanent sobre el procés de reestructuració bancària de Sa Nostra, no es crea una comissió d'investigació per establir la veritat formal d'un fet, com correspon a un òrgan jurisdiccional, ni per analitzar fets o situacions per al posterior coneixement dels òrgans judicials o governamentals; la veritat de la investigació parlamentària és una veritat política, que ha de tenir efectes polítics, s'ha de limitar a dilucidar responsabilitat política. I en el cas que ens ocupa, senyors diputats, les conseqüències polítiques en relació amb la reestructuració bancària de Sa Nostra no existeixen, no hi ha conseqüències polítiques tota vegada que no hi ha responsables polítics de cap dels fets reprovables que fins ara hem vist i que, per cert, ja n'hi ha de jutjats i sentenciats, no tots, però n'hi ha que sí.

Tampoc no hi ha responsabilitat política del Govern en l'exercici de les seves funcions. El procés de reestructuració de Sa Nostra no és de la competència del Govern ni d'aquest parlament i, per tant, l'operativitat i l'eficàcia d'aquesta comissió d'investigació és molt limitada, escassa, ja que està fora de la competència d'aquestes dues institucions. Ha intervengut aquest parlament o el Govern de les Illes Balears en la reestructuració que es pretén investigar? La resposta, diputats, és ben coneguda i és no. Podem afirmar, d'acord, Sr. Melià, és així, podem afirmar de forma clara i rotunda que el Govern, en el procés de reestructuració de Sa Nostra, no va tenir ni veu ni vot.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No la va tenir. La veritat és que, de fet, Sa Nostra, com la resta de caixes, feia temps que es trobava intervenguda pel Banc d'Espanya, almanco les seves actuacions estaven fiscalitzades. Les institucions que sí varen conduir al procés de reestructuració són d'àmbit estatal i internacional, les autoritats estatals que varen liderar aquest procés són el Banc d'Espanya, en coordinació amb el Ministeri d'Economia i Competitivitat, el FROP; les autoritats internacionals que hi varen intervenir i que encara ara hi intervenen són la Comissió Europea, el Banc Central Europeu, l'Autoritat Bancària Europea i el Fons Monetari Internacional, a més de consultores independents. De

tots, el Banc d'Espanya, per a bé o per a mal, és qui ha liderat aquest procés.

No hi ha dubte que una comissió d'investigació sobre aquest procés de reestructuració on els actors principals són estatals i europeus limita molt la seva eficàcia real. Han passat dos anys d'ençà que en aquesta cambra es va debatre sobre aquesta mateixa comissió d'investigació i en dos anys han passat moltes coses, fets i situacions que motiven que votarem que no.

I no hi ha res a amagar, tot és al jutjat, Sr. Pericay, Sra. Camargo, ja hi eren fa dos anys i encara n'hi ha que hi són, n'hi ha que han tengut sentència i encara n'hi ha que es troben pendants, el que hi havia està clar que encara hi és. I tota la documentació, tota, és a l'abast de qui té la competència per investigar. Avui mateix, avui, la Fiscalia Anticorrupció, el FROP i el Banc Mare Nostrum, des de diferents competències, investiguen i analitzen documentació de Sa Nostra i també de la seva reestructuració, ara que és pública, perquè el FROP en té el 60% i busques, ara mateix és una banca pública, objecta la transparència i objecta que tothom pugui veure com es troben els comptes.

Investigacions totes amb conseqüències, transparents, i ja n'hem vist algunes: sentències condemnatòries per als dirigents de Sa Nostra, per als responsables de la presa de decisions. Tant el FROP, com el Banc d'Espanya i el Banc Mare Nostrum investiguen els despropòsits que deia el Sr. Diéguez, que havien jivaritzat aquesta nostra, i posen en mans de la justícia les operacions de Sa Nostra que consideren irregulars, de forma totalment i absolutament transparent com a banc públic que ara ja hi és.

És evident que una comissió d'investigació en aquest parlament no pot anar més enllà que les investigacions d'aquestes institucions. I muntar una altra comissió d'investigació a l'estil de la que vàrem veure el divendres passat, el que fa és desprestigiar aquest parlament; nosaltres no col·laborarem a muntar un altre circ mediàtic en aquesta casa, ja els ho puc dir.

I no es confongui, Sr. Pericay,...

(Remor de veus)

... el PSIB i el BLOC no han estat gestors de Sa Nostra, ni de Colònia, el PSIB i el BLOC, a les legislatures que han governat, han exercit la tutela que la llei determina, que s'exercia des de la Direcció General de Política Financera de la Conselleria d'Hisenda, i això és tot; com ha de saber vostè, tutelar no vol dir que hagi gestionat res, ni molt manco ser responsable de les seves operacions. Qui han gestionat Sa Nostra tenen cara, nom i llinatges i alguns ja estan condemnats, Sr. Pericay.

El nostre grup lamenta la pèrdua de Sa Nostra i vol saber què ha passat i què és el que ha dut a aquesta desaparició, però per això estam atents a totes les investigacions que practiquen eficaçment tant el FROP com la justícia. I així, en aquests dos anys s'han aclarit molts dubtes.

És cert que abans aquí, abans d'aquest procés de reestructuració teníem dues caixes nostres, i ara només en tenim una, Colònia Caixa d'Estalvis de Pollença. Colònia ha tengut l'oportunitat aquests anys de reestructuració financera, d'entrar en processos de fusió o absorció amb altres entitats, però la seva voluntat de servei al ciutadà, amb paraules del Sr. Cifre, el seu director, ha estat determinant a l'hora de decidir continuar en solitari. També és cert que ha pogut continuar així perquè no ha tengut les necessitats financeres que l'hagin obligat a fer-ho, aquesta és la gran diferència amb Sa Nostra, perquè tots podem dir que no sabem què va passar, però si tots tenim interès i miram ho veurem: el que va passar és que Sa Nostra es va veure abocada, abocada, a un procés de reestructuració i no va tenir opció de triar, com sí va tenir Colònia. I el motiu foren les necessitats financeres, en gran part motivades per voler tenir una mida desmesurada i ser una cosa distinta del que era, afegit a una pèssima, mala, podem triar, gestió dels seus dirigents, com hem pogut veure.

Dos casos ben diferents el de Sa Nostra i el de Colònia, i com els deia, el nostre grup té interès a saber el que ha passat, a saber perquè ha acabat Sa Nostra diluïda, desapareguda, dins el Banc Mare Nostrum. Per això som a temps d'investigacions dels que han conduït aquest procés, especialment el FROP, qui vigila el procés de reestructuració de manera seriosa, transparent i rogorosa, el FROP és qui té la competència, el deure, els mitjans i la responsabilitat de fer-ho, i ho fa, no hi ha cap dubte que ho fa. Precisament, el president de la comissió gestora d'aquest organisme, el Sr. Huerta, va comparèixer, fa quinze dies, fa poquíssim, quinze dies, a la Comissió d'Economia i Competitivitat del Congrés dels Diputats i va tenir una compareixença molt esclaridora, no debades aquest organisme té com a missió la investigació i anàlisi de pràctiques de gestió presumptament irregulars de les entitats que han rebut doblers públics, com Sa Nostra. Els recoman a tots els que tenen tan d'interès llegir el que va dir aquest senyor a la Comissió d'Hisenda.

Diu el responsable del FROP, a la compareixença de dia 19, textualment: *"Este organismo ha centrado gran parte de su actividad tanto en el análisis y detección de las operaciones que pudieran ser susceptibles de un reproche penal como en el ejercicio de acciones procesales para la persecución de las conductas irregulares de los administradores y la reclamación de los daños y perjuicios causados."* Específicament, a més, a la pàgina 5 del número 31 d'aquest *Diari de Sessions*, explica que dia 30 de juliol de l'any 2015 va trametre a Fiscalia més operacions relacionades amb Sa Nostra.

La investigació, senyors diputats, que estan tots molt preocupats, continua, no ha acabat.

No veiem que una comissió d'investigació en aquest parlament, amb una manca de competència clara, pugui analitzar, investigar i detectar res més enllà del que fa aquest organisme.

També volem manifestar que no som partidaris de superposar una investigació parlamentària a una investigació judicial, un procés penal sempre és precedent.

Aquests són els fets i consideracions que fan que el nostre vot sigui contrari a la creació d'aquesta comissió d'investigació, que els resumiré amb cinc punts:

Primer. La gestió del que era Sa Nostra està judicialitzada, amb casos que avui continuen oberts en els jutjats, no com les autopistes d'Eivissa, Sr. Portaveu, que no hi estan, hi ha qüestions concretes però no està judicialitzat al nivell que hi està. També hi estava Son Espases i vostès ja va passar el que va passar.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Recentment hi ha hagut, a més, sentències amb condemnes, com és el cas Miami, on precisament queda clar qui eren els gestors, responsables de la gestió i de la presa de decisions dins Sa Nostra.

Segon. El procés de reestructuració està totalment vigilat i dirigit de forma transparent pel FROP i pel Banc d'Espanya, que és a qui correspon ara fer-ho, i ho fan, ho fan de forma activa i rigorosa pel que hem pogut veure.

Tercer. També el Banc Mare Nostrum, que té tota la documentació analitza i posa en mans de la justícia aquelles operacions i inversions de Sa Nostra que consideren lesives per a l'entitat i presumptament delictives.

Quart. No hi ha res que el PSIB vulgui amagar, tot és als jutjats, ja hi era quan el Sr. Diéguez va votar que sí, i hi és avui també. Els responsables de la gestió de Sa Nostra es troben, a més, identificats i en alguns casos condemnats, i la investigació continua, els jutjats i el FROP.

Cinquè. No s'ha hagut de lamentar en aquests anys, afortunadament, perjudicis per als que eren clients de Sa Nostra, com sí ha passat amb altres entitats, qüestió que també ens fa reconsiderar aquesta votació.

Sisè. Tot i la manca de competència, no tenim coneixement de nous casos o fets que facin necessària la creació de la comissió d'investigació, i si tenguéssim casos o indicis nous som partidaris de posar-ho directament en mans de la justícia, així ho fèrem amb el cas Rocamar i amb el Cas Nòos, per a només dir dos exemples.

Setè. La tutela del Govern dins la caixa en cap cas es manifestava amb capacitat per fer, desfer o decidir, i així s'ha vist clarament amb el cas Miami, els responsables són els directius, concretament en aquest cas el director general i el conseller delegat. Cap dels polítics que foren nomenats pels diferents governs no han estat objecte de reprovaçió i molt manco de sentència condemnatòria.

Per tot això, votarem que no a aquesta comissió d'investigació.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Xavier Pericay, del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Melià, l'any 1910 no és l'any 1492 ni el 1984, i un dels principis per poder conèixer el futur és saber què ha passat en el passat i per tant aquest és un motiu per demanar la creació d'aquesta comissió d'investigació.

Sr. Jerez, em diu, m'ha sonat la seva explicació, em diu que està judicialitzat, i també ho ha dit la portaveu socialista, evidentment és una part i la part que realment nosaltres demanam no hi està judicialitzada. Per tant, tampoc no em sembla que sigui un motiu.

I respecte de la resta de caixes, les que han afrontat o varen afrontar bé això, bé, miri, tanta sort han tengut d'haver tengut uns bons gestors, m'imagin, no? Però, és clar, *mal de muchos, consuelo de tontos*.

Sra. Oliver, ha dit una cosa vostè que és un poc greu, i em perdonarà que ho digui així, ha dit que la veritat és una veritat política, no? Miri, només hi ha una veritat en aquest món, és allò del Mairena: *la verdad es la verdad, la diga Agamenón o su porquero*; és a dir, o ha passat una cosa o no ha passat, les coses són així. I la gent que, per exemple, es dedica al periodisme això ho sap molt bé, les coses passen o no passen, no passen políticament o deixen de passar políticament.

I quan s'ha referit abans, jo no he dit que els polítics fossin responsables de la gestió, eren responsables de tutelar aquesta gestió, això és el que he dit -ho dic per sí... com que m'ha dit... no, no ho he dit ni evidentment no ho puc dir-, però aquesta tutela és una tutela mal exercida. En aquesta caixa hi havia una assemblea general que votava i hi havia un consell d'administració que votava, i allà hi havia representats els polítics. Per tant, els polítics són corresponsables del que han votat i les coses són així; no podem ara dir: hi havia uns gestors; és clar que els gestors han estat, en gran part, la causa, però el que realment aquí volem saber, com a mínim nosaltres, és perquè les coses han passat; perquè tothom pot dir: l'especulació immobiliària, sí, molt bé; la crisi, molt bé; però sapiguem exactament quins han estat els fets.

Això veig que no els importa en absolut.

Abans de res volia agrair, perdó, tant a Podem, com a MÉS per Mallorca i a MÉS per Menorca, evidentment, el seu suport.

I el que jo lament és que avui crec que és la primera vegada, com a mínim des que jo som diputat, que en aquesta cambra, en un assumpte transcendent, tant el Partit Popular com el Partit Socialista han arribat a un acord, això em sembla altament significatiu i, per tant, vull remarcar-ho en aquesta darrera intervenció meva; un acord que és un acord per impedir que se sàpiga què ha passat, que se sàpiga la veritat sobre el que ha passat a Sa Nostra, és, els ho diré, un admirable exercici de

transparència, i els ho dic al Partit Popular i al Partit Socialista, que diuen que això no té res a veure amb la transparència.

Aquest és un acord per blindar el passat, si ho prefereixen, per enterrar-lo mal enterrat, abans m'he referit a la necessitat d'enterrar aquest tema, d'enterrar-lo bé, com s'enterren, vostès ho saben perfectament, altres coses les quals, si estan mal enterrades, resulta que, desgraciadament, tothom té ganes de tornar-hi. Per tant, una manera de no tornar-li és enterrar-les bé.

Jo no sé què hi ha en tota aquesta història de Sa Nostra que no volen que se sàpiga, no sé realment què els fa por, no sé si és qualque tracte de favor, qualque il·legalitat, qualque cosa que, efectivament, els afecta directament, però em permetran que digui que tot fa pensar que sí que efectivament és això, perquè, si no, no hi ha altra explicació possible.

Si aquí, pensin un poc amb els ciutadans, si aquí no els donam resposta, em volen dir on han d'acudir aquests ciutadans de Balears que en un percentatge altíssim, els ho record, eren impositors d'aquesta caixa, per saber què ha passat? On han d'acudir? Perquè realment dir: als tribunals aniran resolent, bé, això són casos concrets, però això no explica en absolut el que demanem aquí, això explica determinades operacions puntuals. Per tant, no confonguem les coses, el que aquí proposam, el que proposa Ciutadans és una altra cosa, és un altre exercici de transparència, per cercar realment un relat dels fets, per cercar realment la veritat.

I ja per acabar, jo no sé on serem, ni crec que vostès ho sàpiguen, tots plegats d'aquí dos anys i mig, supòs que alguns serem aquí, d'altres no hi serem, jo mateix no sé on seré, però sí que estic convençut que Ciutadans serà aquí, amb un nombre més o manco important de presència en aquest parlament, i si Ciutadans és aquí i dels seus vots depèn la formació d'un nou govern, el que sí els dic ara, i això ho mantendré, és que aquest nou govern haurà d'acceptar la creació de la comissió d'una investigació de Sa Nostra.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, procedim a la votació. Votam.

Vots a favor, 18; vots en contra, 33; abstencions, 3.

Queda rebutjada la proposta de creació d'una comissió no permanent d'investigació sobre el procés de reestructuració bancària de la Caixa d'Estalvis de Balears Sa Nostra.

V. Debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 11960/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de modificació de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears.

Finalment, passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la Proposició de Llei RGE núm. 11960/16, presentada pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, de modificació

de la Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats a les Illes Balears.

Té la paraula el Sr. Josep Melià, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Bé, aquesta proposició de Llei té el seu origen a una anterior proposició no de Llei que va presentar el nostre grup parlamentari fa més d'un any en relació amb aquesta matèria que ens ocupa i que va anar a la comissió corresponent, a la comissió parlamentària on es feia un resum del contingut que avui té la proposició de Llei, ja que en aquella proposició no de Llei, que va ser aprovada per la comissió, es demanava al Govern balear que redactàs una modificació de la Llei d'activitats, de la Llei 7/2013, per introduir alguns canvis legislatius que ens semblaven importants.

Molt breument, perquè tampoc no em vull allargar molt, intentaré resumir les qüestions que es modifiquen algunes de les quals prou tècniques en quatre apartats fonamentals.

Un primer apartat és la millora en les tramitacions. Entenem que hi ha alguns aspectes de la Llei del 2013, d'activitats, que han creat problemes als ajuntaments a l'hora de fer les tramitacions i fer els procediments administratius corresponents, una d'aquestes qüestions és el tema del projecte integrat, una de les novetats del 2013 va ser que la construcció i posada en marxa d'una nova activitat s'havia de tramitar d'una manera conjunta la part d'obres amb la part, diguem-ho així, d'enginyeria d'activitats. Aquest projecte integrat nosaltres no el discutim, ens sembla una idea correcta, però no va quedar aclarit a la llei si a nivell de reflectir les obres a realitzar i a autoritzar, aquestes obres havien d'anar amb projecte bàsic o amb projecte d'execució.

Això ha generat que hi hagi ajuntaments que consideren que fa falta projecte bàsic i d'execució i ajuntaments que consideren que consideren que n'hi ha prou amb projecte bàsic, això és el que passa a la realitat, la qual cosa ja denota que molt bé la llei no deu funcionar en aquest aspecte quan hi ha ajuntaments que fan una cosa, ajuntaments fan negre i ajuntaments fan blanc.

Nosaltres entenem que el que cal és que es pugui autoritzar un projecte bàsic, per què? Perquè moltes d'aquestes activitats van a finançament, necessiten un finançament d'una entitat bancària o d'una caixa d'estalvis. Per tant, els demanen per a aquest finançament d'obtenir la llicència, que és el títol, diguem, que garanteix d'una manera més ferma la realització de la inversió i la possibilitat que aquesta inversió vagi endavant. És clar, si els demanam que sigui a nivell de projecte d'execució, el que fem és incrementar els costos, els costos d'honoraris d'arquitectes, i una definició, per ventura, d'un projecte que després no anirà endavant, per una qüestió, com deia, de finançament. Per tant, entenem que així com funcionen les obres en règim ordinari, que és que es pot obtenir la llicència amb un projecte bàsic, també a nivell d'activitats seria adient que es pogués obtenir la llicència amb projecte bàsic, evidentment, no importa dir-ho, però perquè quedi clar, sempre

preceptivament s'haurà de presentar el projecte d'execució per iniciar les obres, això no ho posam en dubte, sinó a nivell de poder fer un primer títol administratiu a través del qual, entre d'altres coses, es pugui obtenir finançament per realitzar la inversió.

Això és una petita millora que entenem que s'hauria d'introduir a la tramitació, això seria una primera part d'aquesta proposició de llei.

Una segona part està referida al règim sancionador, a la reacció administrativa davant l'incompliment dels preceptes de la llei. En aquest aspecte, introduïm bàsicament tres canvis que ens semblen importants: a Espanya i a Balears, d'ençà dels anys seixanta, que es va fer la primera normativa en aquesta matèria, sempre el règim sancionador havia girat envoltant del batle, el batle era l'òrgan competent per dur a terme aquesta sanció i aquest control dels incompliments.

Això la Llei del 2013 ho va canviar un poc, per què? Perquè l'ordre de paràlització i l'inici de l'expedient ho va deixar en mans de la policia local; policia local que, de vegades, en aquesta cambra s'ha debatut sobre la seva situació, per exemple, la situació dels interins, tots sabem que hi ha un alt grau d'interins i els interins hi ha sentències que diuen que no són funcionaris públics i no tenen l'autoritat i per tant no poden fer un acte amb unes conseqüències jurídiques, per exemple. Per tant, nosaltres, que no discutim que el règim aquest de la policia local, introduït el 2013, pugui ser positiu, però és evident que en determinats casos no funciona, o perquè són interins o perquè no es fa la notificació així com pertoca. I el que proposam és que, en cas que la policia local, per les raons que siguin, no hagi pogut fer aquesta feina, per paràlitzar una activitat sense títol administratiu habilitant per funcionar, ho pugui fer el batle, que és el que passava sempre, que hi hagi una doble via de reacció: la via de la Llei del 2013, que és la policia local, i la via del batle, que era la tradicional. Nosaltres pensam que això no crea cap problema, el contrari, dona més capacitat d'acció als ajuntaments.

Segona qüestió en aquest capítol, el tema del règim sancionador. El 2013 es varen reduir de manera dràstica les quanties de les sancions a imposar, d'una manera massa dràstica, per què? Perquè arriba un moment que quan la quantia de la multa és tan petita surt més barat incomplir la llei que no aconseguir-la, i això és el que de cap manera nosaltres no podem assumir. Per tant, nosaltres proposam que les quanties de les sancions puguin, no tant com estaven el 2006, que en 2006 eren molt més altes, a la Llei del 2006, però que pugin en relació amb la Llei del 2013.

I tercera qüestió, dins els expedients sancionadors l'adopció de mesures cautelars està prevista a la llei, però, davant una activitat que no té títol habilitant administratiu pensam que també s'ha de preveure que es pugui la paràlització, sense cap més requisit, sense haver de provar per part de l'administració que s'afecta la tranquil·litat, el medi ambient, la protecció de les persones; entenem que un senyor que no ha fet cap tràmit i que ha incomplert d'una manera flagrant la llei i la necessitat de presentar una documentació a l'ajuntament, aquest senyor, el que ha de poder fer l'ajuntament és reaccionar d'una manera clara i contundent, i no exigir els requisits suplementaris a

l'ajuntament per fer complir la llei, que és el que actualment passa amb la regulació del 2013.

Tercer capítol, activitats no permanents menors. Hi ha multitud d'associacions de veïnats, associacions sense ànim de lucre que organitzen activitats puntuals, no permanents, a espais públics, fins i tot a espais privats, però a espais públics, on la llei actual els demana tal quantitat de paperassa que desincentiva la realització de la seva activitat. I nosaltres proposam que això s'agiliti i es faci més fàcil, més simple.

Vull dir que som a un debat de presa en consideració, vol dir que no tot el que nosaltres proposam per ventura sigui correcte, per ventura s'han de replantejar determinades coses, però, en general, la idea, que és l'important en aquest tràmit de presa en consideració, la idea és fer més senzilla la tramitació d'aquestes activitats no permanents menors, vull subratllar això de menors perquè menors ja vol dir que tenen molt poca incidència sobre el risc de persones, d'evacuacions, etc.

I quart, un tema complicat tècnicament, que és el tema de les exempcions i de les activitats exemptes.

Sobre les activitats exemptes. És clar, el legislador va fent modificacions de lleis i va aprovant noves, però normalment no es presta atenció als règims transitoris que aquests canvis produeixen, i posaré un exemple: agroturismes. L'agroturisme, a la Llei del 2013 era un activitat exempta, vol dir que un senyor podia obrir un agroturisme i no li era exigible obtenir un títol administratiu habilitant d'activitats. Per què? Perquè la Llei del 2013 deia que quan no estaven subjectes a impacte ambiental eren activitats exemptes, aquestes que estaven relacionats amb usos agraris, complementaris de l'activitat agrària, com és el cas de l'agroturisme.

Bé, aquest parlament va aprovar una Llei d'impacte ambiental que subjecta a impacte ambiental els agroturismes, per tant han deixat de ser una activitat exempta. I la pregunta que es fa l'operador jurídic és què passa amb aquells agroturismes que s'han obert durant el període on no els era exigible el títol administratiu habilitant. Els és exigible ara, sí o no? Amb quina normativa, la del moment en què varen obrir, amb l'actual?

Diguem que la llei *no sabe, no contesta*, la qual cosa no pot ser, per a nosaltres això crea una inseguretat jurídica i per tant nosaltres pensam que això s'ha de regular i hi ha d'haver un règim transitori. I a les activitats exemptes jo he posat un exemple, però n'hi ha d'altres, a les activitats exemptes que a un moment determinat no els era exigible quan es varen posar en marxa un títol administratiu habilitant, després es fa un canvi legislatiu i resulta que passen a ser activitats subjectes, a aquestes activitats els hem de dir als seus promotors què passa. I per això proposam que no faci falta obtenir un títol administratiu habilitant per al procediment ordinari, però que faci falta presentar una documentació perquè l'ajuntament sàpiga l'estat actual d'aquell negoci, d'aquella activitat.

Ens sembla una regulació. Volem plantejar el problema, per ventura si aquesta... torn al mateix de què és el tràmit de presa en consideració, si aquesta no és la millor solució i se'ns ocorre una solució un poc millor o canviar un poc la documentació

que s'ha de presentar, evidentment en podem parlar, però crec que val la pena plantejar el problema i intentar trobar alguna via de solució a aquest problema, que existeix i que és innegable. Això en relació a les activitats exemptes.

Exempcions, que sembla que és el mateix, però no és exactament el mateix, bé, sobretot exempcions d'establiments turístics, això té una regulació complicadíssima perquè hi ha hagut quatre lleis que han incidit sobre la matèria, perquè a l'any 1997, a través d'aquesta via que es feia servir aleshores, de les lleis d'acompanyament dels pressuposts, es va fer una norma que deia que els establiments turístics oberts estaven exempts d'obtenir les llicències d'activitat, això deia a l'any 1997.

Molt bé, a l'any 2006 arriba una llei del Partit Popular, inspirada pel Sr. Rodríguez, i deroga aquest article, però tampoc no va crear cap règim transitori, per tant no se sap... se suposa que si el deroga té uns efectes, perquè si arribam a la conclusió que la derogació no té cap efecte, això, des d'un punt de vista normatiu, romp tots els esquemes possibles. Per tant, què passa, que a partir del 2006 tornen estar subjectes les que abans estaven exemptes? No se sap, no hi ha règim transitori.

El 2010, Govern Antich, es fa una norma, es diu: estan exemptes, però han de presentar una documentació per estar exemptes.

A l'any 2012, es fa una Llei de turisme i es diu el mateix: estan exemptes, però han de presentar una documentació.

I arriba la Llei del 2013 i diu: les activitats exemptes, tal, tal, tal, però no diu quines són les activitats exemptes, quins són els establiments turístics exempts. Perquè hi ha dues possibilitats: els del 1997, que són tots, o els del 2010 i el 2012, que són els que hagin presentat la documentació. *No sabe, no contesta*, la llei no ho aclareix.

Podem tenir... tots podem tenir la nostra opinió, però el que cal és no tenir tantes opinions i tantes interpretacions, sinó que la llei sigui clara en el règim transitori. Per això nosaltres volem que aquesta llei reflecteixi amb claredat quins són els establiments exempts i quines obligacions tenen de presentar documentació, i així acabar amb aquesta inseguretat jurídica.

Ja sé que és un tema farragós, em sap greu si no he estat prou clar, no és un tema divertit, no és un tema que doni per fer molts d'acudits, però crec que és un tema important i que afecta moltíssima gent que fa inversions, que fa negocis, que té una activitat en marxa i que els hem d'intentar donar solucions.

Moltíssimes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Ara correspon demanar als portaveus dels diferents grups parlamentaris si volen intervenir en el torn a favor o en el torn en contra d'aquest debat.

Molt bé, doncs torn d'intervenció dels grups a favor de la proposició de llei, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Tadeo, per un temps de quinze minuts.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament, és un tema farragós, poc polític en comparació amb altres temes que venen a aquesta cambra, però no deixa de ser per açò un tema important, jo crec que és el que hem de pensar en aquest sentit, i més quan hi va haver, com molt bé vostè deia, una PNL a comissió on es va tractar aquest i es demanar al Govern les modificacions necessàries per intentar posar un poc de llum en aquesta llei, una llei que, com vostè també diu a la seva exposició de motius, o un tema concret, el tema del règim jurídic d'instal·lacions, etc., que ha tengut diferents canvis normatius i de vegades, doncs els mateixos canvis normatius tenen la seva complexitat.

Però nosaltres, el nostre posicionament és a favor de la presa en consideració, perquè creiem que tot el que sigui millorar aquesta llei creiem que és bo. Per una banda, pel tema, com molt bé vostè ha exposat aquí, el tema de l'eficiència administrativa, i també de la seguretat jurídica.

I és cert que hi ha un problema que tenen jo crec que quasi tots aquells que hagin tengut o hagin fet activitats sense ànim de lucre o hagin estat a una institució governant o gestionant, sap la problemàtica que tenen aquestes entitats a l'hora de voler organitzar qualsevol tipus d'esdeveniment no, però segons quins tipus d'esdeveniments, siguin culturals, siguin esportius, etc., el farragós que és i que moltes vegades aquestes entitats sense ànim de lucre doncs no tenen els mitjans necessaris per fer-hi front.

A partir, a nosaltres els dubtes que se'ns obren en aquest sentit crec que vostè un poc també ho ha dit, i a més abans d'aquest punt havia fet un poc la mateixa consideració, que són els dubtes que a nosaltres ens crea, que per això hi haurà, en tot cas, el debat posterior, i és on, com vostè molt bé ha dit, s'ha d'anar a solucionar aquests temes concrets, que és el tema de la seguretat jurídica, que no qualsevol esdeveniment es pugui fer, diguem, de qualsevol manera. Si ara al·lega, al·legam que ben igual es fan perquè és molt farragós i ben igual es fa sense haver fet els tràmits, doncs mal fet també, vull dir, no pot ser l'excusa; jo crec que hem de posar les eines necessàries com a administració i que la llei sigui suficientment clara, en els quatre o cinc punts que vostè ha comentat, perquè es puguin realitzar tot aquest tipus d'esdeveniments.

A partir d'aquí crec que el bàsic és que el projecte bàsic o el projecte d'execució, es faci com es faci, hi ha d'haver unes garanties mínimes a qualsevol esdeveniment que es dugui a terme per tal que hi hagi una seguretat total i absoluta per als mateixos participants que van a aquell esdeveniment.

I per altra banda, quan entrem a altres temes, com vostè també ha comentat, doncs més tècnics, algun fins i tot que entra dins un tema tal vegada jurídic o el tema de les sancions, pròpiament, nosaltres creiem que les sancions que figuren aquí, i tal vegada ho tenim per veure també, ho volem acabar

d'analitzar, tal vegada són també excessives, perquè de vegades la dificultat que pot dur posar unes sancions excessives, amb les dificultats que té tota aquesta tramitació, doncs també crec que hem d'anar alerta en aquest sentit.

Però ho torn repetir, nosaltres, bàsicament, i no em vull estendre més, perquè crec que és el debat posterior a la presa a consideració, votarem a favor que es pugui tenir en compte o que es pugui debatre en aquest parlament aquesta modificació de llei, perquè així es va ja tractar a una proposició no de llei a la comissió parlamentària corresponent. I pensam que tot allò que sigui millorar la llei en aquest sentit és bo, i sobretot per a aquestes entitats que tenen, generalment, pocs recursos i dificultats per tirar endavant determinats projectes que al final se'n beneficien entitats sense ànim de lucre i se'n sol beneficiar la societat en sí.

Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tadeo. Correspon ara al Grup Mixt, Ciudadanos, la Sra. Olga Ballester, per un temps de quinze minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidente, señoras y señores diputados. Desde Ciudadanos daremos nuestro apoyo a esta propuesta de modificación de la Ley 7/2013, de régimen jurídico de actividades de las Islas Baleares.

Esta proposición se centra en la modificación de unos pocos puntos, unos aspectos muy concretos, que desde Ciudadanos nos parecen razonables y creemos que, efectivamente, mejorarán la legislación de 2013, tanto de cara al ciudadano como de cara a la administración, aspectos concretos como es dar seguridad jurídica a actividades iniciadas antes de la aprobación de la ley, o bien simplificar y agilizar los trámites para la obtención de la licencia a determinadas actividades, así como reducir costes a las empresas y a la administración.

Creemos que el poder legislativo tiene que ser ágil y estar informado, con el fin de subsanar los problemas administrativos que le surgen al ciudadano para el cumplimiento de la legalidad, problemas nuevos o que no se han tenido en cuenta en la elaboración de la norma, sólo de esta manera se garantiza la aceptación social de la ley y, en consecuencia, su cumplimiento real y efectivo.

La legislación sobre el régimen jurídico de actividades ha ido sufriendo muchas modificaciones a lo largo del tiempo, así, esta Ley de 2013 derogó a la Ley de 2006 que, de hecho, se encontraba en una situación de provisionalidad, desde las modificaciones que se realizaron por la Ley de 2010 y por el Decreto Ley de 2012. Son continuas modificaciones para ir adaptando la normativa a una economía y actividades en continuo cambio y a una percepción de la sociedad cada vez más concienciada sobre la importancia de las condiciones de seguridad de las personas, la salubridad, el desarrollo

sostenible y preservación del medio ambiente, así como la eficiencia de la administración, la reducción de la burocracia y la proporcionalidad de la norma con el objetivo que se pretende.

Por todo lo expuesto, Ciudadanos apoyará esta iniciativa de modificación de la Ley de actividades actualmente en vigor en los aspectos concretos propuestos y que ya debatiremos en ponencia y seguramente presentaremos enmiendas.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Correspon ara iniciar les intervencions dels grups parlamentaris en torn en contra de la proposició de llei. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Jarabo, per un temps de quinze minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres també serem molt breu, perquè, com ja ha comentat el Sr. Melià, ja s'havia debatut mitjançant una proposició no de llei, amb la qual cosa tampoc no ens hauríem d'allargar en excés.

Consideram que la proposta de llei té un punt interessant, perquè sí posa l'accent en una sèrie de mancances d'una legislació un tant descoordinada, amb mancances que sí consideram que és necessari treballar, modificar i desenvolupar d'una altra manera. Ara, sí que entenem també que hi ha una certa, no sé si dir improvisació, quant a la proposta, vostè fins i tot ho ha comentat a qualque moment, que tot era modificable, que és vera que hi havia qüestions que simplement estaven exposades però que era possible desenvolupar d'altres maneres.

Evidentment, és una proposició massa tècnica, evidentment també, com per saber quines serien les alternatives que hi hauria d'haver i crec que s'ha de treballar i s'ha de veure molt més i potser d'una altra manera.

Per anar per punts, simplement, quant als punts 2, 5, 6 i 12, que són els problemes que tenen els tècnics per autoritzar, mitjançant l'organització d'entitats, activitats que vostè consideraria o que afegiria que es poguessin considerar com a activitats no menors, no acabam d'entendre el sentit d'introduir aquesta nova activitat. Entenem que hi hauria una diferència quant als requisits per a activitat que, per exemple en el cas de la seguretat de les persones, doncs aquesta diferència de requisits consideram que si la perillositat d'un esdeveniment és la que és, independentment de qui l'organitzi, doncs evidentment crec que aquesta ha de ser la nostra preocupació i no tant com es defineix l'activitat. Per tant, doncs aquest requisit de perillositat pensam que no ha de dependre del tipus d'activitat.

Quant al projecte integrat que comentàvem, bé, pensam que tampoc no acaba de ser clar, hi ha un punt de confusió també aquí, hi ha diferents àmbits competencials que es troben un tant mesclats, el plànol urbanístic, el plànol d'activitats, i d'aquí també que ens costa entendre un poc com hauríem de modificar aquesta idea; és a dir que es prioritzi el control del projecte ja

executat sobre la prioritització, sobre el control del projecte ja executat, en fi, és un poc caòtic, ens ha costat arribar a entendre realment això, i després li demanaré qualque explicació més en detall.

Quant a la regularització d'activitats, el que més ens ha cridat l'atenció ha estat el punt 11. Entenem que és una espècie d'amnistia, abans ho comentaven allà defora, vostès com que juguen amb el temps, no?, perquè es pugui presentar ara, a l'actualitat, documentació de l'actualitat com si estiguéssim en el passat, no ho sé, juguen un poc amb *Back to the future* a *Regreso al futuro*, com si fossin Michael J. Fox allà, no ho sé, em costa també acceptar aquesta possibilitat.

Quant a les sancions, pel que hem pogut parlar també, podríem considerar que ara mateix són baixes, que no són suficients, per tant podríem fins i tot estar d'acord que han d'augmentar, sense que tampoc no fossin desmesurades. Però de totes maneres, li deman directament, no sé si hi ha una espècie d'intenció quant que si es rebaixen els criteris, si som més laxes a l'hora de permetre segons quines activitats, bé, doncs això suposa l'augment de les sancions. No sé si hi ha qualque relació entre una cosa i l'altra.

I crec que és tot, necessitaríem com a més aclariments, i crec que sí, que això sí, que és encertat el diagnòstic, crec que no acaben de ser encertades les solucions, però, en ser una qüestió tan tècnica, insistesc, crec que s'ha d'aprofundir molt més en aquests temes i consider que també el Govern ha de proposar de qualque manera quines serien les alternatives a aquesta modificació, que sí que la veiem necessària.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Antoni Reus, per un temps de quinze minuts.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, Sr. President. Bé, fa tres anys, pràcticament, crec que era 5 de novembre del 2013, pel que he vist en el *Diari de Sessions*, per tant fa tres anys que es va aprovar l'actual Llei d'activitats; és una llei que podríem dir que es va aprovar amb un cert consens, que això ja és molt, és dir molt perquè en el context que es va viure la darrera legislatura, dir que hi va haver cert consens ja és com a un excés, perquè va ser una legislatura on va sobrar molta imposició i si una cosa va mancar va ser consens. De totes maneres és una llei eminentment tècnica i que venia derivada també, sobretot, de les directives europees que imposen la simplificació administrativa i la famosa declaració responsable.

Dins aquests tres anys d'aplicació és evident que poden haver sortit problemes d'aplicació de la mateixa, és cert. El Sr. Melià ha esmentat bàsicament els punts que proposa la seva proposició, alguns sí que formaven part d'aquella proposició no de llei que es va aprovar en el Parlament i alguns no. I jo em centraré en aquests que no, perquè sobretot són els punts que no compartim.

Per una banda, i el Sr. Jarabo ja hi ha fet esment, el tema de la realització d'activitats no permanents per part d'entitats sense ànim de lucre. La proposta d'El Pi, bàsicament, dins aquesta proposició de llei, és introduir un nou tipus de definició d'activitat no permanent menor, que seria la d'altres activitats no permanents menors, que a nosaltres ens sembla que, des d'un punt de vista tècnic, no semblaria correcte que els requisits d'una activitat es basin, si aquesta té finalitat o no lucrativa, en si l'organitzador és un tipus d'entitat o no, quan els requisits tècnics d'una activitat han d'estar només basats, per dir-ho de qualque manera, en la perillositat, entre cometes, de l'activitat, en les normes de seguretat necessàries. Altra cosa seria que les normes, els requisits de la documentació de les activitats no permanents menors es poguessin revisar, però introduir una diferenciació basada en qui realitza l'activitat no ens sembla correcte.

L'interès general d'una activitat, aquell que sigui realitzada per una entitat sense ànim de lucre i amb una finalitat concreta, no vull dir que no tenguí la seva importància, la té i pot motivar la col·laboració de l'administració amb aquesta, però no una rebaixa d'uns requisits que han de ser estrictament tècnics. I si aquests requisits, com deia, estrictament tècnics es consideren excessius, ho seran igualment tant si l'activitat té ànim de lucre o no.

D'altra banda, al marge del tema de les activitats turístiques de l'any 1998, sí que hi ha una nova disposició, que en aquesta es fa una redacció diferent, que és una disposició transitòria que ja existeix, l'article 11 introdueix una nova disposició transitòria per a la legalització d'activitats sense llicència, en aquest cas però crec que és una proposta prou innovadora, no des del punt de vista de fer exempcions, etc., que evidentment n'hi ha hagudes, però jo desconec fórmules similars. Es tracta d'un procediment excepcional, on les activitats que s'iniciassin a un moment on acomplissin la normativa d'aquell moment, puguin presentar els papers com si s'haguessin donat d'alta en aquell moment; fins aquí relativament normal, però la innovació és que no fa falta que demostris res, no fa falta que es va iniciar a un moment determinat i que compleix la normativa, n'hi ha prou que ho digui i ja a qualcú si el molesta haurà de demostrar el contrari.

Vull dir que nosaltres entenem que s'ha de fomentar la declaració responsable, que s'han de donar facilitats, i la llei, en essència, va en aquest sentit, i la declaració responsable funciona perquè l'administració sempre pot comprovar en qualsevol moment el compliment, que allò que diu la declaració responsable és cert. Aquí ens trobaríem amb un cas que allò que diu la declaració és difícilment comprovable i per tant pràcticament es pot dir el que vulguin perquè ha d'existir... la càrrega de la prova en aquest cas, crec que la inversió de la càrrega de la prova dins un procés excepcional de regularització crec que no és acceptable, quan la declaració responsable crec que s'ha de poder emprar quan es pot tractar de coses que són comprovables i no en aquest cas que poden venir de (...)

En definitiva, nosaltres no votarem a favor de la proposició perquè no estam d'acord amb aquestes propostes que du, i no vull dir amb això que no creguem que no es pugui millorar la Llei d'activitats i que no hi hagi coses millorables. Però també,

i s'ha dit reiterades vegades per part de tots els grups, tant a favor com en contra, aquesta llei és una llei eminentment tècnica, i amb això no vull dir que la responsabilitat d'aprovar-la no sigui nostra, que evidentment és nostra, però si s'ha de fer un procés de reflexió de modificar aquesta llei, crec que hauria de sortir d'un altre àmbit, hauria de sortir, evidentment, de... existeix en els tècnics municipals, existeix en els tècnics del consell, existeix la Junta d'Activitats que depèn de la Conselleria d'Hisenda -una Junta d'Activitats, per cert, que dóna resposta a moltes de les qüestions que ha plantejat, quan hi ha dubtes d'interpretació de la llei, aquests dubtes existeix la Junta d'Activitats que també fa interpretacions de la llei i també dóna una sortida a aquells dubtes que apareixen-, i nosaltres creiem que és millor que primer hi hagués una reflexió dins aquests àmbits, sobre quins problemes s'han trobat dins els ajuntaments, de fet és una de les previsions de la mateixa llei, que la llei preveu que quan els ajuntaments detectin problemes determinats es puguin traslladar a l'administració autonòmica, i creiem que és millor que primer hi hagi aquesta anàlisi abans d'iniciar una tramitació d'aquest tipus.

Per això, votarem en contra de la proposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Sr. Melià, la veritat és que tenim motius, tendríem motius per votar a favor d'aquesta iniciativa, i també en tenim per no estar-hi d'acord i per no acceptar iniciar la tramitació avui, i a mi m'agradaria exposar-los.

És cert que és una llei molt tècnica, però, bé, crec que són motius prou importants perquè s'arribi un poc més al detall i puguem explicar per què del sí i per què del no.

Per exemple, veuríem, perquè jo crec que també s'han dit molts dels nos, però també crec que també és important de dir aportacions que es fan, per exemple, veuríem positiu aquell article, és el 3 de la proposta d'El Pi, on es demana introduir un article per actualitzar les activitats que hagin estat objecte de modificacions no substancials. En concret inclou un punt, el punt 4, on descriu les modificacions no substancials, hauran de ser comunicades a l'òrgans competent, etc., creiem que en aquest sentit es millora el text, ja que aclareix que s'ha de fer amb les modificacions fetes que no siguin substancials, tot i que creiem que valdria la pena, no obstant, recordar l'article proposat, quines són les modificacions no substancials i fer referència que són les que no siguin incloses en el punt 2.

També veuríem..., creiem que és una aportació interessant la modificació de l'article 90 respecte de la suspensió cautelar d'una activitat en cas que no s'hagi entregat l'acta d'inspecció. Es proposa en aquest sentit, per part d'El Pi, afegir un punt, el punt 10, que dóna opcions a l'administració a actuar en cas d'anomalies importants i en el cas d'una omissió de responsabilitats per part del promotor.

També es proposa, no ho veiem malament, la modificació de les causes per adoptar mesures provisionals en fase d'instrucció d'un procediment sancionador, bé, en aquest sentit ens aporta un punt nou, el punt e), i em sembla bé la proposta ja que introdueix açò un punt que no estava almanco implícitament inclòs en els supòsits.

O, per exemple, també, la modificació de les quanties a què feia referència el Sr. Melià, de les sancions, incorporant a l'article 107 de la llei, a través de la proposta de l'article 9, doncs una proposta d'augmentar la quantia segons la proposta que es fa.

I també em deixava una altra aportació que es fa, que consideram correcta, que és la modificació del punt 6 del títol primer, annex 1, referent a l'emissió de renous d'aparells de ràdio autonòmics. La proposta consisteix en una supressió d'un paràgraf que deia que no s'ha de tenir en compte en la previsió l'emissió de renous que puguin produir els aparells d'àudio autònoms, com televisors o similars, quan crec que tots estam d'acord que la proposta..., que s'entén que s'han de tenir en compte totes les possibles causes d'emissió de renous per classificar i no fer aquesta exclusió.

Però en canvi, com deia, tenim aspectes que consideram de pes, de molt de pes, amb els quals no compartim; un d'ells ja s'ha esmentat, però crec que és inevitable tornar-hi a fer referència, i és la proposta de les modificacions que van dirigides a crear una diferenciació per a les autoritzacions de les activitats no permanents menors, distingint així no l'activitat en si mateixa sinó qui la promou, si són persones o entitats amb ànim de lucre o no. Aquest aspecte, que afecta diversos articles de la proposta proposada -els articles 1, 2, 5, 6 i 12-, no el compartim, no ens agrada un règim d'activitats en base a la motivació o a l'ens convocant; pensam que té a veure açò amb la finalitat. Ens sembla aquest raonament més propi de la consideració que es parteix que els papers són per complicar la vida, i en canvi nosaltres pensam que si efectivament hi ha una part de la tramitació excessivament burocratitzada i es pot simplificar, doncs per què no?, clar que sí.

L'objectiu, diu la proposta, és evitar o disminuir les dificultats tècniques o econòmiques que requereixen les autoritzacions per a les entitats sense ànim de lucre. Com deia no veim molt coherent que per a una mateixa activitat es puguin determinar, es puguin demanar dos tipus de documentació en funció que l'entitat organitzadora sigui o no sense ànim de lucre. La principal diferència entre, diguéssim, els dos llistats es troba en la presentació o no d'un document signat per un tècnic competent que assumeixi la responsabilitat que les mesures proposades estan d'acord amb la normativa vigent i es garanteix la viabilitat de l'esdeveniment, en el punt en concret g), en relació amb l'i), i a més es proposa també que sigui l'administració que proposi les mesures, que sigui l'administració que les proposi, determinant les condicions i per tant les mesures correctores, de forma -i a més utilitza aquesta paraula també- determinades, imposades.

Les condicions de seguretat -sanitàries, garanties respecte de les molèsties a terceres persones, etc.- no haurien de tenir cap diferenciació, consideram, tant si el promotor és amb ànim o no de lucre. Per altra banda també en el mateix punt

consideram que no es pot autoritzar un esdeveniment en absència d'informes d'altres administracions, si són precedents, si són procedents, cosa que la proposta sí obvia. Insistesc: una altra cosa seria que l'administració, per exemple, donés suport, ajuts tècnics, econòmics, exempcions de taxes, si es vol, a aquestes entitats o fins i tot -insistesc, també- estudiar si la documentació prevista en les activitats es pot simplificar, sempre garantint però les condicions de seguretat i molèsties que poden provocar.

Val a dir en aquest sentit que ja la llei de 2006, la 16/2006, ja introduïa aquesta altra consideració d'altres activitats no permanents, que incloïa en aquell cas les de la mateixa administració, i precisament en aquesta llei, l'avui vigent, es va llevar perquè no s'entenia que fossin menys perilloses que les altres, i per tant consideram que si aquest va ser el raonament i precisament aquesta unanimitat de què s'ha parlat avui és la que va donar peu a aquesta nova llei, la veritat és que estranya que avui es faci el procés invers.

Tampoc no coincidiríem amb la modificació de l'article 38 per a la concessió del permís d'obra d'instal·lació amb un projecte bàsic. Consideram que un projecte bàsic no es pot considerar un projecte d'activitats o donar permís d'instal·lació, ja que no estudia les característiques de l'activitat, les condicions de seguretat ni les mesures correctores; per tant creim que no es pot donar un permís d'instal·lació sense un document que justifiqui totes aquestes qüestions.

Tampoc no coincidim, i per a nosaltres és molt important i té un pes considerable en el vot que avui farem, en la modificació que es proposa de la disposició transitòria sisena respecte de l'exempció de la llicència d'activitats d'establiments turístics amb autorització de la Conselleria de Turisme. La llei de 2006 recollia l'exempció d'obtenir permisos d'activitats als establiments hotelers amb llicència de turisme abans d'aquella data, però deia clarament que a partir d'aquell moment el tràmit seria el previst per a totes les activitats, fent referència a les possibles modificacions, ampliacions, etc., que es poguessin fer en els establiments turístics. Donat que la legislació turística anterior el Govern vetllava per les condicions de seguretat en matèria contra incendis, es podria, creim, admetre que els establiments en qüestió complien la normativa contra incendis i per tant se'ls exonerava d'obtenir la llicència d'activitat, però ara la situació en aquests moments és molt més greu, ja que la normativa turística no controla les condicions en matèria de seguretat, entre elles les d'incendi, fonamental en establiments hotelers, deixant aquestes en mans de la llicència d'activitat. Si els establiments hotelers no estan sotmesos al control d'activitats ningú no controla el compliment de la normativa contra incendis. Per a nosaltres l'eliminació dels punts descrits sembla que torna a una situació d'impunitat, ja que no queda clar si les modificacions estaran sotmeses a permisos d'activitat o no i simplement a l'autorització turística que, repetesc, només vetllarà pel compliment de la llei turística i dels paràmetres que aquesta indica. Per tant no hi podem estar d'acord; creim que seria potenciar tot el contrari, creim que..., perdó, creim que s'hauria d'anar en el sentit de potenciar tot el contrari, la tramitació íntegra de les llicències d'activitats de tots els establiments hotelers, a fi de garantir el compliment de les mesures de seguretat.

Tampoc no compartiríem l'addició d'una nova disposició, que proposa El Pi, una disposició transitòria sobre les activitats que passen a ser excloses, que afecta les activitats que s'hagin posat en funcionament d'acord amb l'ordenament jurídic aplicable en el seu moment. Ens sembla que és una altra manera d'exonerar, en aquest cas a través de les regulacions; no ho veim; podem entendre que és una forma de treure a llum les activitats sense llicència, però creim que... no sé si és la menys dolenta però sense cap dubte no és per la que apostaria el nostre grup.

Per tant, tot i que les aportacions creim que n'hi ha de positives en el sentit que en una proposta de revisió íntegra del text s'hi haurien d'incloure, s'haurien de tenir en compte, hi ha aspectes que per a nosaltres són molt negatius i que creim que no determinen un vot contrari a la presa en consideració d'aquesta proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Correspon ara al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Borràs per un temps de quinze minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Compartim la conveniència d'anar afinant les tramitacions administratives i els procediments per atorgar llicències, tant municipals com insulars, així com anar simplificant i aclarint les relacions amb l'administració autonòmica, tant dels ciutadans i les ciutadanes particulars com de les empreses, entitats i associacions. Convé afinar, convé afinar, fer més àgils i senzilles, a més de més transparents, segures i previsibles, les relacions amb els ajuntaments, els consells, el Govern i els seus organismes. Compartim també la necessitat de seguir avançant en l'eliminació de tantes duplicacions, encara, en certificacions i tràmits; i hem d'avançar també en l'establiment de criteris homogenis i estables entre els funcionaris a l'hora de resoldre una qüestió similar i també en la igualtat de criteris entre administracions.

Compartim, crec, tots els grups la conveniència que les tramitacions de les propostes d'activitat, accés i exercici d'activitat, siguin clares, transparents i àgils, eficients i ràpides, sense més condicions ni requisits que els que siguin estrictament necessaris per tal de garantir la seguretat, tan física com jurídica, i la igualtat d'oportunitats en les relacions amb l'administració així com també el lliure accés i l'exercici de les activitats permeses sempre en el marc establert per a les lleis, les regulacions sectorials vigents i les normatives insulars i municipals que, és cert, hem de fer més flexibles i més àgils.

Es tracta de garantir la igualtat d'oportunitats, que l'interès particular no col·lisi amb l'interès general i l'activitat proposada no posi en risc la seguretat de les persones, dels recursos, del patrimoni col·lectiu i dels territoris, la protecció del medi ambient i que no posi en perill tampoc la convivència, el benestar col·lectiu, les relacions econòmiques i socials legítimes.

El text que El Pi ens proposa esmenar té tan sols tres anys de vigència i és fruit del treball de l'escuderia legislativa del Govern Bauzá. Dur la firma de la Sra. Riera, avui diputada i la passada legislatura daga florentina i multifuncional del Govern. És cert que a la tramitació parlamentària de la Llei d'activitats es varen acceptar més esmenes del que era habitual i és que la mitjana fins a aquell moment era zero. Ara, les acceptades varen ser totes de caràcter eminentment tècnic i es varen rebutjar les de caràcter més profund, de concepció, més polítiques, en podíem dir, atès que el Grup Popular solia acusar els grups llavors a l'oposició de venir al Parlament a fer, precisament, política. Una heretgia venir aquí a fer política.

En el debat d'aprovació de la llei varen quedar clares, per les intervencions dels diputats Alorda i Antoni Diéguez, les mancances de la llei. També vàrem poder veure com les activitats i les seva llicència que es fa a les Illes Balears hi ha, per una banda, el món que habitam per la immensa majoria de persones, d'empreses grans i petites i entitats i, per l'altra banda, hi ha un altre món lliure dels tràmits burocràtics, a vegades fins i tot exonerat de complir la legalitat. Un sector que menja, menjava a part, el món dels hotelers. Fins i tot a la Llei d'activitats el PP va establir un estatut diferent per als hotelers, que gràcies a la llei del Govern Bauzá i la Sra. Riera i també del Grup Popular varen poder obtenir d'una manera gairebé automàtica, sense ni tan sols haver d'adaptar-se a res, les llicències d'activitat per als hotels anteriors a 1998, quan fins llavors no havien pogut obtenir-la i ben segurament no l'hagueren pogut obtenir mai.

És cert que la llei de 2013 va significar un avanç important amb relació a la llei de 2006, *made in* José María Rodríguez, una llei, per cert, aprovada en un ple il·legal i que en la pràctica va legalitzar la prostitució, carta blanca a les *table dance*, *peep show*, les cabines de vídeo. En part gràcies a la pols d'aquella llei hem patit molt de fang, trames de policies corruptes, escàndols de favors sexuals a polítics, etc., alguns membres del PP estan encara enfangats fins al coll gràcies a aquesta llei.

La llei de 2013 és millor, tanmateix és ben fàcil que la de 2006, sobretot per la implantació de la declaració responsable fruit de les consideracions de la Unió Europea i la inspecció, la (...) posterior de requisits per part de l'administració. Per tot açò, però tot i així, presentava i té problemes importants.

El Pi fa una primera temptativa de reforma, encerta amb les mancances de la llei, fa un bon diagnosi dels problemes que presenta, però entenem que no ha afinat prou amb les solucions que ens du avui a debat. Estam davant una molt tècnica, complexa, ja s'ha dit, i de difícil comprensió per a tots aquells que no hi treballam amb aquesta llei en el dia a dia, que no és, com no ho és per a la gran majoria dels ciutadans, una eina que hagin de manejar d'habitud. Els problemes que presenta la proposta d'El Pi les hem sentit aquí fa un moment, miraré de no ser reiteratiu, però he de fixar la posició del grup que represent i, per tant, no les puc obviar.

En la tramitació parlamentària de la Llei d'activitats vigent vàrem veure com, com en tants d'altres casos, el Grup Popular va impedir la presència en la ponència dels diputats no adscrits, en aquest cas el Sr. Antoni Pastor, tot i que havia presentat esmenes. Era no adscrit el diputat perquè el Grup Popular (...)

de dubtosa legalitat va impedir la creació del Grup Mixt, com tenim ara, hi havia llavors diputats de primera i de segona. El Sr. Pastor va ser expulsat del Grup Popular per gosar pensar per ell mateix i creure en el nostre petit país i la seva identitat.

Mentre es reduïen les tramitacions administratives amb la nova llei d'activitats, el PP feia gairebé impossible, amb traves burocràtiques i polítiques sense fi i amb decrets lleis *ad hoc*, la pràctica d'activitats legítimes basades en l'exercici de la llibertat d'expressió, com per exemple penjar un llaç a la façana d'un edifici públic.

La Llei d'activitats vigent seria millor si el Grup Popular hagués acceptat posposar una setmana el debat i la votació de les esmenes en el Ple, ja que el Sr. Pastor no hi va poder intervenir perquè va estar malalt i en no poder defensar-les les seves esmenes varen decaure en perjudici de la llei, ja que algunes d'elles la milloraven. La Sra. Riera d'açò en deu dir perversió parlamentària, com ha dit avui matí, si més no del *fair play* fins a llavors vigent.

Avui el PP vol canviar algunes coses que fa tres anys va negar. Si s'haguessin pogut votar les esmenes del Sr. Pastor llavors ja estarien resoltes.

Entenem que El Pi no ha afinat prou amb les solucions que ens presenta, tot i haver encertat en la diagnosi. Creim que la complexitat de la qüestió aconsella abordar el tema amb molta cautela i amb una solvència tècnica i una informació de les que difícilment disposariem en un tràmit de ponència. Pensam que val més abordar la qüestió des d'un text nou que, tot i recollir les millores pel que fa a la simplificació administrativa de la llei i el sistema de declaració responsable, afronti els problemes des d'una visió global.

Hem d'encarar el problema de règim de sancions, és cert, que en l'actualitat els ajuntaments no poden aplicar a causa de la complexitat i la manca de solucions que presenta la llei per poder-los executar amb garanties. Tant com parlava la Sra. Riera amb els ajuntaments i fa un sistema de sancions que no poden aplicar, es veu que parlava, però no escoltava.

Ara, la solució no creim que passi simplement per l'increment de sancions que El Pi ens proposa i que al nostre parer poden arribar a ser desmesurades.

Pel que fa a la regulació d'activitats hem vist com l'Administració General de l'Estat ja ha presentat observacions de calat, per cert, l'administració... la Secretaria d'Estat d'Administracions Públiques sembla ser el gran germà d'aquest parlament, sempre pendent de la nostra activitat legislativa, tant de bo estiguessin igual de procedents al finançament a l'hora de pagar el que deuen, a l'hora d'atendre les nostres necessitats en matèria d'aigua i de sanejament de connectivitat, etc.

L'article 11 de la proposta del PP, perdó, d'El Pi, d'addició d'una nova disposició transitòria podria arribar a tenir un efecte d'indult ja que en el cas d'activitats ja existents no distingeix entre les que han estat implantades d'una manera legal de les que estan al marge de la legalitat en no disposar d'autorització que han vist denegades la seva autorització fins i tot quan a més han sofert modificacions i, en canvi, segons la proposta de

modificació prevista a l'article 8 de l'article 100.1, les activitats que no es regularitzen a través de cap procés i són legals passarien a ser il·legals i sancionables.

La nova disposició transitòria s'afegiria de ser acceptada tal com ens la proposa El Pi a la vigent disposició transitòria sisena que segons va afirmar el Sr. Diéguez al debat significava la consolidació legislativa de la doctrina de l'*embalsamamiento de la oferta turística obsoleta*.

Pel que fa als hotels anteriors a 1998, que tenen llicència turística, però no d'activitats, la disposició transitòria sisena considera que la tenen, permet la seva inscripció i així els hotels passen a efectes pràctics a tenir-la, fins i tot en el cas que hagin fet una reforma important després de l'entrada en vigor de la Llei d'activitats de 2006 sense tenir llicència d'obertura, però sí autoritzat... turística obtenen una llicència d'activitats a la carta, no podem seguir afegint en aquest munt, hem de corregir tot açò, però per una altra via ben distinta, amb una visió més global -com deia- del problema.

És cert que el projecte integrat, tal com planteja l'article 38 de la llei, presenta problemes en la seva aplicació pràctica, però la solució que es presenta a l'article 4 de la proposició de llei barreja dos àmbits administratius diferents a les competències urbanístiques per una banda i per l'altra a les llicències d'activitats, que actua sobre el projecte efectivament executat. L'article 38 ha de ser revisat, però entenem que per una via distinta de la que es proposa.

Pel que fa a les activitats permanents no regulades, és cert que la llei presenta greus problemes per a les entitats sense ànim de lucre com ara associacions de veïns i tantes entitats socials com, per sort, tenim als nostres municipis.

Tots coneixem les dificultats que la llei presenta a l'hora d'informar i autoritzar moltes de les activitats populars que es fan als nostres pobles. Hem de donar el màxim suport possible a aquestes associacions que existeixen gràcies a la generosa dedicació de tants de ciutadanes i ciutadans, moltes d'aquestes entitats no tenen mitjans ni recursos per fer front a tramitacions, tramitacions complexes i exigències burocràtiques, hem d'ajudar a resoldre els seus problemes, fer fàcil la feina tan generosa de tants de ciutadans compromesos en el bé comú, hem de tenir el màxim suport possible, disposar de les màximes facilitats administratives, tècniques i econòmiques, però no podem posar en perill la seguretat de tots, individual i col·lectiva.

Quan es tracta de seguretat allò que és important no és qui organitza l'activitat, si té ànim de lucre o no, si ho fa per negoci o ho fa generosament pel bé comú, sinó quina és l'activitat, les seves característiques precisament perquè d'allò que es tracta és de protegir el bé comú i per tant, la seguretat de les persones. La seguretat física de les persones que hi participen no podrà estar subordinada en cap cas a les finalitats i intencions de qui organitza l'activitat, ja que els fariem, a aquestes associacions, un flac favor.

I pesen també damunt la proposició no de llei, com he dit, els (...) pel gran germà Rajoy sobre els articles 3 i 11,

precisament la disposició addicional de què he parlat fa un moment.

Al Grup Socialista som del parer que les mancances de la llei vigent necessiten d'una reflexió i d'una anàlisi més ampla i profunda que la que ens proposa El Pi i entenem que d'acord amb l'estat de coses i la complexitat tècnica de la qüestió, les millores necessàries de la Llei d'activitat, tot i compartint la intenció d'El Pi, necessiten partir d'un àmbit de debat més ambiciós i d'un projecte més ample i al mateix temps més reposat, amb la participació activa en la seva formulació i concreció dels ajuntaments, massa irresponsables tantes vegades en les tramitacions, i dels consells i també dels col·lectius professionals i tècnics vinculats a les activitats en qüestió de la llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Borràs. Rèplica del grup presentant de la iniciativa, el Sr. Melià, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em sap greu, però veig que vostès s'estimen més crear una comissió d'investigació d'aquí a deu anys sobre el fracàs de la Llei 7/2013, que modificar-la i fer-la possible i fer-la efectiva,...

(Alguns aplaudiments)

... això és la seva manera d'actuar. Ens semblen surrealistes els seus arguments, és que jo, sincerament, vostès em diuen que necessiten més un procés de reflexió tècnica, que ho faci el Govern, que... El Parlament té funció legislativa, els proposam una funció legislativa, que és fer una llei, vostès troben que no, això que ho faci el Govern; però no, estudiar la marihuana, això sí, això que ho faci el Parlament! Això és que és el món al revés.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La funció principal del Parlament és fer lleis, però no, vostès no volen fer lleis, vostès volen entreteniments i jugar amb la piloteta, a veure.

Vostès varen aprovar aquí una proposició no de llei, vaja, vostès fa un any, quants de segles necessiten de reflexió? Jo em deman quants de segles necessiten per reflexionar, per fer un estudi aprofundit? Fa un any que vostès varen aprovar.

Després em parlen aquí, és clar, l'absurd, Sr. Martí, si és que vostès a la proposició no de llei varen dir que havia d'haver estat amb el projecte bàsic i surt aquí i em diu absolutament el contrari. Què vol dir que no? Vol que li llegeixi textualment? Això és així, això és talment. El que no es pot ser és tan incoherent, vostès volen aplicar el *rodillo* i no els va bé que l'oposició faci una proposició de llei, tota la resta són excuses de mal pagador.

Jo, de vegades, vostès em diuen que mescl aspectes urbanístics amb aspectes d'activitat, vostès saben què és un projecte integrat? Vostès saben que el projecte integrat és a la Llei del 2013? No som jo, és en el 2013 que es va fer el projecte integrat, el projecte integrat ajunta urbanisme i activitat. Què està mal fet? Canviïn la llei, però vostès diuen que va ser una bona llei; és clar, és que és una contradicció total en tots els aspectes, jo no he mesclat res, jo he recollit el que hi havia, i això és així. Era a la Llei del 2013.

Vostès tenien la possibilitat de fer esmenes i corregir alguns aspectes si no estaven... perquè, és clar, surt el Sr. Borràs i em diu: amb el plantejament de principis hi podem estar d'acord, després hi ha concreció. Bé, idò, facin esmenes, donin l'oportunitat de tramitar les coses; no, vostès fan un decret llei i no el volen tramitar com a projecte de llei, vostès veuen una proposició de llei de l'oposició i *rodillo* en contra. Hi ha coses positives? És igual, que es faci una reflexió aprofundida, serà com la internalització dels treballadors d'IB3, serà d'aquí a 25 anys, supòs, després que vostès hagin reflexionat molt.

Em diu el Sr. Martí, normativa contra incendis. No sé quina... uhhh!, no he entès molt bé l'argument. Nosaltres no hem modificat, no hem canviat el punt número 3 de la disposició transitòria sisena, el punt número 3 de la disposició transitòria sisena regula les modificacions de les activitats exemptes, que és el que vostè em diu, això no ho canviem, això està talment. Clar, és que tot el seu argument no serveix absolutament per a res, nosaltres no el tocam aquest aspecte, no el tocam, continua el mateix règim. Vostè ha dit que li agradava aquest règim, idò mira què bé, el compartim, no el tocam i el deixam tal com està.

Nosaltres no som més laxes o volem més sancions, aquest argument... jo entenc que el portaveu de Podem no hagi entès res, segurament som jo que m'he explicat molt malament i no és vostè que no ha entès res de res, però aquí hi ha una situació i m'agradaria que tots els portaveus ara li diguin a aquest senyor, que ha obert un agroturisme el 2014, li diguin que, a part que reflexionaran molt i estudiaran amb més profunditat la qüestió, li diguin si necessita o no necessita la llicència d'activitat, aquesta és la pregunta. Hem de resoldre dubtes, vostès li diguin, no que ho estudiaran, que el Govern li digui, necessita la llicència d'activitat sí o no? Sí o no? Perquè això no ho sap ningú amb certesa, i aquest és el problema que vostès no volen resoldre.

Vostès volen condemnar la gent a la inseguretat jurídica i per condemnar la gent a la inseguretat jurídica ens parlen que nosaltres hem fet amnistia, nosaltres no hem fet cap amnistia, nosaltres recollim una situació i posam règims transitoris en situacions existents, però no ampliam cap supòsit de gent que es trobi exempta o de gent que no es trobi subjecta. Nosaltres l'únic que fem és intentar clarificar, però vostès es veu que no volen clarificar i es veu que no volen cap aportació, els reis del diàleg i de la participació, *rodillo*.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció dels grups parlamentaris que han intervingut a favor, té la paraula el Sr. Santiago Tadeo, del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, senzillament per fer constar al portaveu d'El Pi, que sé que no li fa cap falta, però per reiterar i que quedi constància en el *Diari de Sessions*, el *rodillo* que passen els grups parlamentaris en aquest sentit, que estan d'acord que a la llei hi ha coses que s'han de modificar, que són incapaços d'admetre la seva tramitació a tràmit i, com bé deia el portaveu d'El Pi, poguessin presentar esmenes, i al final arribar a la conclusió que el que havien dit durant un any doncs no és cert, que separaven el poder executiu del poder legislatiu, com ha dit el senyor portaveu de Podemos açò ho ha de fer el Govern, que tal vegada hi entén, perquè ells es veu que no estan capacitats per poder entendre aquest tipus de lleis.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la Sra. Olga Ballester del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, presidenta. Bueno, desde Ciudadanos queremos comentar que no entendemos muy bien cómo los grupos que se han negado a que esta proposición de ley siga adelante, sí han comentado que sí, que efectivamente la ley tiene puntos concretos que hacen que la ciudadanía no pueda cumplir la ley, realmente no entendemos por qué no se abren a que esos puntos concretos se puedan modificar; de hecho, las leyes sólo sirven si el ciudadano las puede cumplir, si lo que le crea es inseguridad jurídica o vacíos no se entiende.

Y el poder legislativo está aquí para hacer que las leyes se puedan cumplir y que sean proporcionales al objetivo que pretenden. Además, de hecho ustedes podían poner enmiendas a la proposición que ha hecho El Pi. No se entiende.

Nada más. Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèpliques dels grups que han intervingut en contra, té la paraula el Sr. Alberto Jarabo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, no dubtin de la nostra capacitat i mirin més la (...) que és la capacitat que vostès han tingut durant els períodes en què han governat.

I simplement, Sr. Melià, li he insistit que nosaltres consideram que sí que és vàlid el diagnòstic que vostè fa, ara, sí que entenem que no és per falta de capacitat, sinó perquè consideram que, efectivament, a partir d'aquesta avaluació que vostès han fet i a partir del diagnòstic que s'ha fet, que consideram que sí que és raonable, a les propostes és on consideram que hi ha molt, molt per debatre.

I efectivament, a partir d'aquí, bé, es mirarà o entenc que ha de ser el Govern qui lògicament, a partir també, lògicament, del treball amb els grups, que continuï amb aquesta feina.

Entenem que hi ha punts amb els quals estam a favor, ja li he dit, o sigui que hem pogut comentar abans, però bé, no com per començar a iniciar un tràmit d'aquesta proposició de llei.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Antoni Reus, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Gràcies, presidenta. Primer de tot, no puc estar d'acord que aquí quan hi ha proposicions de llei de l'oposició *rodillo*, perquè aquesta és la tercera que tractam i les dues primeres es varen aprovar, per tant m'agradaria que el Sr. Tadeo, que ara ja sé que no té torn de paraula, però em pogués dir a la passada legislatura quantes proposicions de llei de l'oposició es varen aprovar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Se n'ha tramitada una d'El Pi de la Llei de normalització lingüística, perquè estàvem d'acord amb el que proposaven; se n'ha tramitada una del Grup Ciutadans, sobre modificació de la Llei de funció pública, perquè estàvem d'acord amb el que proposaven. I aquesta no la votam a favor perquè no estam d'acord amb el que proposa, no hi estam d'acord.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I tots podem estar d'acord que totes les lleis, evidentment, són millorables, però jo tots aquests problemes que vostè diu, és vera que n'hi ha alguns que poden existir, però jo no crec que tampoc no hi hagi aquesta inseguretats jurídica que diu vostè perquè, entre d'altres coses, com li he dit, existeix una Junta d'Activitat, amb un consell executiu, que, després tal vegada a qualque ajuntament no li interessarà fer cas del que diu, també... i li interessaria que la llei digués una altra cosa. Però, per exemple, sobre el projecte, que si s'ha de presentar l'executiu o el bàsic: la Junta Consultiva s'ha pronunciat i diu que executiu, i això no d'ara, de fa dos anys.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

El tema que planteja vostè de les... -no m'ha contestat- de la transitòria, permetre que es tramitàs sense haver de demostrar que existís activitat; això tothom...

(Remor de veus)

... sí, com comprovar, no, no, no, vostè diu que a no ser que es trobi una prova del contrari, que ja em dirà vostè si ha un negoci diu que... -no, les declaracions responsables sempre diuen coses que es poden comprovar, perquè si la declaració responsable diu que hi ha aquestes mesures de seguretat i que hi ha aquestes característiques, això sempre es pot comprovar-, per això la declaració responsable eximeix de presentar determinada documentació que sempre es pot comprovar, no coses que no es poden comprovar, això és així, Sr. Melià.

Per tant, nosaltres no hi estam d'acord.

La pregunta que fa sobre els agroturismes, com vostè sap, i ha estat, a més ha tengut responsabilitats dins els temes urbanístics, la normativa aplicable és la del moment en què es va demanar el permís, i si es va fer una llicència o una autorització turística en el seu moment, perquè autorització turística en degué haver d'obtenir, llicència d'obres en degué haver d'obtenir, no?, evidentment, és clar que sí...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

No, una cosa és que s'eximís de la instal·lació, com vostè diu, però permís d'obra segur que en tenia.

Per tant, nosaltres entenem que la llei pot ser millorable, però no hi ha aquest drama ni aquests buits legals que vostè diu. I una llei eminentment tècnica, una llei que sobretot els que l'apliquen són els ajuntaments, que sobretot els que l'apliquen són els consells, fer-la sense els tràmits que sap vostè que a una proposició de llei els tràmits són diferents que a un avantprojecte de llei, per tant nosaltres creiem necessari que es tramiti com a un projecte de llei que doni més garanties...

(Se sent una veu de fons intel·ligible i remor de veus)

... que doni més garanties per a això. I no hi veiem la urgència que hi veu vostè tampoc, no hi veiem la urgència que hi veu vostè, per tant hi votarem en contra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Nel Martí, del Grup Parlamentari MÉS per Menorca.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que a mi, Sr. Melià, em sorprèn, perquè ho podria entendre del Partit Popular, però no d'El Pi, que quan els grups parlamentaris voten amb consciència, amb responsabilitat i amb llibertat allò que creuen, quan al grup proponent no li agrada utilitzi i vagi a l'argument del *rodillo*, és massa senzill l'argument del *rodillo*. El problema és que alguns també sí parlam amb els

consells insulars, alguns també parlam amb els ajuntaments i sabem avaluar la magnitud de la proposta que fa El Pi, i no hi estam d'acord, hi veiem coses positives, però no hi estam d'acord i ho hem de poder dir, sense que algú ens vulgui classificar de *rodillo*. El *rodillo* és una altra cosa, és una altra posició en la qual a nosaltres no ens hi trobaran.

Ara bé, si vostès el que volen és que votem allò que vostès proposen cada vegada, no serà així, tenim llibertat i votarem amb absoluta llibertat. I en aquest cas la nostra consciència i la nostra responsabilitat ens diu que no i per açò hem votat i votarem que no.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Damià Borràs del Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, presidenta. Em permetran que corregeixi o contradigui el Sr. Reus i el Sr. Martí, perquè, evidentment, les proposicions de llei que fa l'actual oposició evidentment les hem d'acceptar, però, com ha dit el Sr. Tadeo, som una colla d'ignorants. En canvi, quan nosaltres fèiem proposicions no de llei, proposicions de llei quan governava el PP no s'havien d'acceptar perquè nosaltres som una colla d'ignorants, en conseqüència, evidentment, sempre tenen la raó els mateixos i la resta hem de callar, sotjar i aguantar perquè som una colla d'ignorants.

Com deia la Sra. Cabrer, parlant del *rodillo*, a la passada legislatura: *uno manda y los demás obedecen*, açò ho va dir aquí en seu parlamentària, *uno manda, el Sr. Bauzá, y los demás obedecen*, tothom votava el que el Sr. Bauzá deia.

Avui vostès votaran en contra d'una llei que vostès van votar a favor, fins i tot la responsable darrera de farolet que seu a les Corts del Grup Popular per modificar una llei que no té tres anys de vida encara i que ja volen modificar, perquè evidentment té, té...

(*Remor de veus*)

Miri, miri...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

L'únic que deu tenir, considera vostè, vostè deu ser la presa en consideració, perquè no té consideració per a res més.

(*Remor de veus i algunes rialles*)

Sr. Melià, quan no pensam com vostè exercim de *rodillo*, quan pensam com vostè és perquè vostè té molta raó, o sigui que, per tant, sempre vostè té raó i nosaltres també continuam essent una colla d'ignorants.

La llei és manifestament millorable, la millorarem a través d'un document més pensat, amb més participació tècnica, amb més participació d'ajuntaments que el que podríem fer en tràmit de ponència, sobretot perquè és una llei que no és innocent, jo els he explicat com una disposició transitòria feia legalitzar per la porta de darrera molts establiments hotelers d'abans del 1998. I amb algunes propostes que fa vostè, si no les treballam molt bé i amb molta solvència tècnica, podem obrir portes al darrera per legalitzar moltes coses, molt perillós per a aquesta comunitat, perquè les propostes de simplificació de les tramitacions i de reducció dels tràmits no sempre són innocents, moltes vegades amaguen darrera intencions d'una certa perversitat.

Nosaltres aplicam el *rodillo*, durant quatre anys vam anar aquí a ritme, a un ritme de marxa militar, amb un pas on aixecàvem sempre molts les puntes dels peus fins a l'horitzontal, anàvem al pas de l'oca.

Gràcies, presidenta.

(*Alguns aplaudiments i remor de veus*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procediment a la votació de la presa o no en consideració de la Proposició de llei debatuda. Votam.

Vots a favor, 25; vots en contra, 32.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
